

New Global Learning

Exercise Book

New Global Learning

Authors on the project:

Fundacja Polska Debatuje
Radosław Czekan
Paweł Sieprawski

International Debate Education Association
Anastazija Stupar
Daan Welling

Asociace Debatních Klubů
Jakub Hlaváček
Jakub Okruhlica
Nga Thi Nguyen

Learning Wizard
Čedo Velašević

We also want to acknowledge and are grateful to all of our volunteers who tested and gave feedback on these materials throughout the project.

This project supports the production of:

1. Training modules for youth workers and trainers;
2. A youth worker toolkit on approaching contemporary issues;
3. A digital learning environment.

This project was funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Inleiding en Toolkit Pedagogie

Hoe je deze tools kunt gebruiken om mondiaal burgerschap aan te leren via debat

Voor je ligt een toolkit met een heleboel handige tools en trucs om jongeren te helpen mondiale kwesties te verkennen door middel van debat. Net zoals je niet blindelings zou beginnen hameren als je een toolkit opent, zo zijn de instructies in deze pedagogische toolkit van vitaal belang om je te helpen het meeste te halen uit de meegeleverde materialen.

We beginnen met een overzicht van wat er in de toolkit zit, en hoe het zich verhoudt tot andere materialen die ontwikkeld zijn door het project "New Global Learning". Vervolgens kijken we naar de unieke voordelen van debatonderwijs, waarom het werkt en aan welke voorwaarden je als docent wilt voldoen. Daarna zoomen we in op deze specifieke toolkit en hoe je die kunt gebruiken met jongeren.

Wat is het project New Global Learning?

Onderwijs in wereldburgerschap is van vitaal belang voor de jeugd van tegenwoordig. Het leert begrip, respect en samenwerking tussen culturen. Door wereldwijde vraagstukken te onderzoeken, worden jongeren bewuster en verantwoordelijker. Het stelt hen in staat om betere beslissingen te nemen en bevordert tolerantie en inclusiviteit. Wereldburgerschap creëert betrokken burgers voor een betere, meer verbonden wereld.

Door jongerenwerkers te voorzien van een set methoden, casestudies en oefeningen, stellen we hen in staat om mondiaal burgerschapsonderwijs in de praktijk te brengen. Dit project bouwt voort op bestaande richtlijnen voor mondiaal leren door innovatieve en digitale methoden te gebruiken om praktische trainingsmodules en toolkits te creëren.

De specifieke onderwijsfocus die wij hanteren heet "debatonderwijs". Debatonderwijs helpt bij het ontwikkelen van kritisch denken en communicatieve vaardigheden. Het stimuleert ruimdenkendheid en begrip voor verschillende perspectieven. Het is proactief en collaboratief.

Wat zit er in deze toolkit?

In deze toolkit vind je drie dingen.

1. Een overzicht van denkmodellen en strategieën die mensen willen beheersen als ze beter willen worden in debatteren;
2. Een reeks casestudy's over uiteenlopende onderwerpen met betrekking tot mondiaal burgerschap

Onderwerp: Globalisering, rijkdom en armoede	Onderwerp: Klimaat en duurzaamheid	Onderwerp: Religie, identiteit, migratie en grensoverschrijding	Onderwerp: Nieuws, Ruis en neutraliteit
Het Zuiden en de vrije markt	Klimaatherstel	Lessen over religies op school	Nepnieuws en sociale platforms
Deïndustrialisatie in het hoge noorden	Geo-engineering	Verplichte diversiteitstrainingen in bedrijven	Door de staat gefinancierde media zouden niet moeten bestaan
Chinese investeringen in het Zuiden	Biodiversiteit en beheer van bedreigde soorten	Culturele integratie van vluchtelingen in de EU	Politieke campagne voeren op sociale media
Economische migratie naar het Noorden	Aanpassings- of matigingsstrategieën voor klimaatveranderingen	Mensenhandel en de oorzaken ervan	Billijkheidsdoctrines

3. Een set werkbladen over elk onderwerp om leerlingen te helpen hun analytische vaardigheden op te bouwen

Wat zit er in de andere dozen?

Het project bevat twee andere sets met hulpmiddelen.

1. Trainingsmodules, of inhoudelijke handleidingen, die je een beter conceptueel en feitelijk begrip geven van de besproken onderwerpen. Deze handleidingen zijn voorzien van oefeningen die studenten helpen hetzelfde begripsniveau te bereiken. Je kunt de Toolkit zien als een hulpmiddel voor studenten om analytische vaardigheden op te bouwen, en de Handleidingen als een hulpmiddel voor studenten om beter geïnformeerd te zijn.
2. Een digitale leeromgeving, waar het materiaal in de handleidingen wordt gepresenteerd zodat individuele cursisten in hun eigen tempo kunnen leren. Deze omgeving kan het werk in de groepen aanvullen, of een alternatief zijn als er geen groep in de buurt is om te leren.

Waarom debatteren over onderwijs?

Debatonderwijs wordt al lang erkend om zijn vermogen om kritisch denken, samenwerkingsvaardigheden en goed burgerschap te bevorderen. Deelname aan debatten helpt leerlingen essentiële vaardigheden te ontwikkelen die kunnen leiden tot een leven lang educatief en sociaal succes.

Resultaten van debatonderwijs

Kritisch denken

Een van de belangrijkste voordelen van debatonderwijs is de ontwikkeling van kritisch denkvermogen. Kritisch denken is het intellectueel gedisciplineerde proces van actief en vaardig conceptualiseren, toepassen, analyseren, synthetiseren en evalueren van informatie. Veel studies hebben aangetoond dat leerlingen die deelnamen aan debatprogramma's betere kritische denkvaardigheden vertoonden dan hun leeftijdsgenoten die niet debatteerden, omdat debat het denken van leerlingen in een collaboratieve en analytische omgeving helpt bevorderen.

Vaardigheden voor samenwerking

Debatonderwijs helpt leerlingen ook om samenwerkingsvaardigheden te ontwikkelen. Als deelnemers samenwerken om hun argumenten op te bouwen en te verdedigen, leren ze het belang van samenwerking, communicatie en actief luisteren. Door deel te nemen aan debatten leren leerlingen verschillende meningen te respecteren, te onderhandelen en punten van overeenkomst te vinden, wat van onschatbare waarde is voor het werken in groepssituaties en het navigeren door een divers personeelsbestand.

Actief burgerschap

Naast academische voordelen speelt debatonderwijs een belangrijke rol in het bevorderen van actief burgerschap. Debatteren stimuleert studenten om een gevoel van sociale verantwoordelijkheid en mondiaal bewustzijn te ontwikkelen, omdat debaters worden blootgesteld aan verschillende lokale en internationale kwesties.

Op welke manier bereikt debatonderwijs deze resultaten?

Laten we eens kijken hoe debatonderwijs deze doelen bereikt, en wat je nodig hebt tijdens een debatsessie. Hier zijn enkele mechanismen die in de meeste vormen van debatonderwijs aanwezig zijn:

1. Actief leren: Debatonderwijs betreft leerlingen bij actief leren, waarbij ze zich met het materiaal moeten bezighouden, er kritisch over moeten nadenken en het moeten toepassen op situaties in de echte wereld. Cruciaal is dat actief leren vaak de motivatie van leerlingen verhoogt.
2. Structureren en structureren van informatie: Als leerlingen debatteren, leren ze informatie te analyseren en te reorganiseren om overtuigende argumenten op te bouwen. Dit proces van cognitieve herstructurering stelt hen in staat om problemen vanuit verschillende perspectieven te bekijken en bevordert intellectuele flexibiliteit en probleemoplossende vaardigheden.
3. Oefening en versterking: Debatonderwijs biedt leerlingen de mogelijkheid om hun vaardigheden op het gebied van kritisch denken, onderzoek, schrijven en spreken in het openbaar te oefenen en te versterken. Door herhaling en blootstelling verbeteren leerlingen geleidelijk hun vaardigheden en krijgen ze vertrouwen in het gebruik van deze vaardigheden in verschillende academische en professionele contexten.
4. Sociale interactie: Debatteren is van nature een sociale activiteit waarbij deelnemers met anderen in gesprek moeten gaan, verschillende standpunten moeten overwegen en moeten reageren op tegengestelde argumenten. Dit proces helpt bij het ontwikkelen van belangrijke sociale vaardigheden, zoals actief luisteren, empathie en onderhandelen, terwijl het tolerantie en respect voor verschillende meningen bevordert.

Bouwstenen van debatsessies

Het debatonderwijs biedt een aantal bouwstenen die altijd aanwezig zijn om deze mechanismen te laten plaatsvinden. Deze bouwstenen zijn onafhankelijk van de specifiek gekozen debatvorm (zoals Worlds Schools, British Parliamentary of Lincoln-Douglas).

1. Duidelijke doelstellingen en verwachtingen: Het is cruciaal om duidelijke doelstellingen en verwachtingen voor leerlingen vast te stellen. Je moet het doel van de debatactiviteiten communiceren en uitleggen welke vaardigheden ze voor elke specifieke sessie willen ontwikkelen. Voor gevorderde leerlingen die zich de complexe reeks vereisten eigen hebben gemaakt die betrokken zijn bij het scoren van een debatvorm (zoals materie, manier en strategie), kan feedback een veelvoud van deze regels volgen. Voor leerlingen die nog niet zo ver zijn op hun debatraject, wil je je doelstellingen afstemmen op specifieke doelen.
2. Gestructureerd format: Een goed gestructureerd debatformat, zoals het format van het Worlds Schools Debating Championship, biedt leerlingen een kader om hun argumenten te organiseren en de flow van het debat te volgen. Deze structuur bevordert logische en coherente argumenten en stimuleert een ordelijke en respectvolle uitwisseling van ideeën. De complexiteit van debatformats betekent echter dat ze niet altijd de beste manier zijn om debatvaardigheden aan te leren.

3. Ontwikkeling van vaardigheden: Docenten moeten vaardigheden zoals kritisch denken, effectieve communicatie, actief luisteren en samenwerken expliciet onderwijzen. Door activiteiten te integreren die zich richten op deze vaardigheden, zoals brainstormsessies, weerleggingsoefeningen en groepsdiscussies, kunnen studenten een betere manier vinden om hun vaardigheden specifiek aan te scherpen.
4. Onderwerp kiezen: Het kiezen van relevante en boeiende onderwerpen is essentieel om de interesse van leerlingen te wekken en intellectuele nieuwsgierigheid te stimuleren. Onderwerpen moeten bespreekbaar, uitdagend en eerlijk zijn. Onderwerpen kunnen door leerlingen worden aangedragen of door jou worden geselecteerd - als je een goed idee hebt van wat je leerlingen interessant vinden. De onderwerpen in deze toolkit zijn gekozen door docenten die veel ervaring hebben met het werken met jongeren op deze gebieden.
5. Onderzoek en voorbereiding: Effectief debatonderwijs vereist dat leerlingen grondig onderzoek doen en hun argumenten voorbereiden. Je moet begeleiding bieden bij onderzoeksmethoden, geloofwaardige bronnen en argumentconstructie. Het benadrukken van het belang van op bewijs gebaseerde argumenten en het erkennen van tegenargumenten zal leerlingen helpen om goed afgeronde perspectieven te ontwikkelen.
6. Feedback en beoordeling: Het geven van constructieve feedback en beoordeling is essentieel voor de groei van leerlingen. Docenten moeten persoonlijke feedback geven over de sterke punten en verbeterpunten van leerlingen. Het implementeren van een eerlijke en transparante beoordelingsrubriek kan helpen bij het bijhouden van de vooruitgang en het meten van de effectiviteit van het debatonderwijsprogramma.
7. Een ondersteunende omgeving aanmoedigen: Het bevorderen van een respectvolle en inclusieve sfeer is cruciaal voor effectief debatonderwijs. Je moet het belang van actief luisteren, empathie en wederzijds respect tijdens debatten benadrukken, terwijl je ook ruimdenkendheid en de waarde van verschillende perspectieven bevordert. Debatteren kan gezien worden als een stressvolle bezigheid en we zijn minder ontvankelijk voor nieuwe informatie en leerervaringen als we gestrest zijn. Een ondersteunende omgeving en positieve feedback helpen een gevoel van veiligheid te creëren voor studenten.

Uit deze zeven bouwstenen kun je afleiden dat een sessie altijd moet bestaan uit:

1. Een leerdoel voor de les dat is afgestemd op een specifieke vaardigheid of set van onderling gerelateerde vaardigheden die je wilt dat je leerlingen verbeteren;
2. Een oefening of reeks oefeningen die leerlingen helpt om deze specifieke vaardigheden aan te scherpen;
3. Een richtlijn of regel die leerlingen moeten horen, ontdekken, begrijpen, inlijven of beheersen die hen helpt deze vaardigheden te ontwikkelen;
4. Een ondersteunende omgeving en een positieve leerkracht die gemotiveerd is om leerlingen op hun pad te helpen.

De hulpmiddelen in deze doos analyseren

Zoals hierboven vermeld, is debatonderwijs een geweldig maar uitdagend instrument. De behoefte die we hebben geïdentificeerd is om te helpen de complexiteit van het debatonderwijs te verminderen, wat vaak wordt gedaan door te focussen op het oefenen van competitieve debatformen. Bovendien zien we dat debat uitdagende concepten en thema's met zich meebrengt waar leerlingen misschien niet veel voorkennis of ervaring mee hebben. De hulpmiddelen in deze box

We raden je aan om eerst het hoofdstuk Denkmodellen en -strategieën te lezen, zodat je vertrouwd raakt met de belangrijkste bewegingsleer en argumentanalyse die je de leerlingen gaat helpen onderzoeken.

De werkbladen en casestudies worden samen gebruikt. Leerlingen kunnen de werkbladen gebruiken om de casestudies verder te analyseren. Ze worden ook aangemoedigd om hun eigen casestudies te maken, wat hun analytische vaardigheden en begrip van de onderwerpen helpt versterken.

Hieronder vind je een matrix waarin we de werkbladen en casestudies hebben bekeken en hebben vastgesteld welke specifieke denkmodellen en strategieën het meest geschikt zijn voor elk van hen. We geven ook een suggestie voor welk onderwerp geschikt is voor welk ervaringsniveau.

Deze matrix kan het best worden gezien als een richtlijn. Zoals bij alle modellen moesten sommige nuances worden weggelaten om een gemakkelijke categorisering te bieden. We denken dat je bijvoorbeeld kunt experimenteren met het gebruik van uitdagende of gemakkelijkere oefeningen. Het kiezen van onderwerpen op basis van de interesse van leerlingen of het afstemmen van feedback op het niveau van je leerlingen kan ervoor zorgen dat een oefening anders verloopt dan hoe deze matrix is opgesteld. Als je een keuze maakt die afwijkt van deze matrix, kun je overwegen of deze keuze is gemaakt om een van de zeven bouwstenen die hierboven zijn genoemd te helpen maximaliseren.

Ruwe richtlijnen voor "basis", "gemiddeld" en "gevorderd" zijn als volgt:

- Basis omvat studenten die nieuw zijn in het debat tot maximaal één semester ervaring;
- Intermediate omvat studenten die een basisprogramma hebben doorlopen om vertrouwd te raken met de regels van het debat (een ruw equivalent van vijf tot zeven meetups), tot het eerste tot tweede jaar van het bijwonen van debat; als je debaters meeneemt naar toernooien, zou het equivalent zijn tot ze gemiddelde sprekerscores halen op het toernooi of finalerondes bereiken;
- Gevorderde studenten zijn degenen die de "gemiddelde" cijfers hebben gehaald

	Basis	Intermediair	Geavanceerd	Sessie Focus (Denkmodellen)	Groepsgrootte
Onderwerp: Globalisering, rijkdom en armoede					
Het Zuiden en de vrije markt			X	Concurrerende voorstellen of standpunten	6-20
Deïndustrialisatie in het Noorden		X	X	Probleemidentificatie, analyse van belanghebbenden	6-20
Chinese investeringen in het Zuiden			X	Concurrerende voorstellen of standpunten, analyse van belanghebbenden	6-20
Economische migratie naar het Noorden		X	X	Probleemidentificatie, argumenten over gevolgen, stakeholderanalyse	6-20
Onderwerp: Klimaat en duurzaamheid					
Klimaatherstel		X	X	Argumenten over waarden en plichten	6-20
Geo-engineering		X	X	Argumenten over gevolgen	6-20
Biodiversiteit en beheer van bedreigde soorten		X	X	Argumenten over gevolgen	6-20
Aanpassings- of matigingsstrategieën voor klimaatveranderingen	X	X		Argumenten over gevolgen, concurrerende voorstellen of standpunten	6-20

Onderwerp: Religie, identiteit, migratie en grensoverschrijding					
Lessen over religies op school	X	X		Argumenten over waarden, concurrerende voorstellen en standpunten	6-20
Verplichte diversiteitstrainingen in bedrijven	X	X		Stakeholderanalyse, argumenten over gevolgen	6-20
Culturele integratie van vluchtelingen in de EU		X	X	Stakeholderanalyse, argumenten over waarden, probleemidentificatie	6-20
Mensenhandel en de oorzaken ervan		X	X	Argumenten over gevolgen, concurrerende voorstellen of standpunten	6-20
Onderwerp: Nieuws, Ruis en neutraliteit					
Nepnieuws en sociale platforms	X	X		Argumenten over gevolgen, concurrerende voorstellen of standpunten	6-20
Door de staat gefinancierde media zouden niet moeten bestaan	X	X		Argumenten over waarden, concurrerende voorstellen of standpunten	6-20
Politieke campagne voeren op sociale media		X	X	Probleemidentificatie, argumenten over gevolgen	6-20
Billijkheidsdoctrines		X	X	Argumenten over gevolgen, concurrerende voorstellen of standpunten	6-20

Opmerking: we hebben de Motions for Further Practice in het werkblad buiten deze matrix gehouden. Deze oefeningen zijn analoog voor alle verschillende onderwerpen en toepasbaar op alle verschillende niveaus, groepsgroottes en denkmodellen. De variatie wordt hier gegeven door de docent. Je kunt instructie geven op verschillende niveaus.

Debatvaardigheden beoordelen

In de vorige paragraaf hebben we je een idee gegeven van wat een "beginner", "gemiddeld" of "gevoorderd" debater is. Misschien wil je een meer verfijnd begrip krijgen van deze categorieën, en welk type vaardigheden bij elk van deze niveaus horen. We hebben voor deze niveaus beschrijvingen gegeven van de competenties voor verschillende vaardigheden. Je kunt dit gebruiken om te bepalen waar je denkt dat de leerlingen waarmee je werkt zich bevinden, en om te bepalen welke sessie je wilt gebruiken voor je leerlingen.

Deze vaardigheden worden beschreven aan de hand van het Europees Kwalificatiekader. Dit is een gestandaardiseerde reeks normen die worden gebruikt om het proces van levenslang leren van individuen bij te houden. De "niveaus" zijn het niveau van de capaciteiten waarover een debater moet beschikken om voor een bepaalde "capaciteit" in dat niveau te worden ingedeeld. De "capaciteiten" zijn de verschillende componenten waaruit een goede debater bestaat. Het uitgangspunt is het "nulniveau" van een vaardigheid die iemand kan bezitten. Als iemand voor het eerst begint met debatteren, kan hij of zij al een capaciteit bezitten die overeenkomt met een ander vaardigheidsniveau, omdat hij of zij die kennis misschien via andere vormen van leren heeft opgedaan.

Deze matrix begint met uitleg over de categorieën en niveaus die we in het kader gebruiken. Vervolgens worden de verschillende competenties beschreven die bestaan bij het debatteren op de verschillende niveaus.

Niveau	Startpunt	Beginner	Intermediair	Geavanceerd
Equivalente beschrijving in EKK	0: nulniveau, wat wijst op een gebrek aan vaardigheden of ernstige fouten in de vaardigheid. Indicatoren van studenten die nog geen capaciteiten hebben getoond. Dit komt niet overeen met een EKK-niveau - het dateert ervan.	1: Algemene basiskennis	2: feitelijke basiskennis van een werk- of studiegebied	3: kennis van feiten, principes, processen en algemene concepten op een werk- of studiegebied

<p>Vaardigheden</p> <p>In de context van EKK worden vaardigheden beschreven als cognitief (logisch, intuïtief en creatief denken) en praktisch (handigheid en het gebruik van methodes, materialen, gereedschappen en instrumenten).</p>	<p>Geen tot beperkt vermogen om eenvoudige taken succesvol uit te voeren</p>	<p>Basisvaardigheden die nodig zijn om eenvoudige taken uit te voeren</p>	<p>Vereiste cognitieve en praktische basisvaardigheden om relevante informatie te gebruiken om taken uit te voeren en routineproblemen op te lossen met behulp van eenvoudige regels en hulpmiddelen.</p>	<p>Een reeks cognitieve en praktische vaardigheden die nodig zijn om taken uit te voeren en problemen op te lossen door het selecteren en toepassen van basismethoden, gereedschappen, materialen en informatie.</p>
<p>Verantwoordelijkheid en autonomie</p> <p>In de context van het EKK worden verantwoordelijkheid en autonomie beschreven als het vermogen van de lerende om kennis en vaardigheden autonoom en met verantwoordelijkheid toe te passen.</p>	<p>Geen tot beperkt vermogen om te begrijpen hoe taken moeten worden aangepakt</p>	<p>Werken of studeren onder direct toezicht in een gestructureerde context</p>	<p>Werken en studeren onder toezicht met enige autonomie</p>	<p>Verantwoordelijkheid nemen voor de voltooiing van taken in werk of studie; eigen gedrag aanpassen aan omstandigheden bij het oplossen van problemen</p>
<p>Niveau</p>	<p>Startpunt</p>	<p>Beginner</p>	<p>Intermediair</p>	<p>Geavanceerd</p>
<p>Beschrijving van wanneer een leerling waarschijnlijk voldoet aan elke schijf</p>	<p>We verwachten van leerlingen dat ze dit niveau halen voordat ze een deбатtraining volgen. Ze kunnen enkele elementen laten zien die in een hoger niveau passen als ze al eerder in aanraking zijn geweest met debatteren/public speaking/communicatie/analytisch denken door middel van andere vaardigheden. middelen (bijv. onderwezen op school)</p>	<p>We verwachten dat leerlingen dit niveau na 1-2 maanden deбатtraining kunnen laten zien, nadat de deбатtraining voor beginners is afgelopen.</p>	<p>We verwachten dat leerlingen dit niveau na 6 maanden - 1 jaar kunnen laten zien, nadat ze regelmatig debatsessies hebben bijgewoond en eventueel debatevenementen (wedstrijden, trainingskampen, etc.) hebben bijgewoond.</p>	<p>We verwachten dat studenten dit niveau na 1-2 jaar bereiken, nadat ze regelmatig debatsessies en evenementen hebben bijgewoond en betrokkenheid bij het debat hebben getoond, bijvoorbeeld door te beginnen jureren of coachen.</p>
<p>Categorie</p>	<p>Startpunt</p>	<p>Beginner</p>	<p>Intermediair</p>	<p>Geavanceerd</p>

<p>Stijl: volledigheid</p>	<p>Spreekstijl: Onduidelijke woorden, te snel of te zacht om te horen, verwarde zinnen of een andere reden waarom het publiek niet kan begrijpen wat de spreker zegt. Structuur: geen structuur in de toespraak</p>	<p>Spreekstijl: hoorbaar, snelheid of volume van de uitspraak kunnen onvolmaakt zijn, maar vormen geen actieve belemmering voor het begrijpen van wat de sprekers zeggen. Structuur: de zinnen zelf zijn begrijpelijk, ook al maken ze niet altijd deel uit van een samenhangend en gestructureerd geheel. Een basisstructuur wordt aangekondigd, maar niet altijd nageleefd.</p>	<p>Spreekstijl: De pacing is niet altijd goed, maar dit heeft geen invloed op de overtuigingskracht van de toespraak. Structuur: Spreker houdt zich aan aangekondigde structuur, en argumenten bevatten een interne structuur.</p>	<p>Spreekstijl: Volledige zinnen, duidelijk gesproken dus geen begripsproblemen. De spreker toont begrip en overtuiging voor wat hij zegt. Structuur: Spreker kondigt aan en gebruikt de structuur van de toespraak, argumenten zijn goed opgebouwd (volgens patronen zoals SEXI) en gemakkelijk te volgen, overgang tussen punten in de toespraak gaat zonder fouten</p>
<p>Stijl: retoriek</p>	<p>Stem: Saaie toon. (Vooral monotoon) Taal: taal is ongestructureerd, chaotisch en verwarrend.</p>	<p>Stem: Toon varieert. Enige emotionele impact; soms misplaatst zodat het afbreuk doet aan de argumenten (zoals onterecht sterk gebruik van emoties). Taal: er worden pogingen gedaan om voorbeelden, gezegden of stijlfiguren te gebruiken om een punt over te brengen. Deze pogingen zorgen regelmatig niet voor meer begrip of emotionaliteit in het betoog, kunnen cliché zijn of onnauwkeurig.</p>	<p>Stem: Emotie weegt niet zwaarder dan argumentatie en is aangepast aan argumentatie. Spreker komt oprecht over: lijkt te geloven in de zaak die hij presenteert. Taal: regelmatig stijlgebruik, zoals inleidingen, voorbeelden en gezegden. Taal past bij het argument, maar verhoogt niet altijd de overtuigingskracht van het argument.</p>	<p>Stem: spreker varieert in stemgebruik en spreekt met gepaste ernst voor de inhoud van zijn toespraak. Taal: de stijl wordt met gemak en overtuiging gebruikt en draagt bij aan de overtuigingskracht van het betoog op logische en/of emotionele gronden.</p>

<p>Materie: redenering</p>	<p>Analyse: Argumenten zijn niet logisch opgebouwd, beweringen worden niet ondersteund, kunnen zichzelf tegenspreken (of twee argumenten spreken elkaar tegen of spreken een eerdere spreker aan de eigen kant tegen). Argument is ongeloofwaardig of niet relevant voor de motie. Bewijs: Biedt geen ondersteunend bewijs voor argumenten.</p>	<p>Analyse: enkele pogingen om een argumentmodel zoals SeXi te gebruiken. Er wordt enige uitleg gegeven, maar er zijn veel hiaten. Bewijsmateriaal: voorbeelden, feiten en statistieken worden soms gegeven met enige relevantie voor het gepresenteerde argument.</p>	<p>Analyse: Argumenten volgen over het algemeen het SeXi-model. Ze zijn gelabeld en er wordt een analyse gegeven die de "waarom"-stappen volgt, hoewel er gemakkelijk gaten kunnen vallen voor tegenstanders of belangrijke verbanden kunnen ontbreken. Bewijs: Argumenten worden bijna altijd ondersteund door geloofwaardig klinkende voorbeelden, feiten en/of statistieken.</p>	<p>Analyse: Een duidelijk gestructureerde toespraak met een helder doel. De argumenten zijn logisch en gemakkelijk te volgen en worden grondig uitgelegd. Ze volgen het SEXI-model met toegelichte argumentatie. Bewijs: Elke bewering wordt ondersteund met duidelijk relevant bewijs. Tenzij duidelijke relevantie wordt uitgelegd - het publiek wordt verondersteld intelligent te zijn, maar nieuw in het onderwerp.</p>
<p>Materie: Strategie</p>	<p>Strategie: Wijst niet op de belangrijkste punten in het debat of verbindt argumenten niet met de motie. Rolvervulling: vervult niet de rol die de toespraak moet vervullen in die specifieke debatvorm</p>	<p>Strategie: argumenten kunnen vaak impliciet worden begrepen als behorend tot de hoofdpunten in het debat. Spreker kan argumenteren rond de hoofdpunten van de motie. Af en toe wordt geprobeerd een verband te leggen met de motie. Rolvervulling: de rol wordt in de basis vervuld, hoewel niet met een duidelijke bedoeling. Definities worden gegeven, maar voegen niets toe. Conflict in replieken worden aangekondigd, maar voegen geen duidelijkheid toe aan het debat. In latere sprekers kunnen nieuwe argumenten worden aangevoerd, maar deze bevorderen de zaak niet.</p>	<p>Strategie: spreker geeft de last aan die hij probeert te bereiken, en geeft meestal de juiste last aan. Spreker verschuift de last nog niet in reactie op de argumenten van de oppositie. Argumenten hebben gevolgen voor de motie. Rolvervulling: de spreker maakt geen fouten in zijn rolvulling en de keuzes die hij maakt binnen de categorieën van rolvulling helpen om zijn toespraak beter te laten werken (nuttige definities; correct geïdentificeerde botsingen; duidelijke weerlegging, enz.)</p>	<p>Strategie: Spreker is duidelijk over zijn last, zijn last is accuraat, en spreker kan reageren op de last die door de andere partij is geïdentificeerd. Rolvervulling: de spreker voert zijn rol in het debat vlekkeloos uit en geeft wat nodig is binnen de sprekersrol.</p>

<p>Kwestie: Weerlegging en betrokkenheid</p>	<p>Gaat niet in op de argumenten van de vorige spreker.</p>	<p>Enige betrokkenheid, maar dringt niet door tot de kern van het argument. Geen effectief weerwoord.</p>	<p>Veelvuldig bezig met de hoofdgedachte van het andere argument. Kan het andere argument niet altijd verslaan. Er worden pogingen gedaan om onderscheid te maken tussen expliciete weerlegging en verweven weerlegging, als het format dat toelaat. Spreker doet af en toe pogingen om vergelijkingen te maken tussen argumenten en casussen in het debat, maar kan het vergelijkend belang van zijn eigen argument of casus niet aantonen.</p>	<p>Laat ons zien waarom het argument van de andere partij irrelevant, verkeerd, gebrekkig, ontoereikend of in het algemeen inferieur is aan de argumenten van de eigen kant van de spreker. Het is een duidelijk onderdeel van de structuur van het betoog in plaats van er simpelweg aan vast te plakken en het vervolgens te negeren. De spreker vergelijkt vaak materiaal in het debat op een vergelijkende manier, inclusief uitleg waaruit blijkt dat zijn materiaal overtuigender is.</p>
<p>Zachte vaardigheden: Teamwerk</p>	<p>Teamwerk: Geen teamwork; niet verwijzen naar argumenten van anderen, punten van teamgenoten tegenspreken. Luisteren: Spreker let niet op wat er eerder in het debat is gebeurd. Spreker maakt geen opmerkingen over wat er eerder in het debat is gebeurd tijdens speeches. Bijdrage: geen bijdrage van de student tijdens de voorbereiding.</p>	<p>Teamwerk: Verwijst naar het werk van teamgenoten, maar bouwt er niet succesvol op voort. Luisteren: Enige poging om de argumenten van vorige debaters op te merken. (Meestal alleen maar de spreker direct daarvoor weerleggen). Bijdrage: enige bijdrage tijdens de voorbereiding van de student, niet altijd gericht of begrijpelijk voor andere leden van het team.</p>	<p>Teamwerk: het is vanaf het begin duidelijk wat het team gaat doen. Sprekers volgen daarna meestal deze structuur, maar kunnen ervan afwijken. Luisteren: kan de rest van het debat volgen en geeft het debat niet verkeerd weer, maar mist mogelijk enkele details of ideeën wanneer hij reageert. Bijdrage: draagt regelmatig bij en brengt ideeën aan. Heeft kritiek op andere partners. Is niet obstructief in de voorbereiding.</p>	<p>Teamwerk: Wat het team als geheel gaat doen, wordt duidelijk uitgelegd door de eerste debater in het team. Het team houdt zich aan zijn plan (met uitzondering van noodzakelijke reacties op tegenstand), bouwt voort op elkaars argumenten en zorgt ervoor dat het team alle belangrijke punten behandelt. Luisteren: De spreker heeft duidelijk naar alle vorige sprekers geluisterd en ze begrepen; zijn toespraak probeert voort te bouwen op teamgenoten en te ontcrachten wat tegenstanders hebben gezegd. Bijdrage: draagt bij met eigen ideeën en helpt partners op een constructieve manier.</p>

Denkmodellen en strategieën voor kritische analyse van hedendaagse vraagstukken

Radosław Czekan Fundacja
Polska Debatuje

Voorbeeld

Deze module is bedoeld om debattrainers essentiële handvatten aan te reiken voor het voeren van een debatpraktijk over hedendaagse onderwerpen met behulp van de kennis en context die in de vorige module zijn geïntroduceerd. Debatteren over complexe en voortdurend veranderende onderwerpen over bijvoorbeeld migratie of economie kan in eerste instantie overweldigend zijn voor studenten en trainers (vooral voor niet-experts in het veld). Daarom moeten debatdenkmodellen voor motie- en casestudyanalyse het proces toegankelijker, gestructureerder, duidelijker, herhaalbaar en universeel maken. Het beheersen van debatmethodologie maakt kritisch denken makkelijker voor studenten en trainers.

Hoewel er verschillende manieren zijn waarop moties en casussen worden en kunnen worden geanalyseerd, gebruikt deze module het model dat toegankelijk is voor zowel beginners als gevorderde debaters. Het is echter geen uitputtend en exclusief model, dus een lezer wordt aangemoedigd om het in twijfel te trekken, te testen en aan te passen aan zijn eigen behoeften.

Elke debatmotie kan worden geanalyseerd aan de hand van 4 vragen:

- a) Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?
- b) Wat zijn de bewijslasten?
- c) Wat zijn de betwiste voorstellen of standpunten?
- d) Wat zijn de argumenten?

In dit hoofdstuk wordt de analyse van de vragen in detail uitgelegd, terwijl casestudies en werkbladen verderop laten zien hoe je de theorie in praktijk kunt brengen.

Probleem of beslissing

De Amerikaanse legendarische debatprofessor Alfred Snider zei ooit dat debatteren gaat over het veranderen van de wereld. En hij had gelijk, want moties komen neer op debatteren over wat we moeten denken over het verleden of het heden en wat we anders moeten doen om de wereld verbeteren. Als de wereld perfect was, zou er waarschijnlijk geen debat zijn. Tenzij het anders is, zou de eerste stap in een bewegingsanalyse moeten zijn om uit te zoeken en te definiëren wat het probleem is waarover gediscussieerd moet worden.

Wat is het probleem?

Het probleem is een situatie die verbeterd kan worden. Hier zijn verschillende vragen die gebruikt kunnen worden om het probleem te achterhalen en te definiëren.

- Waarom debatteren we erover?
- Hoe ziet de status-quo rond dit onderwerp eruit? Waarom is het slecht?
- Welke groep of stakeholder is niet tevreden met zijn situatie? Waarom?
- Wat is er de afgelopen weken of maanden gebeurd dat het debat relevant maakt?

Doet het probleem ertoe?

Een willekeurig probleem is niet genoeg voor een evenwichtig debat. Als je over het probleem nadenkt, probeer dan die vragen te beantwoorden:

- Is het probleem echt of hypothetisch?
- Zijn er echte voorbeelden van het probleem?
- Is het probleem dringend of niet?
- Spreekt het probleem belangrijke belanghebbenden aan?
- Zijn er bevredigende alternatieve oplossingen voor het probleem?

De Propositie moet proberen aan te tonen dat het probleem echt is, en dringend, over de belangrijkste belanghebbenden zonder werkende alternatieven, en de Propositie moet het ondersteunen met Real Life Voorbeelden.

De Oppositie moet op zoek gaan naar redenen waarom het probleem niet echt is, niet urgent is, over niet essentiële groepen gaat, of/en er al werkende oplossingen zijn. De Oppositie kan ook aantonen dat er belangrijkere problemen of kritischer stakeholders zijn om op te focussen.

Bovendien kan Oppositie de reikwijdte van het probleem in twijfel trekken ("te breed" of "te smal"), de legitimiteit van het probleem binnen het debatspel door squirreling (interpretatie van de motie die het debat onevenwichtig of onbesproken maakt), of place-setting of time-setting (het opzetten van een debat op een specifieke plaats of tijd, tenzij vermeld in de motie).

Wat is de reden achter het probleem?

Bovendien moeten debaters de oorzaken van het probleem karakteriseren (oorzaak en gevolg). Een stelling moet aantonen dat het probleem door iets wordt veroorzaakt, waar het voorstel of de argumentatie die in de motie wordt voorgesteld op ingaat. De oppositie kan dit aanvechten met de volgende aanvallen:

- Het probleem wordt niet veroorzaakt door X. Er zijn verschillende oorzaken.
- Het probleem wordt veroorzaakt door X, maar het is niet de doorslaggevende factor. Er zijn andere, belangrijkere oorzaken.

Problemen of beslissingen of evaluaties?

Probleemidentificatie is niet alleen nuttig voor beleidsmoties ("Dit Huis zou X doen") of eerstepersoonsmoties ("Dit Huis, als Y, zou X doen"), maar ook voor andere moties over beslissingen en evaluaties (Dit Huis vindt dat X meer kwaad dan goed doet, Dit Huis betreurt X, Dit Huis steunt X). Bij de laatste is er altijd een suboptimale situatie die geëvalueerd en besloten moet worden. Neem bijvoorbeeld:

- Dit Huis betreurt sociale media
  - Probleem: sociale media zijn populair en verslavend
  - Evaluatie: zijn de voordelen het waard?
- Dit Huis geeft de voorkeur aan een wereld zonder sociale media
  - Probleem: sociale media zijn populair en verslavend
  - Beslissing: zou het beter zijn om in een wereld zonder hen te leven?
- Dit Parlement vindt dat ouders hun kinderen moeten weren van sociale media
  - Probleem: sociale media zijn populair en verslavend
  - Besluit: moeten ouders het verbieden?

Bewijslast

De bewijslast is een veronderstelde verplichting van iemand om iets te bewijzen. Een mislukte verplichting om aan de bewijslast van een debater te voldoen, kan een reden zijn voor het verloren debat.

Op bewijslast moet zo vroeg mogelijk worden geanticipeerd of deze moet zo vroeg mogelijk worden herkend. Bewijslasten komen voort uit:

- a) Toegewezen zijde
- b) Beweging en bewegingstype
- c) Teamstrategie en claims

In de motie "Dit Huis steunt sociale media" moet de stelling bewijzen dat sociale media wenselijk zijn. De oppositie moet bewijzen dat sociale media onwenselijk zijn. Deze last is gebaseerd op de kant en het motietype (Dit Huis steunt...), wat een evaluatieve motie is, waarbij we alle voor- en nadelen tegen elkaar afwegen.

Als de moties zouden luiden "Dit Huis zou sociale media verbieden", dan zou de stelling niet alleen moeten bewijzen dat sociale media ongewenst zijn, maar ook dat ze zo schadelijk of immoreel zijn dat we ze moeten verbieden en dat dat verbod beter is dan andere haalbare alternatieven. Waarom? Omdat de oppositie kan beweren dat sociale media niet perfect zijn, maar niet verboden moeten worden of dat andere haalbare alternatieven (zoals regulering) goed genoeg zijn.

Standaard ligt de bewijslast bij het team dat iets beweert. Als Proposition beweert dat sociale media verslavend zijn, zijn ze verplicht om dat afdoende te bewijzen. Anders moet de claim genegeerd of afgewezen worden voor zover het bewezen is.

Vragen die gesteld moeten worden:

- Wat is het type motie? Welke bewijslast vloeit voort uit de formulering?
- Wat is de bewijslast voor de verschillende partijen?
- Wat moet een team bewijzen om een debat te winnen?
  - Wat zijn de criteria om dit debat op te lossen?
- Welke bewijslast moeten onze beweringen met zich meebrengen?

Concurrerende voorstellen of standpunten

Kritiek leveren op de ideeën van het voorstel is meestal niet genoeg om een debat te winnen. Het opsommen van de voordelen van de Proposition-ideeën is ook niet genoeg om te winnen. Debatten zijn altijd vergelijkingen van beschikbaar beleid of scenario's of karakterisering van feiten of waarden enz. Daarom moet elke argumentatie vergelijkend geselecteerd en bewezen worden. Dat is veel gemakkelijker als we eerst duidelijk maken wat de concurrerende voorstellen of standpunten zijn.

Voorbeeld:

Dit Huis zou sociale media verbieden.

- Voorstel: We moeten een verbod op het gebruik van sociale media invoeren
- Voorstel van de oppositie: We moeten het houden zoals het is: gratis en beschikbaar voor iedereen.

Of Stellingname: Een verbod is de enige manier om destructieve verslaving te voorkomen.

- Standpunt van de oppositie: Regulering voor jongeren en zelfregulering voor volwassenen zijn genoeg om gezond verstand te garanderen.

Voor beleidsmoties moeten de volgende aspecten worden overwogen in een model (beleidsspecificatie voorgesteld door Stelling):

- Agent
  - Wie zal het leiden? Een regering? DE VN? Europese Commissie? Een ouder?
- Actie
  - Wat wordt er precies gedaan?
  - Wat wordt er niet veranderd?
  - Is het beleid exclusief voor ons team?
- Alternatieven
  - Zijn er alternatieve oplossingen? Zijn deze toereikend (of niet)?
- Praktijk
  - Hoe zou het er in het echt uitzien en werken?
- Uitsluiting van extreme scenario's:
  - Welke extreme gevallen mogen niet worden opgenomen?
- Voorbeelden of Analogieën van vergelijkbaar beleid?
  - Bestaan er zulke oplossingen?
  - Zijn er analogieën die het beleid realistisch maken?

Voor moties met terugwerkende kracht (bijv. Dit Huis betreurt X) moet Proposition een counterfactual identificeren en bewijzen dat het een haalbaar alternatief was.

Voor evaluatieve moties (bijv. Dit Huis steunt X. Dit Huis is van mening dat X...) moeten teams hun standpunt formuleren, dat algemeen kan zijn (bijv. X brengt meer voordelen dan nadelen met zich mee) of specifiek (bijv. verslaving aan sociale media is een urgenter probleem dan toegang tot nieuws).

Alle standpunten of voorstellen zijn alleen relevant voor zover ze elkaar uitsluiten. Als beide zijden educatieve campagnes of status quo wetten kunnen claimen, dan is het niet nodig of nuttig om hierover te debatteren.

Argumenten

Een debat kan niet zonder argumenten. Een veelgemaakte fout onder debaters is om aan het begin van hun voorbereidingstijd zo snel mogelijk argumenten te bedenken. Dit leidt tot

argumenten die het makkelijkst te bedenken zijn, niet noodzakelijk tot argumenten die het best te bedenken zijn. Een voorafgaande analyse van het probleem in kwestie, de lasten en de standpunten zouden de debaters al op de juiste plaats moeten zetten, maar om het strategisch denken te maximaliseren is het nuttig om argumenten in een debat te kwalificeren. Bijna alle claims binnen een debat vallen onder een van de drie categorieën:

1. Argumenten over het probleem of aannames
2. Argumenten over waarden, rechten en plichten
3. Argumenten over de gevolgen

Argumenten over het probleem of aannames

De stelling zou kunnen beargumenteren dat het probleem echt is, en dringend, over de belangrijke belanghebbenden zonder werkende alternatieven om het aan te pakken. Bovendien zou de stelling kunnen beargumenteren dat de status quo eruit ziet als X en dat ondersteunt hun diagnose en oplossing (karakterisering en model).

De oppositie kan aanvoeren dat het probleem niet echt, dringend of belangrijk is, met bestaande voorkeursalternatieven voor het probleem. Daarnaast kan de oppositie aanvoeren dat het probleem verkeerd is gekarakteriseerd of andere oorzaken heeft. Bovendien kan de oppositie beweren dat de status quo op Y lijkt en dat dit tegen de diagnose en oplossing van het voorstel ingaat (tegenkarakterisering).

Een effectieve uitdaging van problemen of veronderstellingen kan alle andere argumenten ondermijnen en een debat winnen. Als er geen probleem is, is de plicht om een beleid uit te voeren niet aanwezig en moet er geen discussie zijn over de gevolgen.

Een ineffectieve uitdaging kan het debat bederven omdat er geen overeenstemming is over fundamentele feiten en doelen.

Argumenten over waarden, rechten en plichten

De teams kunnen het eens zijn over het probleem en/of de karakterisering van de status quo, maar ze kunnen het oneens zijn over waarden, rechten of plichten. Bijvoorbeeld, ze zijn het eens over verslavingsproblemen gerelateerd aan sociale media en wanneer het Voorstel de voorkeur geeft aan zorg en geestelijke gezondheid van jongeren, kiest de Oppositie voor het verdedigen van persoonlijke vrijheid (waarden). De Propositie zal beargumenteren dat sociale media rechten schendt en de Oppositie zal beargumenteren dat sociale media toestemming vereisen en dat het ons recht is om risico's te nemen en de consequenties daarvan onder ogen te zien. De stelling zal stellen dat de staat de plicht heeft om in te grijpen (duty), terwijl de oppositie zal stellen dat de staat de plicht heeft om zich te onthouden (duty).

Effectieve argumentatie over waarden, rechten en plichten (of principes) kan effectief zwaarder wegen dan argumentatie over gevolgen omdat gevolgen worden vergeleken op basis van de waarde die de samenleving eraan toekent.

Argumenten over de gevolgen

De debaters kunnen het eens zijn over het probleem en de waarden, maar het oneens zijn over de gevolgen (bv. van het verbod). Ze kunnen het ook oneens zijn over de vraag of gevolgen uit het verleden werden veroorzaakt door specifieke factoren.

Bijvoorbeeld in het debat: This House would ban social media De

argumenten van de stelling zouden er als volgt uit kunnen zien:

1. Probleem: sociale media zijn verslavend
2. Plicht: de staat moet burgers beschermen tegen gevaren
3. Gevolgen: Het verbod zal de verslaving verminderen.

De argumenten van de oppositie in dit debat kunnen anders uitpakken:

1. Probleem: Sociale media zijn niet de reden voor verslaving. Verslaving kan worden voorkomen door voortdurende regulering
2. Juist: Mensen moeten vrije keuzes maken over hun sociale leven
3. Gevolgen: Verbod zal een zwarte markt en online misbruik aanmoedigen

Stakeholderanalyse

Een van de nuttigste technieken is het uitvoeren van een stakeholderanalyse, wat inhoudt dat de impact van de motie op bepaalde belangengroepen wordt gezocht en geëvalueerd.

Stap 1 - Identificeer verschillende belanghebbenden in een debat

Vragen om te stellen:

- Op welke groepen heeft de motie betrekking?
- Welke subgroepen kunnen we daarbinnen identificeren?
- Welke invloed heeft de motie op de groepen?

Voorbeeld: Binnen de migrantengroep hebben we economische migranten en vluchtelingen geïdentificeerd als belanghebbenden. In de motie "Dit Huis steunt een gastvrij en liberaal overheidsbeleid ten aanzien van migratie" worden beide groepen beïnvloed omdat het gemakkelijker is om het gastland binnen te komen, er te verblijven en er te werken.

Stap 2 - Herken en rangschik het relatieve belang van elke stakeholder

Vragen om te stellen:

- Welke getroffen groep heeft de meeste leden?
- Welke groep wordt het zwaarst getroffen?
- Welke verantwoordelijkheden en plichten hebben we ten opzichte van verschillende belanghebbenden?
- Welke belanghebbenden zijn het belangrijkste?

Voorbeeld: Economische migranten zijn een veel talrijkere groep, maar vluchtelingen worden geconfronteerd met veel zwaardere omstandigheden en hebben veel dringender overheidssteun nodig. Er is ook een sterkere morele verplichting tegenover mensen die vervolgd worden of op de vlucht zijn. Daarom zullen vluchtelingen de belangrijkste stakeholder zijn.

Stap 3 - Bouw argumenten en kaders gebaseerd op je prioritaire stakeholder

Vragen om te stellen:

- Wat zijn de belangen van de stakeholder?
- Wat zijn de drijfveren van de stakeholder?
- Wat zijn de winsten en verliezen op korte termijn voor de stakeholder?

Voorbeeld: Vluchtelingen hebben verschillende belangen, maar hun belangrijkste behoeften zijn veiligheid, onderdak en legalisatie van hun verblijf, zodat ze zo snel mogelijk verder kunnen met hun leven. Ook al zullen liberale wetten op de kortere termijn een terugslag veroorzaken, op de lange termijn zullen vluchtelingen veel meer geaccepteerd worden in de maatschappij.

Argumenten evalueren

Als beide teams hun argumenten hebben gegeven, beoordelen ze elkaars argumenten en proberen ze de luisteraars ervan te overtuigen dat hun argumenten het zwaarst wegen om een motie aan te nemen of te verwerpen. Om de hulpmiddelen voor het wegen van argumenten te begrijpen, gebruiken we een concept dat bekend staat als Impact.

Soorten impact

Er zijn veel manieren waarop argumenten vergeleken kunnen worden. De meest gebruikte zijn:

- Waarschijnlijkheid
- Schaal
- Ernst
- Onvermijdelijkheid

- Duur
- **Waarschijnlijkheid** verwijst naar hoe waarschijnlijk het is dat de gevolgen zich zullen voordoen. Beweringen over waarschijnlijkheid zijn beoordelingen van de argumenten over gevolgen.

Bij schaal wordt gekeken naar de grootte van de impact: hoeveel belanghebbenden worden beïnvloed.

Ernst kijkt naar het soort impact: hoe diep is de impact? Om het verschil te illustreren: in een debat over roken heeft het effect van een verbod een groot negatief schaaffect op het plezier in roken, omdat waarschijnlijk de meeste rokers van deze activiteit genieten. Het heeft echter een positief effect op de minderheid van rokers die ernstige ziekten ontwikkelen.

Bij onvermijdelijkheid wordt gekeken of de vastgestelde schade noodzakelijkerwijs het gevolg is van het beleid of wordt weggenomen door het beleid, of dat er alternatieve mogelijkheden zijn om de schade weg te nemen of te compenseren.

Duur (of schaal) kijkt naar wanneer en hoe lang een effect kan optreden. Schade op korte termijn kan worden afgewogen tegen winst op lange termijn. Bijvoorbeeld: een rookverbod betekent dat tabakswinkels moeten sluiten, maar op de lange termijn leidt het tot meer gezondheidsvoordelen.

Binnen en tussen argumenten vergelijken

Dit raamwerk kan gebruikt worden om de interne logica van een argument te analyseren. Bijvoorbeeld, in het debat over het rookverbod kan een argument van de oppositie zijn dat dit de keuzevrijheid beperkt. Debaters kunnen kijken naar het type en de reikwijdte van het effect - hoe fundamenteel is deze keuzebeperking bijvoorbeeld? Ze moeten ook kijken of het in alle gevallen van toepassing is. Bijvoorbeeld: beperkt de keuzevrijheid om te roken de keuzevrijheid van mensen die worden blootgesteld aan meeroken?

Tegelijkertijd evalueren ze deze bewering ten opzichte van andere beweringen, bijvoorbeeld de mogelijkheid om lang en gezond te leven. Daarbij worden effectverklaringen gebruikt om argumenten te vergelijken.

Vragen om te stellen

- Wat zijn de gevolgen van mijn argumenten?
- Wat zijn de gevolgen die de andere teams claimen?
- Hoe verhoudt hun impact zich tot onze impact?

Samenvatting

Bewegingsanalyse in debatteren maakt gebruik van gestructureerde denkmodellen om studenten langzaam en kritisch te laten denken en om de helderheid van redeneren te maximaliseren. Soms vereist het zelfdiscipline en nauwgezetheid, maar het levert gemakkelijk aanzienlijke voordelen op voor alle productieve meningsverschillen en debatten en brengt ons hopelijk dichterbij de waarheid en een betere wereld.

Volg de bovenstaande stappen om hedendaagse, controversiële kwesties te analyseren:

1. Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?
  - a. Is het een echt probleem?
  - b. Is het een belangrijke kwestie?
  - c. Wat zijn de oorzaken van het probleem?

2. Wat zijn de bewijslasten?
  - a. Wat houdt de motie in om te bewijzen?
  - b. Wat moet onze kant bewijzen om te winnen?
  - c. Wat moeten we bewijzen voor onze claims?

3. Wat zijn de betwiste voorstellen of standpunten?
  - a. Zijn ze duidelijk?
  - b. Sluiten ze elkaar uit?

4. Wat zijn de argumenten?
  - a. Wat zijn het echte probleem en de basisaannames van de motie?
  - b. Wat zijn de waarden, rechten en plichten die moeten worden toegepast?
  - c. Wat zijn de gevolgen voor belangrijke belanghebbenden?

5. Hoe vergelijken we de argumenten?
  - a. Wat zijn de gevolgen van mijn argumenten?
  - b. Wat zijn de gevolgen die de andere teams claimen?
  - c. Hoe verhoudt hun impact zich tot onze impact?

Lees de volgende hoofdstukken om te zien hoe denkmodellen voor bewegingsanalyse worden toegepast

in hedendaagse debatten.

New Global Learning

Globalisation, Wealth, and Poverty

Globalisering, rijkdom en armoede

Werkblad - Daan Welling (IDEA)

Deel I- Kritisch en analytisch denken- oefeningen

Oefening 1

Neem de motie: "Dit Huis is van mening dat het globale Noorden barrières voor economische migratie vanuit het globale Zuiden moet verminderen" (je kunt ook een van de andere moties gebruiken).

- Vier verschillende belanghebbenden identificeren
- Bepalen of ze het eens of oneens zijn met het beleid

Stakeholder 1: mee eens/niet

mee eens, omdat ...

Stakeholder 2: mee eens/niet

mee eens, omdat ...

Stakeholder 3: mee eens/niet

mee eens, omdat ...

Stakeholder 4: mee eens/niet

mee eens, omdat ...

- Bouw een argument op voor twee van de belanghebbenden. Geef een bewering, een rechtvaardiging en een voorbeeld.

Argument 1

Bewering

Rechtvaardiging

Voorbeeld

Argument 2

Bewering

Rechtvaardiging

Voorbeeld

Oefening 2

Neem een van de argumenten die je in oefening 1 hebt gemaakt. Denk aan de onderliggende waarde die het argument laat zien. Als het argument bijvoorbeeld is dat "meer economische migratie leidt tot minder stabiliteit in ontvangende landen", dan is de geïdentificeerde waarde "een land moet stabiel zijn in de ogen van zijn burgers".

Mijn waarde is ....

Bedenk twee concurrerende waarden voor de waarde die je hebt geïdentificeerd..:

-
-

Geef voor één concurrerende waarde een reden waarom die waarde belangrijker is dan de waarde die voortkwam uit jouw argument.

Oefening 3

Je bent een beleidsmaker van een Europees land die wordt gevraagd om oplossingen te bedenken om arbeiders te helpen die hun baan zijn kwijtgeraakt omdat het bedrijf waarvoor ze werken is verhuisd naar een land in Azië.

Brainstorm over twee mogelijke oplossingen.

Denk aan de belanghebbenden in zowel het Europese land als het Aziatische land. Analyseer hoe deze oplossingen beide groepen belanghebbenden zouden beïnvloeden.

Welke oplossing heeft jouw voorkeur en waarom?

Mijn eerste oplossing is:

Mijn tweede oplossing is:

Dit zijn de belanghebbenden:

- in Europa:
- in Azië:

Ik zou kiezen voor oplossing A / B (omcirkel één), omdat:

Oefening 4:

Lees het volgende artikel over FairTrade:

[NPR: FairTrade helpt boeren, maar niet hun ingehuurde werknemers](#)

Denk na over de volgende vragen:

1. Wat is FairTrade?
2. Wat is het resultaat van het onderzoek waarover NPR rapporteert?
3. Welke mogelijke mechanismen kunnen deze studie verklaren?
4. Hoe beoordeelt u de effectiviteit van FairTrade om mensen te helpen uit de armoede te komen?
5. Als de motie luidt: Dit Huis vindt dat landen in het Zuiden handelsbelemmeringen moeten wegnemen. Denkt u dat FairTrade een goed alternatief beleid is? Waarom, of waarom niet?

Deel II- Moties voor verdere oefening

Dit Huis Zou prioriteit geven aan wereldwijde economische groei boven milieubescherming

In deze motie wordt gedebatteerd over de afwegingen tussen economische groei en ecologische duurzaamheid. Mogelijke belanghebbenden zijn multinationals, milieuactivisten en regeringsleiders. Relevante concepten zijn duurzame ontwikkeling, klimaatverandering en economische ongelijkheid. Actuele kwesties die relevant zijn, zijn onder andere de klimaatcrisis, de opkomst van groene technologieën en het groeiende bewustzijn van de noodzaak van milieuduurzaamheid.

Dit Huis Zou multinationale ondernemingen aanmoedigen om sociale verantwoordelijkheid boven winst te stellen

In deze motie wordt gedebatteerd over de rol van bedrijven bij het vormgeven van economische ontwikkeling. Mogelijke belanghebbenden zijn bedrijfsleiders, aandeelhouders, werknemers en consumenten.

Concepten die relevant zijn, zijn onder andere maatschappelijk verantwoord ondernemen, ethisch leiderschap en de rol van het bedrijfsleven in de samenleving. Actuele kwesties die relevant zijn, zijn onder andere de groeiende kloof tussen arm en rijk, de impact van globalisering op lokale economieën en de toenemende controle op bedrijfspraktijken en verantwoordingsplicht.

Dit Huis wil herstelbetalingen aan voormalige koloniën voor de economische uitbuiting die ze hebben ervaren onder het kolonialisme

In deze motie wordt gedebatteerd over de erfenis van kolonialisme en de invloed ervan op economische ontwikkeling. Mogelijke belanghebbenden zijn voormalige kolonisten, voormalige koloniën, inheemse volkeren en activisten. Relevante concepten zijn onder andere herstelbetalingen, historisch onrecht en de invloed van kolonisatie op culturele en economische systemen. Actuele kwesties die relevant zijn, zijn onder andere de voortdurende erfenis van kolonialisme in veel landen, het debat over herstelbetalingen voor slavernij in de Verenigde Staten en het Caribisch gebied, en de beweging voor inheemse rechten en erkenning.

Dit Huis zou voorrang geven aan eerlijke handel boven vrijhandel in het Zuiden

Deze motie debatteert over de afwegingen tussen eerlijke handel en vrijhandelsbeleid. Mogelijke belanghebbenden zijn kleinschalige boeren, multinationals, consumenten en regeringsleiders. Relevante concepten zijn onder andere economische rechtvaardigheid, wereldwijde toeleveringsketens en de invloed van handelsbeleid op werknemers en het milieu. Actuele kwesties die relevant zijn, zijn onder andere de impact van de COVID-19 pandemie op de wereldhandel, het voortdurende debat over de voor- en nadelen van globalisering en de opkomst van ethisch consumentisme.

Dit Huis is van mening dat de Wereldhandelsorganisatie prioriteit moet geven aan milieu- en arbeidsnormen boven het wegnemen van belemmeringen voor vrije handel en een positief investeringsklimaat.

Deze motie debatteert over de rol van de WTO in het bevorderen van duurzame en rechtvaardige economische ontwikkeling. Mogelijke belanghebbenden zijn overheidsleiders, vakbonden, milieuactivisten en multinationals. Relevante concepten zijn onder andere handelsregels, mondiaal bestuur en de invloed van handelsbeleid op het milieu en werknemers. Actuele kwesties die relevant zijn, zijn onder andere de lopende onderhandelingen van de WTO over kwesties als e-commerce en visserijsubsidies, het toenemende belang van milieu- en sociale normen in wereldwijde toeleveringsketens en de opkomst van bi- en multilaterale vrijhandelsovereenkomsten met bescherming van investeerders (vaak "ISDS" genoemd).

Dit Huis zou bedrijven subsidiëren om hun toeleveringsketens te lokaliseren

In deze motie wordt gedebatteerd over de impact van globalisering op lokale economieën en de mogelijke voordelen van het lokaliseren van toeleveringsketens. Mogelijke belanghebbenden zijn multinationals, kleine en middelgrote ondernemingen, consumenten en overheidsleiders. Relevante concepten zijn onder meer economisch nationalisme, beheer van toeleveringsketens en de invloed van handelsbeleid op lokale economieën en werknemers. Actuele kwesties die relevant zijn, zijn onder andere de voortdurende debatten over handel en globalisering, de opkomst van protectionistisch beleid in veel landen en de impact van COVID-19 op wereldwijde toeleveringsketens.

Stelling

Dit Huis gelooft dat Chinese investeringen in het Zuiden meer goed dan kwaad doen

Context

Na de opkomst van China als economische wereldmacht zijn de Chinese investeringen in het Zuiden de afgelopen jaren aanzienlijk toegenomen. In tegenstelling tot het Westerse ontwikkelingsbeleid, dat vaak de nadruk legt op liberale economische hervormingen, democratisch bestuur en sociale en milieuwaarborgen, wordt China's benadering van ontwikkelingshulp vaak gezien als meer pragmatisch en non-interventionistisch. China legt doorgaans geen politieke of economische voorwaarden op aan zijn hulpontvangers, wat kan worden gezien als een aantrekkelijk alternatief voor landen die niet willen voldoen aan de westerse beleidsvoorschriften.

Critici beweren echter dat de opkomst van China in het Zuiden negatieve gevolgen kan hebben, zoals het risico op een nieuwe vorm van economische afhankelijkheid. Sommige landen die grote bedragen aan Chinese investeringen hebben geaccepteerd, hebben zich zwaar in de schulden gestoken, waardoor ze zich zorgen maken over de houdbaarheid van hun schulden en een mogelijk verlies van soevereiniteit. Sri Lanka moest bijvoorbeeld zijn strategisch gelegen haven van Hambantota voor 99 jaar aan China leasen nadat het moeite had om de Chinese leningen voor de bouw van de haven terug te betalen.

Bovendien heeft de groeiende aanwezigheid van China in het Zuiden aanleiding gegeven tot bezorgdheid op sociaal en milieugebied. Critici beweren dat sommige door China gesteunde projecten hebben geleid tot aantasting van het milieu, ontheemding van lokale gemeenschappen en slechte arbeidspraktijken. De voorgestelde bouw van de Myitsone-dam in Myanmar, gefinancierd door China, is bijvoorbeeld bekritiseerd vanwege de mogelijke gevolgen voor het milieu en de ontheemding van lokale gemeenschappen, wat heeft geleid tot opschorting van het project.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Chinese investeringen in het Zuiden kunnen worden gekarakteriseerd als een wisselwerking tussen meer kapitaalinvesteringen en infrastructuurontwikkeling in het Zuiden en minder stimulansen voor mensenrechten en liberale bestuurshervormingen in deze landen. Teams moeten deze zorgen tegen elkaar afwegen en ook kijken naar andere overloopeffecten van Chinese investeringen. De teams moeten deze zorgen ook afwegen tegen de westerse benadering van het Zuiden.

Wat zijn de lasten?

PROPOSITIE moet beargumenteren dat Chinese investeringen netto goed zijn voor de burgers van het Zuiden;

De OPPOSITIE moet aanvoeren dat Chinese investeringen netto negatief zijn voor de burgers van het Zuiden, of de optie van een nog betere vorm van economische ontwikkeling uitsluiten.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Door China gesteunde investering (PROP)	Westers investeringsmodel (OPP)
Wie?	China, zijn staatsbedrijven, investeerders en consultants; de Aziatische Infrastructuur Investeringsbank (AIIB) en het Belt and Road Initiatief (BRI); regeringen en burgers van het Zuiden, bedrijven en werknemers in het Zuiden.	De Wereldbank (WB) en het Internationaal Monetair Fonds IMF), haar economen en adviseurs; westerse multinationale ondernemingen (MNC's) en regeringen; regeringen en burgers van het Zuiden, bedrijven en werknemers in het Zuiden
Wat?	Directe investeringen in lokale infrastructuur en productiecentra, gehuurd van of eigendom van China; geen financieringsbeperkingen op basis van niet-economische indicatoren	Investeringspakketten op basis van economische en niet-economische voorwaarden (zoals goed bestuur, corruptiebestrijding, vrije en eerlijke verkiezingen, verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling)
Wanneer?	Dit is een debat dat plaatsvindt in de wereld zoals die nu bestaat	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	China investeert in infrastructuurprojecten (spoorwegen, wegen, havens); ontginning van grondstoffen (bijv. mijnen); en het opzetten van bedrijven. De leningen zijn niet afhankelijk van indicatoren voor bestuur of mensenrechten; China kan het eigendom terugvorderen als landen hun schulden niet betalen.	Westerse regeringen geven voorwaardelijke ontwikkelingshulp op basis van een groot aantal indicatoren, vaak gekoppeld aan de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling, het gemak van zakendoen, goed bestuur en vrije of eerlijke verkiezingen. Het IMF geeft geld aan landen als laatste redmiddel wanneer landen moeite hebben om in hun behoeften te voorzien.
Uitersten uitsluiten	China wil wel goede business cases maken; we denken niet dat ze economisch onverantwoorde projecten financieren of landen gemakkelijk failliet laten gaan.	We steunen niet de ergste vormen van westerse hulp, waarbij de hulp wordt uitbesteed aan westerse bedrijven zonder enige follow-up en waarbij straffe economische aanpassingspakketten worden geëist die de post-Sovjetstaten in de jaren '90 te gronde hebben gericht.
Werkende voorbeeld en of analogieën	De spoorweg Mombasa-Nairobi; De Coca Codo Sinclair waterkrachtcentrale in Ecuador werd mogelijk gemaakt door Chinese financiële investeringen en gebouwd met knowhow van Chinese bedrijven. De centrale voorziet in 35% van de elektriciteitsbehoefte van Ecuador.	De Groene Revolutie: Westers onderzoek, gefinancierd door liefdadigheidsinstellingen zoals de Ford en Rockefeller Foundation en uitgevoerd door Westerse instellingen in het Zuiden, ontwikkelde gewassen die resistent waren tegen ziekten en een hogere opbrengst boden, waardoor voedselarmoede werd bestreden; Microkrediet: een idee uit Bangladesh dat sterk gesteund wordt door westerse instellingen die kleine leningen verstrekken aan kleine ondernemers in het Zuiden.

Mogelijke argumenten Stelling

Bewering: Chinese economische investeringen dragen bij aan de ontwikkeling van infrastructuur in het Zuiden.

Rechtvaardiging: Chinese investeringen geven prioriteit aan infrastructuurprojecten, zoals transportnetwerken en energieproductie, die cruciaal zijn voor economische groei en ontwikkeling. De ontwikkeling van infrastructuur kan lokale economieën stimuleren, banen creëren en de levensstandaard verbeteren. Hiervoor is vaak grootschalige kapitaalfinanciering nodig, iets waar het Zuiden moeilijk toegang toe heeft en waar westerse regeringen terughoudend in zijn om direct te geven in plaats van te geloven in kapitaalverschaffing door particuliere actoren.

Voorbeeld: De Mombasa-Nairobi Standard Gauge Railway in Kenia, gefinancierd en aangelegd door Chinese bedrijven, stimuleerde de handel en verhoogde de regionale connectiviteit.

Bewering: Chinese investeringen bieden een alternatief voor westerse hulp, die gepaard kan gaan met politieke en economische voorwaarden.

Rechtvaardiging: Chinese investeringen hebben over het algemeen een non-interventionistische aanpak, zonder politieke of economische voorwaarden op te leggen aan ontvangende landen. Westerse hulp daarentegen gaat vaak gepaard met voorwaarden die de autonomie van regeringen in het Zuiden bij het beheer van hun ontwikkelingsproces kunnen beperken. Bijvoorbeeld met betrekking tot corruptiebestrijding of hervormingen van de vrije markt. Deze worden door lokale regeringen soms gezien als neokolonialistisch. De voorwaarden zijn vaak ook moeilijk na te komen, wat betekent dat projecten die netto positief zouden zijn, zelfs als ze niet volledig worden uitgevoerd, helemaal niet van de grond komen.

Stelling: Chinese investeringen kunnen de handel en economische samenwerking tussen China en het Zuiden bevorderen en zo nieuwe marktkansen creëren.

Rechtvaardiging: Chinese investeringen leiden vaak tot meer handel en economische samenwerking tussen China en de ontvangende landen, wat lokale bedrijven kan stimuleren en banen kan creëren. Deze diversificatie is belangrijk omdat China uitgroeit tot de grootste economie ter wereld. Handel kunnen drijven met deze grote economische speler die veel hulpbronnen nodig heeft, kan economieën in het Zuiden helpen groeien.

Voorbeeld: Chinese investeringen in de oliesector van Angola hebben geleid tot een toename van de export van Angola naar China, waardoor nieuwe inkomstenstromen en economische kansen voor Angola zijn ontstaan.

Oppositie

Stelling: Chinese investeringen kunnen voorrang geven aan grootschalige infrastructuurprojecten boven sociale en milieukwesties.

Rechtvaardiging: Sommige Chinese investeringen in het Zuiden zijn bekritiseerd omdat ze onvoldoende rekening houden met sociale en milieukwesties, wat een negatieve invloed kan hebben op lokale gemeenschappen en ecosystemen.

Voorbeeld: De bouw van de Myitsone-dam in Myanmar, gefinancierd door Chinese investeringen, werd bekritiseerd vanwege de ontheemding van lokale gemeenschappen en milieuschade.

Stelling: Chinese investeringen kunnen leiden tot problemen met de houdbaarheid van schulden en economische afhankelijkheid.

Rechtvaardiging: Sommige landen die grote bedragen aan Chinese investeringen hebben ontvangen, hebben moeilijkheden ondervonden bij het terugbetalen van leningen, wat heeft geleid tot bezorgdheid over de houdbaarheid van de schuld en mogelijk verlies van soevereiniteit.

Voorbeeld: Sri Lanka moest de haven van Hambantota voor 99 jaar leasen aan China nadat het moeite had om de Chinese leningen voor de bouw van de haven terug te betalen.

Stelling: Chinese investeringen geven niet altijd zoveel prioriteit aan lokale capaciteitsopbouw en werkgelegenheid als sommige succesvolle westerse hulpprojecten doen.

Rechtvaardiging: Hoewel Chinese investeringen banen kunnen creëren, gaan ze soms gepaard met het gebruik van Chinese arbeidskrachten en middelen, wat de werkgelegenheid voor lokale werknemers kan beperken. Sommige westerse hulpprojecten richten zich daarentegen op lokale capaciteitsopbouw en het bevorderen van lokale werkgelegenheid.

Voorbeeld: De Millennium Challenge Corporation (MCC), een Amerikaanse instantie voor buitenlandse hulp, heeft in landen als Ghana projecten gefinancierd die prioriteit geven aan lokale werkgelegenheid en capaciteitsopbouw, zoals het Agriculture Development Project dat gericht is op het verbeteren van de landbouwsector en het verhogen van het inkomen van kleine boeren.

Stelling

Dit Parlement is van mening dat het Noorden de belemmeringen voor economische migratie vanuit het Zuiden moet verminderen.

Context

Economische migratie verwijst naar de Stelling van mensen van het ene land of regio naar het andere op zoek naar betere economische kansen, zoals hogere lonen, een betere levensstandaard en meer vooruitzichten op werk. Dit is te onderscheiden van vluchtelingen, die hun land ontvluchten uit angst voor politieke vervolging of geweld.

Voorstanders vinden dat het Noorden om verschillende redenen de barrières voor economische migratie uit het Zuiden moet verlagen. Ten eerste kan het de armoede helpen verlichten en de levensstandaard van migranten en hun gezinnen verbeteren.

Overmakingen, of geld dat door migranten naar huis wordt gestuurd, spelen een cruciale rol in de ondersteuning van gezinnen en gemeenschappen in het Zuiden. In 2020 bedroegen de overmakingen naar lage- en middeninkomenslanden 540 miljard dollar, meer dan de directe buitenlandse investeringen en officiële ontwikkelingshulp.

Ten tweede kan economische migratie het Noorden ten goede komen door tekorten aan arbeidskrachten aan te pakken en bij te dragen aan economische groei. In de Verenigde Staten bijvoorbeeld maken immigranten 17% uit van de beroepsbevolking en zijn ze oververtegenwoordigd in sectoren als de landbouw, de bouw en de gezondheidszorg. In Duitsland leidde de komst van vluchtelingen tijdens de crisis van 2015 tot een toename van de beroepsbevolking en een vermindering van het tekort aan vaardigheden in het land.

Critici beweren echter dat het verlagen van de barrières voor economische migratie kan leiden tot braindrain in het Zuiden, omdat geschoolde arbeiders hun thuisland verlaten, en tot sociale spanningen in het Noorden, omdat gemeenschappen moeite hebben om nieuwkomers te integreren.

Een uitdaging in dit debat is dat het huidige beleid dat economische migratie beperkt, voortdurend onder vuur ligt van zowel mensenrechtenorganisaties als de Verenigde Naties omdat het in strijd zou zijn met fundamentele rechten en bestaande immigratiewetten.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Teams moeten kijken naar de gevolgen van legale arbeidsmigratie voor zowel het Noorden als het Zuiden, en waardeafwegingen maken tussen de gevolgen als het ene positief blijkt te zijn en het andere negatief. Verder moeten de teams legale migratie afzetten tegen het huidige bestaan van illegale immigratie.

Wat zijn de lasten?

PROPOSITIE moet beargumenteren dat (a) dit een beter alternatief is dan illegale migratie, (b) dat economische migranten succesvol werk kunnen vinden en kunnen integreren in gastsamenlevingen, en/of (c) dat dit netto positief is voor zowel landen in het Noorden als het Zuiden;

De OPPOSITIE moet aanvoeren dat (a) economische migranten er niet in slagen werk te vinden en te integreren in gastsamenlevingen, (b) dat de nadelen in het Noorden en Zuiden zwaarder wegen dan de positieve effecten, en (c) dat illegale migratie kan worden ingedamd of dat de nadelen ervan niet opwegen tegen de nadelen van dit beleid.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Legale arbeidsmigratie (PROP)	Status Quo (OPP)
Wie?	Regeringen in het Noorden, met name de VS en de EU; economische migranten uit het Zuiden, lokale bevolking in het Noorden, achtergebleven gemeenschappen in het Zuiden.	Regeringen in het Noorden, met name de VS en de EU; economische migranten uit het Zuiden, lokale bevolking in het Noorden, achtergebleven gemeenschappen in het Zuiden.
Wat?	Opheffing van visumbeperkingen voor het betreden van landen en het vinden van werk; mogelijk lokale training en hulp (zoals het leren van talen en vaardigheden)	Beperkte migratie op basis van puntensysteem voor kenniswerkers; grenscontroles om mensensmokkel tegen te gaan (zoals Frontex in Europa)
Wanneer?	Dit beleid zou onmiddellijk worden geïmplementeerd, met een horizon die zich uitstrekt tot in de komende jaren.	
Wat zou het er in de praktijk uitzien?	Stelling stelt dat haar model zou leiden tot (a) succesvolle economische groei in de gastlanden, (b) de ontwikkeling van het Zuiden door geldovermakingen en uiteindelijk de remigratie van hoger opgeleide werknemers, (c) de ontwikkeling van het Zuiden door het overmaken van geld en uiteindelijk de remigratie van hoger opgeleide werknemers. daling van de menselijke tragedie als gevolg van illegale mensenhandel migratie	De oppositie zou aanvoeren dat de stelling model lijken op een grote hoeveelheid laaggeschoolde werknemers die binnenkomen, het moeilijk vinden om een baan te vinden en lokale gemeenschappen ontwrichten door (a) de lonen te verlagen; (b) overbelasting van de lokale gemeenschappen; (c) overbelasting van de lokale gemeenschappen; en (d) overbelasting van de lokale gemeenschappen. sociale diensten en huisvestingsvoorzieningen, en c) vermindering van vertrouwen in de gemeenschap en sociale cohesie
Uitersten uitsluiten	We zijn geen voorstander van het opheffen van elke regelgeving en van het dumpen van mensen zonder adequate informatie, taaltraining en/of huisvesting.	Wij steunen geen grensmuren met prikkeldraad, militaire patrouilles, het op straat oppakken van illegale immigranten en het criminaliseren van illegale migratie...
Werkende voorbeeld en of analogieën	De interne vrijheid van verkeer van de Europese Unie, met name de economische migratie van Oost-Europese naar West-Europese landen na 2004. Duitslands "wir schaffen das"-reactie op de vluchtelingencrisis van 2015 en de succesvolle integratie van 1,5 miljoen vluchtelingen	De "braindrain" van de Caribische gezondheidszorgsector naar de Verenigde Staten; De sociale spanningen in Europa na de vluchtelingencrisis van 2015 en de opkomst van extreemrechtse populistische partijen

Mogelijke argumenten

StellingBewering: Belemmeringen

voor migratie zijn moreel

ongerechtvaardigd

Rechtvaardiging: Economische migranten uit het Zuiden hebben het recht om betere economische kansen na te streven en hun leven te verbeteren. Ze hebben er niet voor gekozen of mee ingestemd om in verarmde omstandigheden geboren te worden, net zoals burgers van het Noorden niet louter op grond van hun geboorte de voordelen verdienen die hen toekomen omdat ze in het Noorden geboren zijn. Dit is het gevolg van een willekeurige "geboorteloterij" en mensen zouden het recht moeten hebben om de hand die ze bij hun geboorte hebben gekregen, zo goed mogelijk te veranderen.

Voorbeeld: als een inwoner van het Noorden in verarmde omstandigheden wordt geboren, zorgt de staat voor openbaar onderwijs en een sterk sociaal vangnet om hem uit de armoede te halen.

Bewering: Het wegnemen van belemmeringen voor economische migranten uit het Zuiden kan helpen tekorten aan arbeidskrachten aan te pakken en de diversiteit van de beroepsbevolking in het Noorden te vergroten.

Rechtvaardiging: Het wegnemen van belemmeringen voor economische migranten kan de pool van beschikbare arbeidskrachten vergroten en tekorten aan arbeidskrachten in bepaalde industrieën aanpakken. Vooral door de vergrijzing en het gebrek aan beschikbare arbeidskrachten in fysieke-intensieve sectoren (zoals de bouw en de landbouw) en de gezondheidszorg, is er behoefte aan nieuwe arbeidskrachten om de economieën van het Noorden te helpen overleven en bloeien.

Voorbeeld: in Duitsland kampt de gezondheidszorg met een tekort aan gezondheidswerkers in elke Bundesrepubliek, waarbij de gemiddelde leeftijd van een gezondheidswerker boven de 45 ligt. Met een grote groep werknemers die met pensioen gaat, een toegenomen zorgconsumptie als gevolg van de vergrijzing en een langere levensverwachting, is Duitsland al overgegaan op het vergroten van het aandeel gezondheidswerkers uit het buitenland.

Bewering: Het wegnemen van belemmeringen voor economische migranten uit het Zuiden kan een positieve economische impact hebben op zowel het Noorden als het Zuiden.

Rechtvaardiging: Economische migranten kunnen bijdragen aan de economie van het Noorden door een hogere productiviteit en koopkracht, terwijl ze ook geld overmaken naar hun thuisland dat kan bijdragen aan de economische ontwikkeling. Deze overmakingen worden gebruikt voor gezinnen voor dagelijkse aankopen, maar ook voor investeringen in de verbetering van de levenskwaliteit, zoals de aankoop van nieuwe vervoersmogelijkheden of investeringen in lokale infrastructuur of huisvesting.

Voorbeeld: Volgens de Wereldbank bedroegen de overmakingen van migranten in het

Noorden naar het Zuiden in 2019 in totaal meer dan 554 miljard dollar, wat aanzienlijk bijdraagt aan de economieën van veel ontwikkelingslanden. In Nepal bijvoorbeeld vormen overmakingen 22,6% van het bbp.

Oppositie

Bewering: het Noorden heeft niet de capaciteit om een groot aantal economische migranten op te nemen

Rechtvaardiging: Een instroom van economische migranten kan de concurrentie voor banen vergroten en een neerwaartse druk uitoefenen op de lonen van autochtone werknemers. Dit kan vooral gevolgen hebben voor laaggeschoolde werknemers, die te maken kunnen krijgen met meer concurrentie van economische migranten. Bovendien kan het is mogelijk dat het Noorden niet de capaciteit heeft om deze migranten te huisvesten, zoals huisvesting, gezondheidszorg en onderwijs. Dit kan leiden tot toenemende wrevel in de gastgemeenschappen, die zich zorgen maken over overheidsfinanciering en beschikbare huisvesting. Dit kan er vervolgens toe leiden dat deze gemeenschappen ontvankelijker worden voor het stemmen op xenofobe politici.

Voorbeeld: In de Verenigde Staten krijgt de toestroom van economische migranten de schuld van de neerwaartse druk op de lonen van laaggeschoolde arbeiders, vooral in bepaalde sectoren zoals de bouw en de horeca.

Bewering: Het wegnemen van belemmeringen voor economische migranten uit het Zuiden kan leiden tot braindrain en een verlies van geschoolde arbeidskrachten voor landen in het Zuiden.

Rechtvaardiging: Economische migratie kan leiden tot een verlies van geschoolde werknemers in landen in het Zuiden, wat de economische ontwikkeling kan belemmeren en bestaande ongelijkheden kan verergeren.

Voorbeeld: Er is een aanzienlijke uitstroom van medisch personeel in Puerto Rico naar de Verenigde Staten na de orkaan Maria, waardoor de gezondheidszorg minder toegankelijk is geworden.

Stelling: Economische migranten uit het Zuiden kunnen problemen ondervinden bij het vinden van zinvol werk en bij hun integratie in gastsamenlevingen in het Noorden.

Rechtvaardiging: Economische migranten worden vaak geconfronteerd met een reeks uitdagingen wanneer ze aankomen in gastlanden, zoals taalbarrières, gebrek aan erkenning van kwalificaties en discriminatie. Deze uitdagingen kunnen het voor economische migranten moeilijk maken om zinvol werk te vinden en te integreren in de gastsamenleving. Bovendien kunnen er culturele verschillen zijn waaraan migranten zich moeten aanpassen, wat ook uitdagingen met zich mee kan brengen.

Voorbeeld: In de Verenigde Staten bijvoorbeeld werken veel economische migranten uit het Zuiden in laagbetaalde banen zoals landbouw of horeca, wat hun opwaartse mobiliteit en economische vooruitzichten kan beperken. Ze kunnen ook te maken krijgen met taalbarrières en discriminatie, wat hun vermogen om te integreren in de Amerikaanse samenleving kan belemmeren.

Stelling

Dit Huis is van mening dat het gerechtvaardigd is dat het Noorden protectionistische maatregelen nastreeft om de verplaatsing van arbeiders naar het Zuiden te voorkomen.

Context

Opmerking: debatten zoals deze over internationale zaken kunnen vaak erg 'inhoudelijk' aanvoelen. De uitdaging die we onszelf hebben gesteld is om manieren te bieden om dit debat te voeren met een minimum aan kennis. Als je dieper op dit onderwerp wilt ingaan, gebruik dan de verschillende modules in dit project als inleiding, of lees meer over de voorbeelden in deze casestudy.

Vanaf de jaren 1990, en met de verkiezing van Donald Trump tot president van de Verenigde Staten in 2016 op zijn hoogtepunt, maken landen in Noord-Amerika en Europa zich zorgen over een afname van het aantal banen in de industrie. Het belangrijkste mechanisme voor dit banenverlies in het Noorden is outsourcing naar lagelonenlanden in het Zuiden, voornamelijk in China en Zuid(Oost)-Azië. Mechanisatie heeft ook een rol gespeeld. Voorstanders maken zich zorgen over het verlies van een stabiel inkomen en gemeenschapsgevoel bij arbeiders die vaak hun hele leven bij één werkgever in dienst waren in industriesteden als Detroit, Manchester of Lille.

Ze halen ook zorgen aan over nationale veiligheid of stabiliteit, aangewakkerd door uiteenlopende onderwerpen zoals de verstoring van de toeleveringsketen tijdens de Covid-19 pandemie en bedrijfsspionage door Chinezen. Tegenstanders van onshoringbeleid suggereren dat dit beleid waarschijnlijk niet effectief zal zijn en hoge kosten met zich meebrengt voor de consument. Sommige tegenstanders beweren dat arbeiders andere manieren van werkgelegenheid hebben gevonden, zoals een baan in de bouw in de Sunshine Belt States; of dat het ethisch verdacht is om het ontwikkelingspotentieel van arbeiders in het Zuiden te beperken.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Voorstellings- en oppositieteams moeten eerst een moreel kader voor staatsoptreden vaststellen: moeten staten zich alleen bekommeren om hun burgers, of dragen ze ook een morele verantwoordelijkheid voor mensen die in het buitenland wonen? Ten tweede moeten ze zich bezighouden met de effectiviteit van dit beleid: zal een protectionistisch handelsbeleid blauwe banen terugbrengen in het Noorden? Wat zullen de gevolgen zijn voor de binnenlandse economieën, de kwaliteit en de prijs van goederen?

Wat zijn de lasten?

PROPOSITIE moet beargumenteren dat regeringen een verplichting hebben tegenover hun binnenlandse arbeiders en dat dit beleid die verplichting vervult.

De OPPOSITIE moet aanvoeren dat ofwel (1) regeringen een soort verplichting hebben tot de ontwikkeling van het Zuiden, (2) dat het beleid niet zal werken zoals bedoeld, (3) dat er negatieve gevolgen zijn voor economieën in het Noorden die zwaarder wegen dan de voordelen van meer werkgelegenheid voor arbeiders.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Protectionistisch beleid (PROP)	Status Quo (OPP)
Wie?	Overheden, arbeiders, industriële bedrijven uit het Noorden	Overheden, arbeiders, werknemers en industrieën uit het Zuiden
Wat?	Handelsbelemmeringen voor producten uit het Zuiden, subsidies voor bedrijven die werk naar het buitenland verplaatsen	Vrije handel
Wanneer?	Sommige beleidslijnen zijn al aan de gang in de echte wereld, het beleid dat in dit debat wordt geïntroduceerd zal bijna onmiddellijk worden geïmplementeerd.	
Wat zou het lijken in praktijk?	Het wordt duurder om goederen importeren uit de Zuiden (rechtstreeks naar consumptiegoederen of goederen die een waardeketen bedienen), bedrijven krijgen subsidies om de loonlijst te betalen of fabrieken op te zetten	Er zijn beperkte tot geen tarieven op goederen naar het Noorden, geen specifieke beleid om arbeidersbanen te beschermen ; re-programma's voor onderwijs en arbeidsbemiddeling om arbeiders aan een nieuwe baan helpen waarschijnlijk op zijn plaats
Uitersten uitsluiten	We steunen geen complete staatsbedrijven en blokkeren alle handel met het Zuiden.	We steunen het niet om producten zonder kwaliteitscontrole uit het buitenland te halen en arbeiders te laten werken...
Werkende voorbeeld en of analogieën	Het Franse programma "Industrie du Futur" subsidieert de ontwikkeling van geavanceerde productietechnologieën en opleiding van werknemers; Het TAA-programma van de VS biedt werknemers training in beroepsvaardigheden en financiële steun voor inkomensverlies en herverdeling (voorbeeld kan voor beide zijden worden gebruikt)	De Duitse Kurzarbeit-regeling stelt bedrijven in staat om werknemers gedeeltelijk te ontslaan tijdens moeilijke economische tijden, waarbij de overheid een deel van het inkomen van de werknemers betaalt; Het economische ontwikkelingsmodel van China sinds de jaren 1980 was gebaseerd op het gebruik van zijn grote beroepsbevolking om buitenlandse productie aan te trekken en zijn eigen verwerkende industrie op te bouwen; dit model heeft 800 miljoen mensen uit de armoede gehaald.

Mogelijke argumenten Stelling

Stelling: Regeringen in het Noorden hebben een primaire verplichting tegenover hun eigen burgers.
burgers.

Rechtvaardiging: Het is de primaire verantwoordelijkheid van regeringen om het welzijn en de welvaart van hun burgers te beschermen, inclusief het garanderen van werkzekerheid en

economische stabiliteit. Regeringen worden gekozen door hun burgers, die afhankelijk zijn van regeringen die de regels bepalen die hen in staat stellen een zinvol leven te leiden. De globalisering heeft de broodwinning van arbeiders aangetast zonder hen de kans te geven de vruchten daarvan te plukken, wat naar de bedrijfselites en de werknemers in de dienstensector is gegaan.

Voorbeeld: de Elephant Curve (samengesteld door econoom Branko Milanovic) toont aan dat de loonstijging van arbeiders is gestagneerd in vergelijking met de loonstijging van arbeiders in het Zuiden en elites in het Noorden.

Stelling: Protectionistische maatregelen kunnen bijdragen aan het behoud van sociale cohesie en stabiliteit in het Noorden.

Rechtvaardiging: Offshoring van arbeidersjobs kan leiden tot werkloosheid, inkomensongelijkheid en sociale onrust, omdat werknemers in de getroffen sectoren moeite hebben om nieuw werk te vinden of zich aan te passen aan de veranderende arbeidsmarkt. Door offshoring te voorkomen, kunnen protectionistische maatregelen de sociale cohesie en stabiliteit in het Noorden helpen bewaren, wat zowel de werknemers als de samenleving als geheel ten goede komt.

Voorbeeld: De ruggengraat van de sterke economische prestaties van Duitsland en de sociale cohesie in industriesteden als Wolfsburg ligt in de sterke bescherming van de Mittelstand, middelgrote bedrijven die onderdelen leveren voor de auto-industrie en de sector elektronische apparaten in Duitsland.

Stelling: Protectionistisch beleid kan binnenlandse industrieën ondersteunen en economische zelfvoorziening bevorderen.

Rechtvaardiging: Het voorkomen van offshoring kan bijdragen aan het behoud van een sterke industriële basis in het Noorden, door binnenlandse industrieën te ondersteunen en economische zelfvoorziening te bevorderen. Dit kan helpen om een veerkrachtigere economie te creëren, die minder afhankelijk is van buitenlandse leveranciers en beter in staat is om wereldwijde economische verstoringen te doorstaan.

Voorbeeld: Het protectionistische beleid van Japan in de periode na de Tweede Wereldoorlog, zoals invoerbepalingen en subsidies voor binnenlandse industrieën, hielp om de productiesector van het land opnieuw op te bouwen en te versterken, wat leidde tot een periode van snelle economische groei.

Oppositie

Stelling: Het Noorden heeft de morele plicht om het Zuiden economisch te laten bloeien en individuele burgers dragen een deel van die last.

Rechtvaardiging: Historisch gezien hebben veel landen in het Noorden geprofiteerd van kolonisatie, uitbuiting en ongelijke handelsbetrekkingen, die hebben bijgedragen aan de onderontwikkeling van het Zuiden. Gezien deze historische context heeft het Noorden een morele verplichting om de economische ontwikkeling van het Zuiden te steunen, als een manier om onrecht uit het verleden te herstellen en een rechtvaardiger mondiaal economisch systeem te bevorderen.

Individuele burgers in het Noorden delen, als leden van hun respectievelijke

samenlevingen, in de collectieve verantwoordelijkheid om misstanden uit het verleden aan te pakken en te werken aan mondiale rechtvaardigheid. Door beleid en initiatieven te steunen die de ontwikkeling in het Zuiden bevorderen, kunnen burgers bijdragen aan het verlichten van de armoede in de wereld, het verbeteren van de levensstandaard en het bevorderen van vrede en stabiliteit in de wereld, wat alle handelsrelaties ten goede komt. **Bewering:** Arbeiders zijn in staat geweest om zich aan te passen aan de afname van het aantal arbeidersbanen in het Noorden sinds de jaren 1990.

Rechtvaardiging: Hoewel de offshoring van arbeidersjobs ongetwijfeld gevolgen heeft gehad voor sommige werknemers, zijn velen in staat geweest om zich aan te passen door over te stappen naar nieuwe industrieën of door nieuwe vaardigheden te verwerven via omscholingsprogramma's. Aangezien economieën in het Noorden blijven verschuiven naar diensten- en kennissectoren, is het voor arbeiders mogelijk om nieuwe werkgelegenheid te vinden en zich aan te passen aan de veranderende arbeidsmarkt.

Voorbeeld: In de jaren 2000 in de Verenigde Staten zijn veel mensen die in de industriële steden in de Rust Belt woonden, overgestapt naar banen in de bouw, gefinancierd door de hausse in de huizenbouw in de Sunshine States, waarbij de verandering in het werkloosheidspercentage minimaal is geweest in dit decennium.

Stelling: Protectionistisch beleid zal waarschijnlijk niet succesvol zijn en de kosten voor consumenten verhogen.

Rechtvaardiging: Protectionistische maatregelen, zoals tarieven en invoerbepalingen, kunnen leiden tot hogere kosten voor de consument als gevolg van verminderde concurrentie en hogere productiekosten. Bovendien leidt dergelijk beleid niet noodzakelijk tot een aanzienlijke toename van binnenlandse arbeidersjobs, aangezien bedrijven ervoor kunnen kiezen om de productie te automatiseren of over te schakelen op activiteiten met een hogere toegevoegde waarde. Bijgevolg kan protectionistisch beleid beperkt succes hebben bij het behoud van arbeidersjobs, terwijl het de consument hogere kosten oplegt.

Voorbeeld: De tarieven van de Verenigde Staten op geïmporteerde wasmachines in 2018 leidden tot hogere prijzen voor consumenten, omdat binnenlandse fabrikanten hun prijzen verhoogden in reactie op de verminderde concurrentie. Tegelijkertijd leidde het beleid niet tot een aanzienlijke toename van het aantal banen in de binnenlandse verwerkende industrie, omdat bedrijven bleven investeren in automatisering en andere kostenbesparende technologieën.

Stelling

Dit Parlement steunt hervormingen van de vrije markt in het Zuiden

Context

Opmerking: debatten zoals deze over internationale zaken kunnen vaak erg 'inhoudelijk' aanvoelen. De uitdaging die we onszelf hebben gesteld is om manieren te bieden om dit debat te voeren met een minimum aan kennis. Als je dieper op dit onderwerp wilt ingaan, gebruik dan de verschillende modules in dit project als inleiding, of lees meer over de voorbeelden in deze casestudy.

Op de ranglijst van de Wereldbank van het [gemak van zakendoen](#) scoren landen in het Zuiden steevast lager dan goed presterende OESO-landen. Deze ranglijst omvat de beschikbaarheid van openbare infrastructuur, de handhaving van contracten en vennootschapsbelasting. Veel economen hebben betoogd dat dit schadelijk is voor de mogelijkheid om economische groei te realiseren en mensen uit de armoede te halen, omdat er minder banen beschikbaar zijn in landen in het Zuiden. Critici beweren dat vrije markthervormingen uiteindelijk in handen komen van vriendjespolitiek of internationale bedrijven die landen binnenkomen en lokale gemeenschappen en hulpbronnen uitbuiten.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Het verbeteren van de economie van het Zuiden en het helpen ontsnappen van twee miljard mensen aan (ernstige) armoede is een van de belangrijkste uitdagingen waar de mensheid vandaag de dag voor staat. Ontdekken op welke manier vrije markten (a) haalbaar zijn, en (b) mensen die vandaag in armoede leven helpen of schaden, is belangrijk om de juiste keuzes te maken om arme mensen die in armoede leven te helpen. Hiervoor is het belangrijk dat debaters nadenken over de (structurele) oorzaken van armoede, en hoe vrije markthervormingen

Wat zijn de lasten?

PROPOSITIE moet beargumenteren dat de oorzaken van armoede het best worden weggenomen door vrijemarkthervormingen in het Zuiden. De OPPOSITIE moet aanvoeren dat ofwel de oorzaken van armoede zodanig zijn dat het onwaarschijnlijk is dat vrijemarkthervormingen iets uithalen, ofwel dat vrijemarkthervormingen nieuwe uitdagingen creëren die individuen schaden. De oppositie moet een keuze maken: geeft ze de voorkeur aan een door de overheid gestuurd ontwikkelingspad, of argumenteren ze dat de structurele omstandigheden in het Zuiden het onwaarschijnlijk maken dat vrijemarkthervormingen zullen slagen?

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Hervormingen van de vrije markt (PROP)	Overheidsgerichte economieën (OPP1)	Armoedevallen en corruptie (OPP2)
--	---	--	--

Wie?	MNC's, lokale bedrijven, Wereldbank en IMF	Overheden en staatsbedrijven	Corrupte elites, op groepen gebaseerd conflict
Wat?	Marktbevorderende hervormingen (investeringen in infrastructuur, lage belastingtarieven, sterke popertiemarkten) en opheffen van handelsbelemmeringen	Overheidseconomieën (staatsbedrijven of bedrijven die de voorkeur genieten van de staat), protectionistische handelsbarrières	Lage investeringsniveaus (BDI, staatsmiddelen), hoge corruptieniveaus, afbrokkelende infrastructuur, conflicten
Wanneer?	Het debat vindt plaats in de wereld van vandaag. Veel landen volgen een beleid dat vergelijkbaar is met bovenstaande uitspraken.		
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	De staat heft handelsbarrières op, verlaagt de vennootschapsbelasting en legt beperkingen op aan het verkeer van kapitaal, arbeid en goederen.	De staat kiest de winnaars via het industriebeleid en beschermt ze via subsidies of handelstarieven.	De staat is niet effectief in het nastreven van het eerder genoemde beleid
Uitersten uitsluiten	Wij vinden niet dat bedrijven geen belasting moeten betalen en mensen als moderne slaven moeten laten werken	We verdedigen geen cliëntelistische communistische regering die staatsbedrijven geeft aan vrienden of familieleden.	We denken niet dat het hele Zuiden een oorlogsgebied is
Werkende voorbeelden of analogieën Opmerking : deze voorbeelden kunnen worden betwist of in andere haakjes worden geplaatst!	Vietnam, Rwanda, Bangladesh, Indonesië (mogelijk China)	China, Ethiopië, Maleisië (mogelijk Vietnam)	Nigeria, Haïti, Malawi, Zambia, Filippijnen

Mogelijke argumenten Stelling

Stelling: Marktbevorderende hervormingen kunnen concurrentie en innovatie stimuleren.

Rechtvaardiging: Door markten te liberaliseren en toegangsbelemmeringen te verminderen, kunnen markthervormingen een concurrerender omgeving voor bedrijven creëren. Deze concurrentie stimuleert bedrijven om te innoveren, hun producten en diensten te verbeteren en efficiënter te werken, wat uiteindelijk leidt tot economische groei en nieuwe banen.

Voorbeeld: De telecommunicatiesector in India heeft sinds de liberalisering van de markt in de jaren negentig een snelle groei en innovatie doorgemaakt, wat heeft geleid tot een betere toegang tot mobiele diensten en internetconnectiviteit voor miljoenen mensen. Hierdoor heeft zich in India een telecommunicatie- en IT-sector ontwikkeld die jaarlijks 72,5 miljard dollar opbrengt, met een jaarlijkse groei van 8,7%.

Stelling: Markthervormingen kunnen leiden tot lagere prijzen en meer keuze voor consumenten.

Rechtvaardiging: Door concurrentie aan te moedigen en de dominantie van staatsbedrijven of monopolies te verminderen, kunnen markthervormingen leiden tot lagere prijzen, producten van betere kwaliteit en een ruimere keuze voor consumenten. Dit kan de levensstandaard en het algemene welzijn van de bevolking verbeteren, met inbegrip van de middenklasse en de armere mensen in het Zuiden.

Voorbeeld: In veel Afrikaanse landen heeft de liberalisering van de mobiele telecommunicatiesector geleid tot meer concurrentie, met als gevolg lagere kosten en een betere toegang tot mobiele telefoons en diensten voor mensen uit de middenklasse en armere mensen. Hierdoor hebben ze toegang gekregen tot belangrijke informatie, diensten en mogelijkheden, zoals mobiel bankieren, gezondheidszorg en onderwijs, die voorheen onbereikbaar of onbetaalbaar waren.

Stelling: Marktbevorderende hervormingen kunnen buitenlandse investeringen aantrekken en economische groei bevorderen.

Rechtvaardiging: Vaak wordt aangenomen dat regeringen in het Zuiden een centrale rol moeten spelen in het sturen van economische activiteiten. Door marktgerichte hervormingen door te voeren, kunnen regeringen echter een bedrijfsvriendelijk klimaat creëren dat buitenlandse investeringen aantrekt, de economische groei stimuleert en belastinginkomsten genereert voor openbare diensten. Bovendien kan dit leiden tot technologieoverdracht en kennispillovers, waardoor de algemene productiviteit van de economie verbetert.

Voorbeeld: Vietnam heeft de voorbije jaren aanzienlijke buitenlandse investeringen aangetrokken na de uitvoering van marktbevorderende hervormingen zoals de liberalisering van de handel en de versoepeling van de beperkingen op buitenlands eigendom in bepaalde sectoren. Dit heeft bijgedragen aan de snelle economische groei en industriële ontwikkeling van het land.

Oppositie

Stelling: Markthervormingen kunnen leiden tot verdringing van lokale industrieën.

Rechtvaardiging: Door markten open te stellen voor wereldwijde concurrentie kunnen markthervormingen lokale industrieën, vooral kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's), benadelen ten opzichte van efficiëntere, gevestigde buitenlandse bedrijven. Dit kan leiden tot banenverlies en economische ontwrichting, vooral voor mensen uit de middenklasse en armere mensen in het Zuiden die voor hun levensonderhoud afhankelijk zijn van deze industrieën.

Voorbeeld: Na de liberalisering van de Mexicaanse maïsmarkt in het kader van de Noord-Amerikaanse Vrijhandelsovereenkomst (NAFTA) kregen veel kleinschalige boeren te maken met meer concurrentie van zwaar gesubsidieerde Amerikaanse maïs, wat bijdroeg aan de armoede op het platteland en de verdringing van lokale producenten.

Stelling: Marktbevorderende hervormingen kunnen de capaciteit van de staat uithollen en de levering van publieke goederen beperken.

Rechtvaardiging: Pro-markthervormingen gaan vaak gepaard met privatisering van staatsbedrijven, deregulering en vermindering van de overheidsuitgaven, wat het vermogen van de staat om essentiële openbare diensten te leveren, zoals onderwijs, gezondheidszorg en infrastructuur, kan verzwakken. Dit kan onevenredige gevolgen hebben voor de middenklasse en armere mensen in het Zuiden die voor hun welzijn en opwaartse mobiliteit afhankelijk zijn van deze diensten. Voorbeeld: In sommige landen die in de jaren 1980 en 1990 structurele aanpassingsprogramma's ondergingen, zoals Zambia, leidden bezuinigingen op de overheidsuitgaven voor onderwijs en gezondheidszorg tot een verminderde toegang tot essentiële diensten en een daling van de sociale indicatoren voor de meest kwetsbare bevolkingsgroepen.

Stelling: Markthervormingen kunnen leiden tot negatieve sociale en milieueffecten.

Rechtvaardiging: Bij het nastreven van economische groei en het aantrekken van investeringen kunnen markthervormingen prioriteit geven aan kortetermijnwinsten boven duurzaamheid op de lange termijn, wat leidt tot uitbuiting van natuurlijke hulpbronnen, aantasting van het milieu en ontheemding van lokale gemeenschappen. Deze negatieve gevolgen kunnen de middenklasse en armere mensen in het Zuiden, die voor hun levensonderhoud en welzijn afhankelijk zijn van natuurlijke hulpbronnen, onevenredig zwaar treffen.

Voorbeeld: In sommige regio's van het Amazonewoud heeft de liberalisering van het land- en hulpbronnenbeleid geleid tot meer ontbossing en milieuschade, waardoor de bestaansmiddelen en culturen van inheemse gemeenschappen worden bedreigd en de gevolgen van de klimaatverandering verergeren.

Stelling: Marktbevorderende hervormingen kunnen worden ondermijnd door corruptie en vriendjespolitiek, waardoor ze minder effectief zijn.

Rechtvaardiging: Vaak wordt aangenomen dat markthervormingen zullen leiden tot efficiëntere en meer concurrerende markten. In landen met veel corruptie en vriendjespolitiek kunnen deze hervormingen echter in handen vallen van machtige elites of bedrijven met goede connecties, waardoor echte concurrentie en marktefficiëntie worden verhinderd. Als gevolg daarvan kunnen de verwachte voordelen van marktgerichte hervormingen, zoals meer investeringen, economische groei en armoedebestrijding, uitblijven, waardoor mensen uit de middenklasse en armere mensen in het Zuiden beperkte kansen hebben op opwaartse mobiliteit.

Voorbeeld: In Nigeria hebben corruptie en vriendjespolitiek, ondanks de inspanningen om de economie te liberaliseren en buitenlandse investeringen aan te trekken, de eerlijke verdeling van rijkdom en middelen belemmerd, vooral in de oliesector. Dit heeft geleid tot een situatie waarin een klein aantal politiek verbonden personen onevenredig heeft geprofiteerd van de olierijkdom van het land, terwijl de meerderheid van de bevolking nog steeds kampt met armoede en ontoereikende openbare diensten.

New Global Learning

Environment and Climate Change

Duurzaamheid en klimaat- werkblad

DEEL I

Oefening 1: Ethische verantwoordelijkheden analyseren

Doel: Ethische redeneervaardigheden ontwikkelen door de morele verantwoordelijkheden van grote vervuilende naties ten opzichte van klimaatvluchtelingen te analyseren.

Instructies: Geef elke groep een reeks ethische principes zoals rechtvaardigheid, mensenrechten en mondiale solidariteit - je kunt hier inspiratie opdoen

<https://debaticons.com/book/> - hoofdstuk 5

Bespreek en evalueer hoe elk ethisch principe van toepassing is op problemen en verantwoordelijkheden met betrekking tot klimaatverandering.

Interessante vragen:

- a) **Moeten grote vervuilers zich zorgen maken over andere landen?**
- b) **Welke voordelen kan wereldwijde solidariteit bieden?**
- c) **Hoe kan geoengineering sociale rechtvaardigheid beïnvloeden?**
- d) **Is bedrijfsverplaatsing ethisch verantwoord?**

Oefening 2: Kosten-batenanalyse

Doel: Kritisch denken en besluitvormingsvaardigheden ontwikkelen door een kosten-batenanalyse uit te voeren van het openen van grenzen voor klimaatvluchtelingen.

Instructies:

Bedenk welke mogelijke voordelen het openen van de grenzen zou kunnen opleveren voor grote vervuilers.

Denk aan:

- a) **Demografie**
- b) **Lokale arbeidsmarkt**
- c) **Sociale kosten**
- d) **Milieuverliezen**

Probeer daarna dit beleid te bekijken vanuit het perspectief van de landen waar de vluchtelingen woonden.

Oefening 3: Stakeholderanalyse

Doel: Ontwikkelen van analytische denkvaardigheden door het uitvoeren van een stakeholderanalyse over het openen van grenzen voor klimaatvluchtelingen. Instructies:

Bedenk minstens 5 belanghebbenden die in aanmerking zouden moeten komen voor een van de 4 moties opgesomd in DEEL II.

Label ze met hoe belangrijk ze zijn:

- a) omvang - hoe groot is de groep waar we het over hebben
- b) kwetsbaarheid - hoe kwetsbaar is de groep
- c) vermogen - hoe groot is hun vermogen om iets te veranderen
- d) waarschijnlijkheid - hoe waarschijnlijk het is dat ze zouden handelen als ...

DEEL II

Motie:

DIT HUIS VINDT DAT-bedrijven zouden milieuduurzaamheid prioriteit moeten geven boven winst op korte termijn.

Context:

Veel bedrijven worden geconfronteerd met het dilemma dat ze een evenwicht moeten vinden tussen milieuduurzaamheid en winstmaximalisatie op korte termijn. Deze vraag onderzoekt de afweging tussen milieuduurzaamheid en kortetermijnwinst, waarbij de nadruk wordt gelegd op de noodzaak voor bedrijven om milieuoverwegingen op lange termijn prioriteit te geven. Analyseer de ethische verantwoordelijkheden, praktische uitdagingen en potentiële voordelen op lange termijn die verbonden zijn aan bedrijven die milieuduurzaamheid prioriteit geven boven winst op korte termijn.

Motie:

Lokale DIT HUIS VINDT DAT-gemeenschappen moeten inspraak hebben in het besluitvormingsproces van grote vervuilende industrieën die in hun regio actief zijn.

Context:

Grote vervuilende industrieën zijn vaak actief in lokale gemeenschappen en hebben een impact op hun milieu, gezondheid en algemeen welzijn. Deze prompt verkent het belang van betrokkenheid en besluitvorming van lokale gemeenschappen bij het vormgeven van de activiteiten en praktijken van grote vervuilers. Analyseer de ethische overwegingen, praktische uitdagingen en potentiële voordelen om lokale gemeenschappen een stem en invloed te geven in het besluitvormingsproces van grote vervuilende industrieën die actief zijn in hun regio.

Motie:

DIT HUIS STEUNT het gebruik van roofdierbestrijding om de impact van klimaatverandering op bedreigde soorten te beperken. Context: Klimaatverandering vormt een aanzienlijke bedreiging voor bedreigde diersoorten omdat hun habitats steeds meer verstoord raken. Deze motie gaat in op de vraag of roofdierbestrijding moet worden ingezet als strategisch antwoord om de gevolgen van klimaatverandering voor bedreigde soorten te beperken.

Motie:

DIT HUIS VINDT DAT multinationale ondernemingen een grotere verantwoordelijkheid hebben dan regeringen bij het aanpakken van klimaatverandering.

Context:

Klimaatverandering is een wereldwijd probleem dat collectieve actie van verschillende belanghebbenden vereist. Terwijl overheden een cruciale rol spelen bij het implementeren van beleid en regelgeving, hebben multinationale ondernemingen ook een aanzienlijke invloed op de uitstoot van broeikasgassen en milieuduurzaamheid. Deze prompt onderzoekt de rollen, verantwoordelijkheden en mogelijke acties die multinationale ondernemingen zouden moeten ondernemen om klimaatverandering aan te pakken.

Stelling

DIT HUIS VINDT DAT-staten zouden alle milieufinanciering moeten verplaatsen naar geo-engineering in plaats van mitigatie.

Context

Om klimaatverandering tegen te gaan, worden er twee hoofdwegen bewandeld. De eerste, die meer bekend en wijdverspreid is, is de beperking van de klimaatverandering, die bestaat uit het verminderen van onze koolstofproductie en het overschakelen op meer hernieuwbare en minder vervuilende producten. Hierbij kun je denken aan het herplanten van bomen (Eden Reforestation Projects of The Mangrove Action), investeren in hernieuwbare energiebronnen (bijv. OffsH2ore in Duitsland of FORCE in Canada). Het tweede pad bestaat uit projecten die het klimaat proberen te veranderen door middel van technologie. Bekende projecten zijn het bemesten van de zee in het LOHAFEX-experiment of het injecteren van aërosolen, zoals zwaveldioxide, in de stratosfeer om zonlicht te weerkaatsen, wat sinds 2019 wordt getest door de universiteit van Harvard.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Mitigatie moet ons leiden naar niveaus van broeikasgassen (BKG) van vóór de industriële revolutie, toen het klimaat stabiel en niet-bedreigend was. Het is een weg met een duidelijk doel en een reeds bekende impact. Het belangrijkste doel zou zijn om het pre-industriële niveau van vervuiling te bereiken, wat ons terug zou leiden naar het milde klimaat waar de mensheid welvarend is, maar de zekerheid dat het doel wordt bereikt is niet erg hoog, vanwege de trage snelheid van CO₂-reductie tot nu toe. Aan de andere kant biedt geo-engineering snelle oplossingen voor veel van deze problemen.

Geo-engineeringprojecten zijn erop gericht om natuurcycli aan te passen of te veranderen, zoals het creëren van kunstmatige wolken door het injecteren van verschillende stoffen of het opslaan van atmosferische CO₂ in de grond. Het probleem is echter dat niemand de gevolgen kent. De cycli in de natuur zijn goed in balans en er kan iets onvoorspelbaars gebeuren zodra

iemand hen onderbreekt. Dit kan de situatie nog erger maken in plaats van oplossen.

Wat zijn de lasten?

De taak van het Propositieteam is het bepleiten en verdedigen van de stelling dat staten alle bestaande milieufinanciering zouden moeten herbestemmen voor geo-engineeringprojecten in plaats van te proberen het effect van klimaatverandering op een andere manier te beperken. Ze zijn verantwoordelijk voor het leveren van overtuigende argumenten en bewijs om de effectiviteit, haalbaarheid en potentiële voordelen van geo-engineering projecten als oplossing voor klimaatverandering te ondersteunen. Het Propositieteam moet ook ingaan op mogelijke tegenargumenten en aantonen waarom hun voorgestelde aanpak superieur is aan traditionele matigingsstrategieën en waarom de huidige inspanningen ineffectief zijn.

De taak van het Oppositieteam is het aanvechten en weerleggen van de stelling dat staten alle bestaande milieufinanciering zouden moeten overhevelen naar geo-engineeringprojecten. Zij zijn verantwoordelijk voor het leveren van tegenargumenten, het benadrukken van potentiële risico's, beperkingen en ethische bezwaren die geassocieerd worden met geoengineeringprojecten. Het Oppositieteam moet alternatieve strategieën voorstellen om de gevolgen van klimaatverandering te verzachten en beargumenteren waarom deze benaderingen effectiever, duurzamer of ethischer zijn. Ze moeten ook ingaan op de mogelijke onbedoelde gevolgen of nadelen van het uitsluitend vertrouwen op geoengineeringprojecten.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Geo-engineering (PROP)	Conventionele Matiging klimaatverandering (OPP)
Wie?	Staat	Staat

Wat?	Staten beginnen geoengineeringprojecten zwaar te steunen en erin te investeren	Staten moeten zich voornamelijk richten op het beperken van klimaatverandering (voornamelijk SQ - vermindering van de vervuiling door auto's, fabrieken enz., vermindering van het aandeel energie uit fossiele brandstoffen)
Wanneer?	Onmiddellijk, vanaf nu.	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	De staat begint veel subsidies te verstrekken aan wetenschappers die aan geoengineeringprojecten werken, de bureaucratie wordt eenvoudiger zodat het testen sneller kan beginnen. Er worden minder regels toegepast.	We kunnen het ons voorstellen als een strikte naleving van het Akkoord van Parijs.
Uitersten uitsluiten		Het betekent niet dat we de hele dag kolen zouden gaan verbranden en dat we terug zouden gaan naar praktijken die we al hadden opgegeven.
Werkende voorbeelden of analogieën	Aerosol injecteren in China of koolstof zuigen op het eiland zijn enkele van de reeds geteste projecten.	De beste voorbeelden zijn beleidsmaatregelen die worden aangenomen door landen die zich aansluiten bij de Overeenkomst van Parijs, of soortgelijke initiatieven. De RED stelt bijvoorbeeld bindende doelen voor EU-lidstaten om het aandeel hernieuwbare energie in hun energieverbruik te verhogen. Of de koolstofbelasting in Zweden of de Britse klimaatveranderingswet stelt wettelijk bindende doelen om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen en richt de commissie klimaatverandering op.

Mogelijke argumenten Stelling

1. Klimaatverandering is een dringende kwestie die onmiddellijke actie vereist Matiging is een langetermijnproces en met de huidige snelheid kunnen we onze doelen niet bereiken en zal onze planeet worden vernietigd. Geoengineering moet zeer snel kunnen worden geïmplementeerd en binnen enkele dagen of maanden de gewenste resultaten kunnen opleveren, wat aanzienlijk sneller is dan mitigatie. De snelheid is essentieel, want als we de klimaatverandering steeds erger zien worden, betekent dit dat elke kleine temperatuurverandering meer schade zal aanrichten dan de vorige en dat meer gebieden bedreigd zullen worden. Daarom zal er meer geld moeten worden uitgetrokken voor het beperken van schade door klimaatverandering en niet voor het verzachten van klimaatverandering zelf.

2. Geo-engineering biedt een meer directe oplossing die realtime sociale ondersteuning

Beperking van klimaatverandering is een zeer langzaam proces en de resultaten zijn pas op de lange termijn zichtbaar. Aan de andere kant verandert geoengineering direct de omgeving van de aarde, die wordt ingesteld zoals gewenst. Dit heeft real-time gevolgen, wat essentieel is voor de steun van mensen in de strijd tegen klimaatverandering. De real-time ondersteuning is cruciaal voor de gemeenschappen om te overleven en zich verder te ontwikkelen in de barre omstandigheden van klimaatverandering. Als dit doel niet wordt bereikt, zullen deze gemeenschappen waarschijnlijk migreren naar andere gebieden, wat de problemen verder zal vergroten.

3. Geoengineering biedt langetermijnoplossingen
oplossingen Geo-engineeringprojecten kunnen oplossingen op lange termijn bieden voor de klimaatverandering. Hoewel het beperken van klimaatverandering noodzakelijk is, biedt het misschien geen permanente oplossing voor het probleem. Geo-engineeringprojecten daarentegen kunnen een langetermijnoplossing bieden door het milieu op aarde rechtstreeks te manipuleren om de gewenste klimaatresultaten te bereiken.

Oppositie

1. Geoengineering is niet getest Geo-

engineeringprojecten zijn vaak niet getest en kunnen onbedoelde gevolgen hebben die schadelijk zijn voor het milieu of de menselijke gezondheid. Door prioriteit te blijven geven aan mitigatie-inspanningen kunnen staten hun emissies verminderen en de onderliggende oorzaken van klimaatverandering aanpakken zonder het risico te lopen van ongeteste geoengineeringprojecten **Matiging levert meer voordelen op voor de hele samenleving** Matigingsinspanningen helpen niet alleen de klimaatverandering aan te pakken, maar kunnen ook extra voordelen opleveren. Investeren in hernieuwbare energiebronnen kan bijvoorbeeld leiden tot nieuwe banen en een betere volksgezondheid.

2. Geoengineering

vergroot

sociaal

Klimaatverandering

treft

gemarginaliseerde

gemeenschappen en mensen met een laag inkomen onevenredig hard. Beperkende maatregelen kunnen deze ongelijkheid helpen verminderen door de onderliggende oorzaken van klimaatverandering aan te pakken en ervoor te zorgen dat alle gemeenschappen toegang hebben tot schone lucht, schoon water en andere bronnen. Geo-engineeringprojecten kunnen bestaande sociale ongelijkheden verergeren door deze onderliggende problemen niet aan te pakken. Deze projecten kunnen bijdragen aan een ongelijke toegang tot en verdeling van hulpbronnen, wat ertoe kan leiden dat gemarginaliseerde gemeenschappen niet kunnen profiteren van de voordelen of bescherming die geoengineeringprojecten bieden. Ontheemding, conflicten over landrechten en de technologische kloof tussen ontwikkelde en ontwikkelingslanden zijn bijkomende factoren die sociale ongelijkheden kunnen verergeren.

ongelijkheden verergeren Stelling

DIT HUIS VINDT DAT-milieugroeperingen moeten zich volledig inzetten voor aanpassing (bijv. het bouwen van zeeweringen, genetisch gemanipuleerde gewassen, het onderzoeken van alternatieve leefomgevingen) inspanningen in plaats van mitigatie van de klimaatverandering

Context

Zoals NOAA suggereert, is het grootste voordeel dat als we eenmaal de broeikasgasreductie hebben bereikt en wachten op de bepaalde periode waarin de emissies worden verwerkt door natuurlijke cycli, we in staat zouden moeten zijn om ons klimaat voor altijd stabiel te houden, of in ieder geval voor nog een lange periode.

Andere wetenschappers suggereren dat klimaatverandering niet kan worden verslagen en dat we ons beter kunnen richten op het vinden van nieuwe technologieën die ons zullen helpen

om extreem weer als gevolg van klimaatverandering te bestrijden. Deze motie beschouwt milieugroeperingen als de actoren die verantwoordelijk zijn voor de verdediging. Meestal gaat het om organisaties als Greenpeace, 350.org, World Wildlife Foundation of Indigenous Climate Action. Al deze organisaties gebruiken verschillende benaderingen om hun doelen te bepleiten, waaronder bewustwordingscampagnes, demonstraties, het ondersteunen van door gemeenschappen geleide projecten of lobbyen op politiek niveau.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Milieuorganisaties hebben een grote invloed op het milieubeleid dat door politici wordt gemaakt. Ze helpen discussies over deze onderwerpen te vormen en door hun activiteiten helpen ze de publieke opinie te vormen over kwesties die verband houden met klimaatverandering. De beslissing wat deze organisatie moet steunen, bepaalt dus in grote mate het beleid dat wordt aangenomen.

De grootste zorg van dit pad is of we in staat zullen zijn om ons over een lange periode aan te passen, omdat verwacht wordt dat als we het klimaat niet matigen, het klimaat waarschijnlijk extremer zal worden. Het kan zo extreem worden dat we ons niet meer kunnen aanpassen. Dit laat de echte afweging zien, omdat er maar voor één pad middelen beschikbaar zijn. De brede samenleving moet zich bewust zijn van de gevolgen van beide paden en milieuorganisaties spelen hierbij een grote rol. Wat zijn de lasten?

De belangrijkste taak van de Propositie in dit debat is om te bewijzen dat mitigatie niet zal helpen of omdat we het niet snel genoeg kunnen bereiken of om een andere reden. Bovendien moeten we uitleggen dat aanpassing een relatief betere keuze is voor het toewijzen van onze middelen.

Opp moet het belang van mitigatie benadrukken, met nadruk op de voordelen op lange termijn, en stellen dat aanpassing alleen onvoldoende is om de onderliggende oorzaken en systemische uitdagingen van klimaatverandering aan te pakken. Het Opp-team moet de synergie tussen mitigatie en adaptatie presenteren, kwesties van gelijkheid en rechtvaardigheid aan de orde stellen en holistische oplossingen voorstellen die beide benaderingen integreren voor effectieve klimaatactie.

Merk op dat beide zijden op een punt kunnen komen waar ze toegeven dat beide oplossingen nodig zijn, maar als stelling moet je verdedigen dat we in de status quo alleen aanpassing moeten doen.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Aanpassing (PROP)	Beperking klimaatverandering (OPP)
--	-------------------	---------------------------------------

Wie?	MilieuStelling	MilieuStelling
Wat?	Bewustwordingscampagnes voeren, lobbyen voor politieke steun, aanpassingsprojecten in de gemeenschap ondersteunen.	Bewustwordingscampagnes voeren, lobbyen voor politieke steun voor mitigerende beleidsmaatregelen ter ondersteuning van projecten zoals herbebossing die leidt tot mitigatie van klimaatverandering.
Wanneer?	Onmiddellijk, vanaf nu.	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	Milieuorganisaties verspreiden het bewustzijn over de noodzaak van bijvoorbeeld het bouwen van zeeweringen en leggen de voordelen ervan uit, zodat de maatschappij de verandering steunt.	Milieuorganisaties zouden vooral vasthouden aan hun huidige agenda, die beleid zoals EURO 7 of vergelijkbaar ondersteunt, en zouden doorgaan met het verspreiden van steun voor dit soort beleid.
Uitersten uitsluiten	Prop hoeft niet te betekenen dat organisaties gaan lobbyen voor ideeën als zwevende steden, kolonisatie van Mars of het verhuizen naar de ondergrondse.	Opp moet niet het idee opdringen dat de milieuorganisaties zullen beginnen met het ondersteunen van problemen gerelateerd aan fossiele brandstoffen, die deel uitmaken van mitigerende oplossingen, ze zullen alleen hun aandacht verleggen naar aanpassingsinspanningen.
Werkende voorbeelden of analogieën	De beste voorbeelden van reeds geteste aanpassingsprojecten zijn waarschijnlijk genetisch gemodificeerde planten of zelfs dieren. Goede voorbeelden zijn ook waterbeheersystemen, vooral in Israël, en Singapore.	Een goed voorbeeld zijn de redenen waarom GGO's momenteel verboden zijn. Een van deze redenen is de genenstroom van GGO's naar inheemse soorten, waardoor ecosystemen worden aangetast die kunnen verdwijnen als gevolg van verstoring door het organisme dat het gen van GGO's heeft ontvangen.

Stelling

- 1. Aanpassing kan specifiek op elk gebied worden afgestemd** Mitigationsinspanningen vereisen vaak samenwerking en actie van meerdere landen, wat moeilijk te realiseren kan zijn. Aanpassingsinspanningen kunnen daarentegen lokaler zijn en gemakkelijker te implementeren. Door zich te richten op aanpassing kunnen milieugroeperingen zich richten op de directe behoeften van gemeenschappen en individuen die al te maken hebben met de gevolgen van klimaatverandering, ongeacht of regeringen of andere belanghebbenden bereid of in staat zijn om actie te ondernemen. actie te ondernemen op mitigatie.
- 2. Onmiddellijk hulp voor kwetsbare belanghebbenden** De gevolgen van de klimaatverandering zijn wereldwijd al voelbaar en gemarginaliseerde gemeenschappen, waaronder inheemse volken, mensen met een andere huidskleur en mensen met een ontwikkelingsachterstand. Gemeenschappen met een laag inkomen, worden onevenredig zwaar getroffen door de gevolgen. Deze gemeenschappen hebben vaak minder middelen en minder politieke macht om de gevolgen van klimaatverandering te beperken. Terwijl mitigatie-inspanningen cruciaal zijn om de onderliggende oorzaken van klimaatverandering aan te pakken, zijn ze misschien niet genoeg om deze gemeenschappen te helpen zich aan te passen aan de onmiddellijke gevolgen die ze nu al ondervinden.
- 3. worden politiek steun voor snelle** De wereldwijde respons op klimaatverandering is traag en ongelijkmatig, met veel landen en belanghebbenden die niet bereid zijn om zich te committeren aan ambitieuze mitigatiedoelen. Door zich te richten op aanpassingsmaatregelen kunnen milieugroeperingen samenwerken met regeringen en andere belanghebbenden om oplossingen te ontwikkelen die de onmiddellijke gevolgen van klimaatverandering aanpakken.

Oppositie

- 1. Beperkingen van aanpassing via**
Hoewel aanpassingsmaatregelen op korte termijn haalbaarder kunnen zijn, kunnen ze ook beperkingen hebben wat betreft doeltreffendheid en schaalbaarheid. Bijvoorbeeld het bouwen van zeeweringen of het verplaatsen van gemeenschappen weg van overstromingsgevoelige gebieden kan slechts tijdelijke oplossingen bieden die de onderliggende oorzaken van klimaatverandering niet aanpakken. Dit betekent dat we meestal de directe gevolgen kunnen oplossen, maar dat we de onderliggende oorzaken over het hoofd zien, die voornamelijk door mitigatie kunnen worden opgelost.

2. Het argument om prioriteit te geven aan aanpassingsmaatregelen gaat ervan uit dat degenen die het meest kwetsbaar zijn voor de gevolgen van klimaatverandering ook het meest behoefte hebben aan aanpassingsoplossingen. Dit gaat echter voorbij aan de systemische onrechtvaardigheden en machtsonevenwichten die ten grondslag liggen aan de kwetsbaarheid voor klimaatverandering. Inheemse volkeren, gekleurde mensen en gemeenschappen met een laag inkomen zijn bijvoorbeeld vaak het meest kwetsbaar voor de gevolgen van klimaatverandering, juist vanwege historische en voortdurende onrechtvaardigheden die hen hebben beroofd van middelen en politieke macht. Aanpassing inspanningen kunnen verder versterken dit.

3. *Het creëren van GGO's en adaptieve technologieën zou leiden tot monopolisering.*
De ontwikkeling en het wijdverspreide gebruik van GGO's en adaptieve technologieën zal leiden tot een consolidatie van de macht in de handen van een paar grote agrochemische en technologische bedrijven. Deze bedrijven zijn vaak in het bezit van patenten op GGO's of zeer gespecialiseerde technologie, waardoor ze in staat zijn om belangrijke controle over landbouwpraktijken of technologische ontwikkeling. Deze machtsconcentratie kan nadelige gevolgen hebben voor boeren, consumenten en de algehele diversiteit van landbouwsystemen. Dit algemene probleem wordt nog versterkt door de klimaatverandering, wanneer de drempel om een dergelijk product te maken erg hoog is door de tot nu toe onontgonnen en onontdekte omstandigheden zoals superhoge temperaturen, snel veranderende omstandigheden, enz.

Stelling

DIT HUIS VINDT DAT grote vervuilende landen zouden hun grenzen moeten openen voor klimaatvluchtelingen.

Context

In het licht van de escalerende milieuproblemen worstelt de wereldgemeenschap met het probleem van klimaatvluchtelingen. Deze mensen zijn gedwongen hun huizen te ontvluchten vanwege de negatieve gevolgen van klimaatverandering, zoals een stijgende zeespiegel, extreme weersomstandigheden en verslechterende leefomstandigheden. De debatmotie gaat in op de verantwoordelijkheid van landen die in het verleden aanzienlijk hebben bijgedragen aan de uitstoot van broeikasgassen. De stelling stelt dat deze landen de last moeten dragen van het bieden van onderdak aan degenen die ontheemd zijn geraakt door de gevolgen van hun eigen daden. Aan de andere kant stelt de oppositie dat deze aanpak misschien niet praktisch of eerlijk is, en dringt aan op alternatieve oplossingen en gedeelde verantwoordelijkheden tussen landen om het complexe probleem van klimaatmigratie aan te pakken.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Het probleem of de beslissing die moet worden genomen draait om de vraag of grote vervuilende landen hun grenzen moeten openstellen voor klimaatvluchtelingen. Het roept de vraag op naar de verantwoordelijkheid en ethische verplichtingen van deze landen ten opzichte van individuen die ontheemd zijn als gevolg van klimaatverandering. De beslissing houdt in dat de potentiële voordelen van opvang en hulp aan klimaatvluchtelingen worden afgewogen tegen zaken als economische druk, toewijzing van middelen en het vermogen van gastlanden om een potentieel grote instroom van mensen op te vangen en te integreren. Er moeten ook alternatieve oplossingen en gedeelde verantwoordelijkheden tussen landen worden overwogen om het probleem van de klimaatmigratie doeltreffend aan te pakken.

Wat zijn de lasten?

De last van de stelling is om aan te tonen dat grote vervuilende landen hun grenzen zouden moeten openstellen voor klimaatvluchtelingen. Ze moeten overtuigende argumenten en bewijzen aandragen om hun standpunt te ondersteunen, waarbij ze de nadruk moeten leggen op de morele en ethische noodzaak voor deze landen om verantwoordelijkheid te nemen voor hun bijdragen aan klimaatverandering in het verleden. De voorstellen moeten aantonen dat de opvang van klimaatvluchtelingen in overeenstemming is met de principes van rechtvaardigheid, mensenrechten en mondiale solidariteit. Ze moeten ingaan op de bezorgdheid over de economische en sociale gevolgen, en de nadruk leggen op potentiële voordelen zoals diversificatie van de beroepsbevolking, culturele verrijking en internationale samenwerking bij de aanpak van de klimaatverandering.

Aan de andere kant is het de taak van de oppositie om de argumenten van het voorstel in twijfel te trekken en te pleiten tegen het openen van de grenzen voor klimaatvluchtelingen. Ze moeten tegenargumenten presenteren die zich richten op de praktische uitvoerbaarheid en mogelijke negatieve gevolgen van een dergelijk beleid. De oppositie moet alternatieve oplossingen verkennen, strategieën voorstellen om klimaatmigratie effectiever aan te pakken en de gedeelde verantwoordelijkheden van landen bij het beheren van dit wereldwijde probleem benadrukken. Ze kunnen ook de nadruk leggen op de mogelijke druk op middelen, infrastructuur en sociale cohesie in gastlanden, evenals op de mogelijke problemen bij het screenen en bepalen van de vluchtelingenstatus in de context van klimaatverandering.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Open grenzen(PROP)	Gedeelde verantwoordelijkheid (OPP)
--	--------------------	-------------------------------------

Wie?	Grote vervuilende landen	Grote vervuilende landen
Wat?	Open hun grenzen voor klimaatvluchtelingen.	Alternatieve oplossingen en gedeelde verantwoordelijkheden nastreven om klimaatmigratie aan te pakken
Wanneer?	Onmiddellijk, vanaf nu.	
Hoe zou het eruit zien? in de praktijk?	oprichting van toegewezen immigratiepaden specifiek ontworpen voor individuen ontheemd door klimaatverandering, het stroomlijnen van de asielprocedure door Klimaat herkennen verandering als geldige reden om toevlucht te zoeken, en het verstrekken van allesomvattende ondersteuningssystemen, waaronder huisvesting, gezondheidszorg en integratieprogramma's om zorgen voor een succesvolle hervestiging.	samenwerkend met internationale organisaties en getroffen landen om allesomvattende beleid voor klimaatmigratie, gericht op duurzame ontwikkeling, paraatheid bij rampen, en klimaatbestendigheid strategieën. Het zou ook financiële en technische bijstand naar getroffen regio's, ondersteunende capaciteit bouwinspanningen, en bevorderen van wereldwijde
		samenwerking om de onderliggende oorzaken van klimaatverandering aan te pakken.
Uitersten uitsluiten	De grenzen niet openen betekent niet dat de oppositie de vluchtelingen aan de grens niet kan helpen of de regio niet kan helpen van waaruit de vluchtelingen vluchten.	Merk op dat het voorstel nog steeds kan pleiten voor het helpen van de regio's waar vluchtelingen vandaan komen, maar je kunt laten zien hoe het openen van de grenzen dit soort hulp belemmert of waarom deze hulp efficiënter is.

<p>Werkende voorbeelden of analogieën</p>	<p>Canada heeft maatregelen genomen om klimaatmigratie aan te pakken door klimaatverandering te erkennen als geldige reden voor de vluchtelingenstatus. In 2020 introduceerde Canada het "Climate Refugee" programma, waardoor personen die ontheemd zijn geraakt door klimaatgerelateerde gebeurtenissen zoals een stijgende zeespiegel of extreme weersomstandigheden asiel kunnen aanvragen. Dit programma biedt mogelijkheden voor klimaatvluchtelingen om bescherming te zoeken, toegang te krijgen tot hervestigingsprogramma's en steun te krijgen voor integratie in de Canadese samenleving.</p>	<p>Het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering (UNFCCC) moedigt landen aan om samen te werken en uitgebreide strategieën te ontwikkelen om klimaatmigratie gezamenlijk aan te pakken. Door middel van initiatieven als het Nansen Initiative en het Platform on Disaster Displacement faciliteert de UNFCCC dialoog en samenwerking tussen landen om rampenparaatheid, het opbouwen van veerkracht en de bescherming van klimaatmigranten te verbeteren. Deze aanpak benadrukt de nadruk van de oppositie op gedeelde verantwoordelijkheden en internationale samenwerking bij de aanpak van klimaatmigratieproblemen.</p>
--	---	--

Stelling

- 1. Morele verantwoordelijkheid:** Grote vervuilende landen hebben een morele verantwoordelijkheid om hun grenzen open te stellen voor klimaatvluchtelingen. Deze landen hebben aanzienlijk bijgedragen tot de uitstoot van broeikasgassen die de klimaatverandering en de daaruit voortvloeiende ontheemding van mensen hebben veroorzaakt. Door hun grenzen open te stellen, erkennen ze hun historische rol in het probleem en tonen ze hun engagement om de veroorzaakte schade te herstellen door onderdak en hulp te bieden aan de getroffen.
- 2. Wereldwijde solidariteit:** Grenzen openstellen voor klimaatvluchtelingen bevordert wereldwijde solidariteit en samenwerking bij het aanpakken van de gevolgen van klimaatverandering. Als grote vervuilers hebben deze landen geprofiteerd van industrialisatie en economische groei, vaak ten koste van kwetsbare regio's die nu de gevolgen van klimaatverandering ondervinden. Door klimaatvluchtelingen op te nemen, kunnen grote vervuilende landen solidariteit tonen met de wereldgemeenschap, de last van ontheemding delen en een collectieve reactie op

klimaatgerelateerde uitdagingen bevorderen.

- 3. Voordelen op lange termijn:** De grenzen openstellen voor klimaatvluchtelingen kan op lange termijn voordelen opleveren voor grote vervuilende landen. Door mensen op te nemen die door de klimaatverandering ontheemd zijn geraakt, kunnen deze landen een gevarieerde pool van talent, vaardigheden en perspectieven aanboren. Klimaatvluchtelingen kunnen bijdragen aan de economie, tekorten aan arbeidskrachten opvullen en innovatie en veerkracht naar gemeenschappen brengen. Het omarmen van klimaatvluchtelingen kan ook culturele uitwisseling en begrip bevorderen, het sociale weefsel van grote vervuilende landen verrijken en een meer inclusieve en diverse samenleving creëren.

Oppositie

- 1. Praktische uitdagingen:** De grenzen openstellen voor klimaatvluchtelingen stelt belangrijke praktische uitdagingen voor grote vervuilende landen. De potentiële instroom van een groot aantal mensen op zoek naar een toevluchtsoord kan een zware wissel trekken op de bestaande middelen, infrastructuur en sociale diensten. Adequate opvang en integratie van een aanzienlijke populatie klimaatvluchtelingen kan aanzienlijke investeringen vergen en kan het sociale en economische weefsel van de gastlanden verstoren.
- 2. Gedeelde verantwoordelijkheden:** Hoewel grote vervuilende landen een rol moeten spelen in de aanpak van de klimaatverandering, moet de last om klimaatvluchtelingen te helpen over alle landen worden verdeeld. De volledige verantwoordelijkheid leggen bij de landen met de grootste vervuilers kan een oneerlijke last vormen, aangezien andere landen ook kunnen hebben bijgedragen tot de wereldwijde uitstoot of in staat zijn om steun te verlenen. Het aanmoedigen van wereldwijde samenwerking, financiële hulp en inspanningen voor capaciteitsopbouw onder alle landen is een rechtvaardigere en duurzamere aanpak.
- 3. Alternatieve oplossingen:** Grenzen openen voor klimaatvluchtelingen is misschien niet de meest doeltreffende oplossing om klimaatmigratie aan te pakken. In plaats daarvan zouden grote vervuilende landen zich moeten richten op het implementeren van robuuste maatregelen ter beperking van de klimaatverandering, het investeren in strategieën voor aanpassing aan de klimaatverandering en het ondersteunen van duurzame ontwikkeling in kwetsbare regio's. Door de onderliggende oorzaken van klimaatmigratie aan te pakken, kunnen grote vervuilende landen bijdragen aan langetermijnoplossingen die zowel de getroffen regio's als de wereldgemeenschap ten goede komen, in plaats van zich alleen te

richten op kortetermijnoplossingen zoals het openen van grenzen.

4.

Stelling

DIT HUIS STEUNT de beheerde verplaatsing van biodiversiteit als reactie op klimaatverandering

Context

Klimaatverandering vormt een belangrijke bedreiging voor de wereldwijde biodiversiteit en ecosystemen. Als de temperaturen stijgen en weerpatronen veranderen, hebben veel soorten zoals de Amerikaanse Pika, de Saltmarsh Sparrow of de Tufted Puffin moeite om zich aan te passen aan hun huidige habitat. De motie gaat in op de vraag of beheerde relocatie, ook bekend als geassisteerde migratie, moet worden ingezet als strategisch antwoord om de gevolgen van klimaatverandering voor de biodiversiteit te beperken.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Het debat gaat over het besluit om beheerde relocatie toe te passen als middel om biodiversiteit te beschermen tegen klimaatverandering. Het voorstel wil aantonen dat beheerde relocatie een noodzakelijk en effectief instrument is voor het behoud van bedreigde soorten en ecosystemen, terwijl de oppositie betoogt dat de potentiële risico's en onzekerheden van deze aanpak zwaarder wegen dan de voordelen.

Herplaatsing op een andere manier is al eerder gebruikt in de geschiedenis. Soorten werden geïntroduceerd in nieuwe habitats om andere ongewenste soorten te bestrijden, zoals de Cane Toad in Australië. De Cane Toad is veel te succesvol geweest en heeft verschillende ecosystemen in Australië overgenomen. Er moet ook rekening worden gehouden met de vraag of biodiversiteit belangrijk is of niet.

Wat zijn de lasten?

Het voorstel moet aantonen dat beheerde relocatie een wetenschappelijk onderbouwde en ethisch verantwoorde aanpak is die tastbare voordelen oplevert voor het behoud van biodiversiteit. De oppositie, aan de andere kant, moet de mogelijke ecologische, sociale en ethische lasten aantonen die gepaard gaan met beheerde relocatie, waarbij de nadruk wordt gelegd op de risico's en onzekerheden die ermee gepaard gaan.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Verhuizing (PROP)	Aanpassing ecosystemen op eigen kracht (OPP)
Wie?	Staat/Milieuorganisatie/Wetenschappers	Natuur/State/Milieuorganisatie/Wetenschappers
Wat?	Bovengenoemde belanghebbenden zouden beginnen met het kunstmatig verplaatsen van organismen die bedreigd worden door klimaatverandering naar nieuwe plaatsen.	Alle organismen moeten in hun huidige ecosystemen blijven. Hun mogelijke behoud moet door henzelf gebeuren door migratie of aanpassing. Of er moet rechtstreeks hulp worden geboden aan het ecosysteem.
Wanneer?	Onmiddellijk, vanaf nu.	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	Stakeholders zouden eerst dergelijke organismen identificeren. Ten tweede zouden ze nieuwe, meest geschikte locaties zoeken. Ten derde zouden ze het organisme vangen en verplaatsen.	De natuur kan zich aanpassen of wordt een beetje geholpen als dat nodig is, door bomen te herplanten, kreken te renoveren enz.
Uitersten uitsluiten	Opp kan ook beweren dat ze de ecosystemen liever lokaal ondersteunen. bijv. herbebossing, aanleggen van vijvers enz. Sluit dingen uit als het bouwen van nieuwe ijsvlaktes om ijsberen te verplaatsen of het verplaatsen van het grootste deel van het Groot Barrièrerif.	Prop hoeft niet te verdedigen dat alle organismen verplaatst moeten worden, plus dat de ecosystemen perfect passend moeten zijn.
Werkende voorbeelden of analogieën	De biodiversiteit is nog nooit op grote schaal verplaatst, omdat de omstandigheden dat niet vereisten. De dieren op de lijst zijn echter wel verplaatst omdat ze	Sommige ecosystemen/organismen werden al bedreigd door klimaatveranderingen of menselijke activiteiten, maar konden zich op eigen kracht of samen met anderen aanpassen.
	werden bedreigd door	hulp van

	<p>menselijke activiteiten. Groot voorbeelden zijn woestijn Schildpadden in Californië en Rugstreppadden in de Verenigd Koninkrijk.</p>	<p>natuurbeschermers. Groot voorbeeld is Chesapeake Bay, VS of Serengeti Mara ecosysteem, Oost Afrika. Of slecht voorbeeld van "verhuizing" zijn er veel Australische soorten zoals als de rietpad of de rode vos</p>
--	---	---

Stelling

1. *Behoud van soorten*

Beheerde relocatie maakt het mogelijk om bedreigde soorten te verplaatsen naar meer geschikte habitats, waardoor het risico op uitsterven als gevolg van veranderende klimaatomstandigheden wordt verkleind. Het stelt natuurbeschermers in staat om soorten die bijzonder kwetsbaar zijn voor de gevolgen van klimaatverandering proactief te beschermen, waardoor hun overlevingskansen en duurzaamheid op de lange termijn toenemen.

2. *Veerkracht van ecosystemen*

Door belangrijke soorten te verplaatsen, kunnen ecosystemen worden versterkt om vitale ecologische functies en diensten te behouden, waardoor hun veerkracht wordt vergroot in het licht van klimaatverandering. Beheerde relocatie helpt de biodiversiteit te behouden en zorgt ervoor dat ecosystemen essentiële diensten zoals bestuiving, zaadverspreiding en nutriëntencyclus blijven leveren, die cruciaal zijn voor de algehele gezondheid en het functioneren van ecosystemen.

3. *Economische voordelen op lange termijn*

Het behoud van biodiversiteit door middel van beheerde relocatie draagt bij tot economische voordelen op lange termijn. Ecosysteemdiensten die worden geleverd door diverse en veerkrachtige ecosystemen, zoals koolstofvastlegging, waterzuivering en inkomsten uit ecotoerisme, kunnen positieve economische gevolgen hebben. Door de biodiversiteit te beschermen, ondersteunt beheerde relocatie duurzame economische ontwikkeling en biedt economische kansen voor lokale gemeenschappen.

Oppositie Ecologische verstoring

Beheerde relocatie kan bestaande ecosystemen verstoren door de introductie van niet-inheemse soorten of het veranderen van ecologische interacties, wat kan leiden tot onbedoelde gevolgen en schade. Het verplaatsen van soorten naar nieuwe habitats kan het delicate evenwicht van bestaande ecosystemen verstoren, waarbij inheemse soorten worden verdrongen en de concurrentie of predatie toeneemt. Dergelijke verstoringen kunnen een kettingreactie teweegbrengen in de dynamiek van ecosystemen en mogelijk leiden tot een afname van inheemse soorten en ecologische onevenwichtigheden.

1. *Natuurlijke aanpassing en veerkracht*

Ecosystemen hebben de potentie om zich zonder menselijke tussenkomst aan te passen en veerkracht te tonen in het licht van veranderende klimaatomstandigheden. Door natuurlijke processen hun gang te laten gaan, kunnen soorten het vermogen hebben om zich aan te passen door genetische veranderingen, gedragsveranderingen of ecologische aanpassingen, zonder dat er een beheerde verplaatsing nodig is. Het aanmoedigen van natuurlijke aanpassing bevordert de zelfregulatie van ecosystemen en stimuleert de ontwikkeling van veerkrachtige en zichzelf in stand houdende ecosystemen.

2. *Ethische overwegingen*

De opzettelijke verplaatsing van soorten roept ethische bezwaren op, waaronder de mogelijke schending van de rechten en autonomie van organismen en de mogelijke veronachtzaming van de intrinsieke waarde van soorten en hun natuurlijke habitats. Beheerde relocatie kan inhouden dat de mens ingrijpt in natuurlijke processen, wat gezien kan worden als een ethisch twijfelachtige benadering. Het roept vragen op over onze verantwoordelijkheid voor het behoud van de intrinsieke waarde van alle soorten en hun recht om te bestaan en zich op natuurlijke wijze te ontwikkelen in hun oorspronkelijke habitat.

New Global Learning

News, Noise, and Neutrality

Ruis, nieuws en neutraliteit

Werkblad - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Deel I- Kritisch en analytisch denken- oefeningen

Oefening 1:

Motie: Dit Huis geeft de voorkeur aan een wereld zonder door de staat gefinancierde nieuwsorganisaties (bijv. SABC, BBC, AlJazeera, Deutsche Welle, etc.)

Maak een lijst van ten minste 5 verschillende belanghebbenden en rangschik ze van de belangrijkste naar de minst belangrijke.

Vragen:

1. Waarom plaats je de een boven de ander?
2. Rangschikken de Propositie- en Oppositieteams belanghebbenden op dezelfde manier? Waarom verschillen ze?
3. Hoe zou je subgroepen binnen de belangrijkste stakeholder definiëren? Hoe beïnvloedt beweging hen anders?

Oefening 2

Motie: Dit Huis wil rechtvaardigheidsdoctrines invoeren in de grote nieuwsorganisaties

Verdeel groepjes van 2-3 leerlingen en teken hun kant (de Voorstelling en de Tegenstelling). Noem verschillende argumenten voor een van beide banken. Rangschik ze in categorieën*:

1. Argumenten over het probleem of aannames

2. Argumenten over waarden, rechten en plichten

3. Argumenten over de gevolgen

Vragen:

1. Welke argumenten zijn strategisch gezien belangrijker voor een bepaalde partij?
  2. Hoe zou je de beste argumenten aan beide kanten aanvallen?
- Je kunt Denkmodellen en Strategie gebruiken als referentiepunt voor argumentcategorieën.

Deel II- Moties voor verdere oefening

Dit Huis zou het bestuur van de door de staat gefinancierde media benoemen via de algemene verkiezingen.

Context: Door de staat gefinancierde directieleden worden meestal benoemd door politieke organen. De CEO van de BBC wordt bijvoorbeeld benoemd door de koning, op advies van de staatssecretaris. De directeur-generaal van Deutsche Welle wordt benoemd door de Omroepraad, die bestaat uit verschillende vertegenwoordigers van bijvoorbeeld het parlement, de regering, de kerk, vakbonden en universiteiten.

Dit Huis zou de nieuwsmedia verplichten om alle demonstraties te verslaan in verhouding tot de omvang van de demonstratie.

Context: Demonstraties worden door verschillende nieuwszenders naar eigen goeddunken op verschillende manieren behandeld, in termen van zendtijd, omkadering, commentaar en zelfs de omvang van de demonstratie. De berichtgeving beïnvloedt de publieke perceptie van het belang van het protest en de sociale mobilisatie aanzienlijk. Hoewel de meeste nieuwsmedia zich in hun beleid beroepen op objectiviteit en eerlijke berichtgeving, is er op dit moment geen effectieve handhaving hiervan.

Dit Huis zou de productie, verspreiding en het delen van nepnieuws vervolgen

Context: Verschillende landen hebben vervolging ingesteld tegen de verspreiding van nepnieuws. Griekenland vervolgt bijvoorbeeld burgers die valse informatie verspreiden tijdens de COVID-19 pandemie. Soortgelijke verordeningen werden aangenomen in Maleisië, Zuid-Afrika en de huidige verordening wordt gebruikt voor onderzoek in Turkije.

Ruis, nieuws en neutraliteit

Casestudies - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Stelling

Dit Huis geeft er de voorkeur aan dat meningsuiting en gebruikersinhoud op sociale media worden gereguleerd door de overheid in plaats van onafhankelijk te worden bepaald door de platforms.

Context

Sociale mediaplatforms (bijv. Twitter, Facebook, Instagram, TikTok) gebruiken interne regels en procedures voor het modereren van inhoud. De verklaringen en uitvoering kunnen variëren, maar het legt veel verantwoordelijkheid, autonomie en macht in de handen van de privéplatforms, die niet democratisch verantwoordelijk zijn.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Het toenemende aantal nepnieuws, haatzaaiende teksten en andere schadelijke inhoud is alarmerend. De vraag is niet langer of er gemodereerd moet worden, maar hoe dat moet gebeuren.

Wat zijn de lasten?

De stelling moet aantonen dat overheidsregulering effectiever zou zijn in het aanpakken van schadelijke inhoud op sociale media dan onafhankelijke moderatie door platforms.

De oppositie moet bewijzen dat onafhankelijke moderatie door platforms effectiever is dan overheidsinterventie.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Door de overheid gestuurde regulering (PROP)	Onafhankelijke platforms moderatie (OPP)
--	---	---

Wie?	De staat dwingt sociale mediaplatforms om staatsregels toe te passen.	Sociale mediaplatforms (in privébezit) bepalen en voeren onafhankelijk de regels voor het modereren van inhoud uit.
Wat?	Content moderatie regels en uitvoering op i.a.: <ul style="list-style-type: none"> • nepnieuws • haatzaaien • storende inhoud • leeftijdsongeschikte inhoud • andere gevoelige inhoud. 	
Wanneer?	Nu en in de nabije toekomst. Een toekomstgericht debat	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	<p>Alle regelgeving komt tot stand in een democratisch proces, is transparant en de uitvoering ervan wordt afgedwongen door de wet.</p> <p>Slechte toepassing door platforms zou leiden tot sancties zoals boetes, blokkering en andere maatregelen.</p>	<p>Facebook en Twitter hebben een verschillend beleid. Elke gebruiker kan op elk moment inhoud melden, maar de kwestie wordt afgehandeld door interne algoritmen of functionarissen en kan subjectief zijn.</p> <p>De maatregelen kunnen echter veel actueler en flexibeler zijn en beter zijn afgestemd op het platform.</p>
Uitersten uitsluiten	We steunen de Gedachtenpolitie niet en we zijn niet van plan om sociale media effectief te verbieden.	We zijn geen voorstander van radicale vrijheid van meningsuiting en geen of slechte moderatie door platformen. We vinden echter wel dat de regels en handhaving door de eigenaars moeten worden geregeld.
Werkende voorbeeld en of analogieën	Staten bestraffen al haatmisdrijven, laster of fraude, ongeacht waar het gebeurt. Andere soortgelijke beleidsmaatregelen omvatten AI-regulering of het tegengaan van desinformatie in de EU.	Twitter demonstreerde voordat de overheid in actie kwam belangrijke initiatieven, zoals het signaleren van nepnieuws tijdens de COVID-19 pandemie of accountverificatie.

Mogelijke argumenten

1. Platformbeleid is altijd onderhevig aan tegenstrijdige belangen van de eigenaar

Platformen behoren toe aan de eigenaar, wiens belangen vaak botsen met de gebruikers of het algemeen belang. De overname van Twitter door Elon Musk en de heropening van het account van Donald Trump (die eerder met het gebruik van nepnieuws de aanval op het Capitool inspireerde) zijn opmerkelijke voorbeelden van de afhankelijkheid van het platform van winstbejag. Zelfs het beste beleid kan van de ene op de andere dag worden gewijzigd zonder enige kennisgeving of verantwoording.

2. Platformen zijn niet transparant in hun activiteiten

Sociale mediaplatforms delen het proces van inhoudsmoderatie niet (of zijn er zelfs niet toe in staat), bijvoorbeeld in het geval van accountrapportage, vanwege de complexe algoritmes die de meeste operaties afhandelen. De algoritmes zijn niet publiek beschikbaar en niet gereguleerd, waardoor niemand de beslissingen effectief in vraag kan stellen. Overheidsinterventie zou platformen dwingen om op zijn minst gewenste doelen te bereiken en beoordeeld te worden op basis van de gevolgen van de moderatie.

3. Staatsregulering weerspiegelt lokale wetten, context en moraal

Sociale mediabedrijven zijn meestal gevestigd in de VS of andere afzonderlijke landen, die niet de lokale wetten, context en moraal van bijvoorbeeld Brazilianen, Spanjaarden of Egyptenaren vertegenwoordigen. Daarom moet de moderatie worden gestuurd door lokale wetten in plaats van te worden opgelegd door een op de VS gericht, smal en bevoorrecht perspectief. Zelfs als platformen graag zouden willen voldoen aan honderden lokale regels, lijkt dit zeer moeilijk te implementeren en bijna onmogelijk om op een betrouwbare manier dagelijks te beheren.

4. Door de overheid gestuurde wetten worden meestal overlegd met belanghebbenden (bedrijven, burgers, NGO's) en zijn stabiel, wat zorgt voor meer vertrouwen in de activiteiten en meer naleving vanaf de eerste dag.

Platformen zijn niet verplicht of gestimuleerd om open raadplegingen te houden, wat leidt tot sociale weerstand, ongehoorzaamheid en een algemeen gebrek aan vertrouwen in de samenleving.

Oppositie:

1. De overheid is niet bevoegd om de regelgeving effectief te maken.

Ambtenaren, belanghebbenden of zelfs externe deskundigen hebben geen toegang tot vertrouwelijke informatie over algoritmen, hun toekomstige werking en de gevolgen van de

voorgenomen regels. Politici begrijpen moderne technologie zelden en zijn daarom niet in staat om effectieve wetten te maken of platforms verantwoordelijk te maken.

2. Overheidsregulering zou content moderatie trager en minder flexibel maken.

De aard van sociale media is ongelooflijk dynamisch, wat een hoge mate van flexibiliteit, aanpassing en reactie binnen enkele uren of dagen vereist. De wetgevende of uitvoerendeprocés te traag is en het bereik van schadelijke inhoud alleen maar zou vergroten. Desinformatiecampagnes over klimaatverandering zijn bijvoorbeeld snel, massaal, dubbelzinnig en gerelateerd aan brekend nieuws, waardoor de regelgeving vaak niet in staat is om te voorkomen of te reageren, tenzij het gebaseerd is op preventieve algoritmen en geavanceerde informatie over gebruikers, die niet toegankelijk is voor de overheid.

3. Overheidsingrijpen is altijd politiek gemotiveerd

Sociale mediaplatforms hebben duidelijke drijfveren om zoveel mogelijk gebruikers te bedienen, waaronder gevoelige en achtergestelde mensen, maar ook teleurgestelden met een stortvloed aan nepnieuws op hun muur. Politici richten zich op politieke doelen en geven prioriteit aan de agenda en de belangen van de kiezers. Daarom is het waarschijnlijk dat overheidsingrijpen discriminerende en oneerlijke content moderatie zal creëren. Een anti-immigratie regering zou bijvoorbeeld de definitie van haatzaaiende uitingen diffuus maken om het ineffectief te maken. Private entiteiten zijn misschien niet perfect, maar ze zijn tenminste meer verantwoording verschuldigd aan gebruikers dan politici.

4. Het vermogen van platforms om inhoud effectief te modereren wordt een concurrentievoordeel.

Steeds meer gebruikers eisen effectieve moderatie van platforms, zoals het signaleren van nepnieuws, het verwijderen van destructieve accounts, preventieve maatregelen of geautomatiseerde fact-checking van klimaatveranderingscontent. Daarom moeten meer platformen (zoals Twitter en Instagram) hun moderatie-inspanningen van onderaf verbeteren en zou overheidsregulering dit alleen maar tenietdoen.

Stelling

Dit Huis zou eerlijkheidsdoctrines introduceren bij de grote nieuwsorganisaties

Context

In de status quo beslissen nieuwsorganisaties zelf op welk tijdstip, welke gasten en in welke mate ze verslag doen van evenementen, debatten of controversiële onderwerpen. Sommige media gebruiken interne regels en voorschriften voor objectiviteit, neutraliteit of eerlijke berichtgeving. De meeste media verslaan echter onderwerpen en gebeurtenissen en nodigen gasten uit op basis van hun agenda, vooroordelen, belangen en voorkeuren.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Grote nieuwsorganisaties zijn in staat om enorme politieke, sociale en culturele invloed uit te oefenen. Daarom is het in het belang van de samenleving om de media zo te reguleren dat ze de democratie en vrijheid bevorderen. Helaas is toegang tot het platform van grote omroepen, zelfs al is het maar voor een paar minuten, voor sommige burgers, organisaties en stemmen bijna onmogelijk. De vraag is hoe private en publieke belangen met elkaar in evenwicht kunnen worden gebracht en hoe het publieke discours kan worden verbeterd.

Wat zijn de lasten?

De stelling moet bewijzen dat staatsinterventie in de media om eerlijke berichtgeving te garanderen de beste manier is (beter dan haalbare alternatieven) om de huidige problemen op te lossen. Bovendien moet de stelling argumenten geven waarom beperking van de private vrijheid gerechtvaardigd is.

De oppositie moet bewijzen dat de status quo of haalbare alternatieven betere opties zijn om bepaalde problemen op te lossen of dat de staat geen recht heeft op een dergelijke interventie.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Met rechtvaardigheidsleer (PROP)	Zonder staatsgeleide rechtvaardigheidsdoctrines (OPP)
Wie?	Staatsoverheid grijpt in	Meestal particuliere eigenaren (particuliere bedrijven, individuen, aandeelhouders) beslissen onafhankelijk
Wat?	Verplichting om te zorgen voor een eerlijke vertegenwoordiging van verschillende stemmen en een evenwichtige behandeling van controversiële onderwerpen in omroepprogramma's. Alleen bij grote nieuwsorganisaties zoals: CNN (VS), BBC (VK), TVN (Polen), Deutsche Welle (Duitsland).	Vrijheid om zelfstandig te beslissen hoe gasten uit te nodigen, welke onderwerpen te behandelen, hoeveel tijd te besteden aan onderwerpen en gasten etc.

Wanneer?	In de nabije toekomst. Een toekomstgericht debat	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	<p>Bij kwesties als abortus zouden alle media pro-life, pro-choice activisten en enkele andere opties moeten uitnodigen.</p> <p>Demonstraties worden gedekt in verhouding tot de opkomst, ongeacht de gebeurtenissen of belangen.</p>	<p>Over onderwerpen als abortus sluiten redacties religieuze vertegenwoordigers uit, omdat de media in een seculiere staat geloven of geen anti-wetenschappelijke beïnvloeders uitnodigen.</p> <p>Demonstraties worden gedekt in verhouding tot hun belang en maatschappelijk belang, niet alleen het aantal deelnemers.</p>
Uitersten uitsluiten	<p>We willen niet dat iedereen meedoet, want dat zou de dekking verlammen. We beperken ons tot max. 5 gasten uit de meest vertegenwoordigde groepen en beperken de demonstratiedekking tot de huidige dekkingsgewoonten.</p>	<p>We veroordelen media die geen vrouwen uitnodigen of belangrijke sociale groepen negeren.</p> <p>Wij geloven echter dat de verandering van onderaf moet komen.</p>
Werkende voorbeeld en of analogieën	<p>Fairness Doctrine uit de VS, maar dan effectiever toegepast. Een ander voorbeeld: de onpartijdigheidsregel bij de BBC.</p>	<p>Opvallende nieuwsorganisaties zoals The Economist, CNN en South China Post laten de diversiteit van meningen zien zonder staatsverplichting.</p>

Mogelijke argumenten

Stelling

1. Bestaande marktprikkels versterken de polarisatie.

Door de beperkte tijd en gelegenheden waarin burgers media consumeren, is er een sterke stimulans voor omroepen om zo veel mogelijk tegemoet te komen aan de vooroordelen en vooroordelen van kijkers omdat dit de emotionele respons, betrokkenheid en retentie in alle mediakanalen verhoogt. Polariserende media nodigen uit tot eenzijdige gasten, imiteren experts, negeren concurrerende gebeurtenissen en meningen en overdrijven het belang en ondergaan van sommige gebeurtenissen. Alleen staatsinterventie kan deze cyclus doorbreken.

2. Particuliere belangen van mediaorganisaties verstoren de realiteit en democratische keuzes. De regel van het grotere goed moet worden toegepast voor regulering.

De meeste grote omroepen zijn particuliere organisaties met winstoogmerk en economische en politieke belangen. Daarom kan de selectie van verhalen, berichtgeving en gasten, zelfs als het er eerlijk en objectief uitziet, belangrijke invloedsgroepen of gebeurtenissen aanzienlijk uitsluiten van het publieke debat en verder van democratische vertegenwoordiging.

Bovendien kunnen media-eigenaars de neiging hebben om mensen, gebeurtenissen en verhalen uit te sluiten die op welke manier dan ook hun belangen zouden kunnen schaden. Bijvoorbeeld media die actief zijn in de EU, maar eigendom zijn van de VS, zullen waarschijnlijk geen kritische gasten naar de Amerikaanse regering uitzenden.

3. Vrijheid van meningsuiting is bedoeld om de diversiteit van stemmen te vergroten. Als het gebruikt zou worden om de diversiteit van stemmen te beperken, zou het inconsequent zijn.

Sommige redacteuren beweren dat mediakanalen mogen uitnodigen wie ze willen en verslaan wat en hoe ze willen vanwege de vrijheid van meningsuiting. Een dergelijke redenering zou leiden tot absurde conclusies, namelijk dat media die actief een aantal belangrijke stemmen het zwijgen opleggen een promotor zijn van de vrijheid van meningsuiting. Daarom is een dergelijke houding onwettig en inconsequent.

4. Eerlijkheidsdoctrines verhogen de kwaliteit van het publieke debat en bevorderen de kwaliteit van de democratische vertegenwoordiging bij verkiezingen.

Meer diversiteit en gelijkheid in discussies betekent meer kansen om te corrigeren, uit te wisselen

en andere gezichtspunten horen, waardoor kijkers kritischer en opener kunnen zijn.

Media zouden bijvoorbeeld samenzweringstheorieën over de opwarming van de aarde mogen verspreiden.

zonder een klimaatactivist of wetenschapper in de redactiekamer.

Oppositie:

1. Een gemiddeld persoon heeft de gemakkelijkste toegang tot verschillende meningen in de hele wereld.

geschiedenis.

De mogelijkheid om toegang te krijgen, te lezen en in contact te komen met verschillende meningen of belangengroepen of zelfs de verslaggeving van gebeurtenissen is het gemakkelijkst en meest toegankelijk in de geschiedenis dankzij gratis en gangbare sociale mediaplatforms en gratis streamingopties. Daarom zijn de interventieclaims om de onbestaande problemen op te lossen buitensporig en onwettig.

2. Particuliere en vaak tegenstrijdige belangen van verschillende organisaties zijn een garantie voor vrijheid en diversiteit.

Media concurreren om kijkers en hebben daarom een duidelijk belang bij het voorzien in de behoeften van verschillende burgers en groepen en bij het betrekken van evenementen die niet door andere mediaorganisaties worden behandeld. Fairness doctrines zouden enige diversiteit afdwingen, maar zouden de algemene toegang tot mediaplatforms voor veel andere belanghebbenden, die niet zouden passen onder de regelgevende richtlijnen van de staat, verminderen.

Eerlijkheidsdoctrines zouden bijvoorbeeld een excuus zijn om een door burgers geleid verkiezingsproces niet uit te nodigen.

commissie in Frankrijk, terwijl er al 3 grote partijen in een programma zitten.

3. Eerlijkheidsdoctrines moedigen destructieve conflicten en polarisatie aan.

Om de kans te vergroten dat een persoon, groep of gebeurtenis aan bod komt, moet deze zo ver mogelijk van de andere kant staan. Dus zelfs als de groepen gematigd zijn en het over de meeste zaken eens zijn, moeten ze van mening verschillen, polariseren en het oneens zijn om meer zendtijd te krijgen. Dit is destructief voor het publieke discours. Sommige conservatieve politici zouden bijvoorbeeld aangemoedigd kunnen worden om radicaler te zijn over immigratie (bijv. het ontmenselijken van migranten) om meer zendtijd te krijgen.

4. Eerlijkheidsdoctrines zijn moeilijk te controleren en kunnen daarom gemakkelijk afglijden naar censuur met een bevriezend effect op de media.

Er is geen duidelijke classificatie van wie een expert of waardevolle spreker is over welk onderwerp dan ook en welke kant ze vertegenwoordigen. Er is ook geen classificatie van hoeveel en welke kanten er bestaan voor een bepaald probleem. Daarom lijkt elke uitvoering van de eerlijkheidsdoctrine te uitdagend en te riskant om te falen in buitensporige censuur.

Ruis, nieuws en neutraliteit

Casestudies - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Stelling

Dit Huis wil politieke reclame op sociale media verbieden

Context

Geavanceerde targeting van politieke campagnes op sociale media maakte electorale overreding zeer effectief, kostenefficiënt en moeilijk te herkennen. De targeting maakt gebruik van enorme gegevens over bepaalde gebruikers (verzameld voor andere doeleinden zoals spelletjes of vriendschappelijke interacties) en stemt de politieke boodschap meerdere keren op het juiste moment en met de juiste emoties op hen af.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

De vraag is of politieke reclame geen onaanvaardbaar politiek voordeel oplevert, of het ethisch verantwoord is en of het de democratie verbetert.

Wat zijn de lasten?

Het voorstel moet aantonen dat politieke reclame zo schadelijk is dat het een verbod rechtvaardigt (geen regelgeving of voorlichting of andere maatregelen).

De oppositie moet bewijzen dat het verbod buitensporig is en tot nog ergere gevolgen kan leiden. Daarnaast kan de oppositie aanvoeren dat politieke reclame op sociale media voordelen heeft die opwegen tegen de schade.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Verbod op politieke reclame op sociale media (PROP)	Met politieke reclame op sociale media (OPP)
Wie?	De staat verbiedt platforms,	Iedereen kan politiek bedrijven
	politici, tussenpersonen, politieke belanghebbenden en andere mensen die politieke reclame maken,	adverteren op sociale media.
Wat?	Een verbod op politieke reclame, dus elke reclame met een politieke context of een (zelfs indirect) doel om kiezers te beïnvloeden. Advertenties omvatten videospots, visuals of alle informatie die door politici op een georganiseerde en opzettelijke manier wordt verstrekt om verkiezingsbeslissingen te beïnvloeden. Dit omvat niet de organische online activiteiten van burgers en supporters, onafhankelijke journalisten of organisaties die lobbyen voor hun zaak.	
Wanneer?	In de nabije toekomst. Een toekomstgericht debat	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	Politieke reclame zou een strafbaar feit zijn dat in een directe rechtszaak wordt beoordeeld.	Politieke reclame in sociale media is toegestaan in alle vormen van activiteiten: berichten, advertenties, video's, opmerkingen, verhalen, rollen, enz.
Uitersten uitsluiten	We zijn geen voorstander van het bestraffen van politieke discussies door burgers of van het smoren van politieke debatten op sociale media.	We steunen het verspreiden van onwaarheden of haatzaaiende taal niet voor politiek gewin.
Werkende voorbeeld en of analogieën	Smaad in de verkiezingscampagne wordt meestal binnen 48 uur door een rechter aangehouden om de invloed op het stemmen te beperken.	Politieke reclame op sociale media verschilt niet van goed onderzochte politieke campagnes op billboards.

Mogelijke argumenten

Stelling

1. *Politieke reclame op sociale media promoot de rijkste, niet de beste kandidaten*

Politieke reclame op sociale media vereist aanzienlijk kapitaal (bv. om gegevens van gebruikers of trollenfarms te kopen), knowhow en toegang tot gegevens, die voor de meeste kandidaten ontoegankelijk is. Zelfs als veel kandidaten toegang hebben tot dergelijke middelen, is de winnaar altijd de rijkere vanwege het enorme voordeel in de nauwkeurigheid en kwaliteit van advertenties, groter bereik, sterkere online betrokkenheid en retentie. Een dergelijk nadeel verstoort het stemmen zodanig dat de juiste vertegenwoordiging verloren gaat.

2. *Platformalgoritmen zijn noch transparant noch controleerbaar, maar beïnvloeden wel de verkiezingsresultaten.*

De manier waarop algoritmes inhoud selecteren en weergeven voor gebruikers is niet duidelijk en wordt voortdurend gewijzigd. Staten of rechtbanken kunnen niet zien hoe de selectie tot stand is gekomen en welke gebruikers met welke berichten werden benaderd, wat manipulatie, misleiding en desinformatie gemakkelijker, aantrekkelijker en effectiever maakt. Er wordt beweerd dat de Brexit-campagne aanzienlijk is beïnvloed door manipulatie van sociale media. Het is geen verrassing dat in Q1 2023 de meeste peilingen lieten zien dat de meerderheid van de Britse burgers voor het EU-lidmaatschap zou stemmen.

3. *Schade aan de verkiezingen is onomkeerbaar.*

Nepnieuws, haatcampagnes of bangmakerij leveren politiek gewin op, zelfs als het later wordt gerapporteerd en verwijderd. Het effect is bereikt. Zelfs in de rechtbank is de omvang van de schade moeilijk te bewijzen, dus de straf wordt meestal onderschat.

4. *De advertentiealgoritmen van sociale media moedigen polarisatie en radicalisering aan.*

De advertentie presteert beter als deze een sterke emotionele reactie oproept bij zoveel mogelijk mensen. Daarom worden het aanwakkeren van verhitte conflicten, het verspreiden van radicale beweringen en overdrijving vaak gebruikt in advertenties. Dergelijke algoritmen leveren voordelen op voor platforms, dus het is onwaarschijnlijk dat ze in de nabije toekomst zullen worden gewijzigd.

Oppositie:

1. *Politieke meningsuiting is de meest fundamentele uitdrukking van de vrijheid van meningsuiting*

Het presenteren van politieke ideeën aan burgers is het meest fundamentele mensenrecht in een democratie. Bovendien zou alles wat gepresenteerd wordt op sociale media sowieso gezegd worden in echte campagnes of tv-programma's. Daarom is het verbieden van politieke communicatie omdat het effectief is, contraproductief voor de democratie. Daarom is het verbieden van politieke communicatie omdat het effectief is, contraproductief voor de democratie.

2. *Politiek adverteren op sociale media is een van de goedkoopste campagnekosten en stelt niche- of beginnende politici in staat om aanhangers te winnen.*

Vergeleken met traditionele manieren om kandidaten te promoten (open bijeenkomsten, gedrukte advertenties en spotjes op tv) bieden sociale media gratis of aanzienlijk goedkopere mogelijkheden om een achterban op te bouwen. Bovendien maakt reclame via sociale media het mogelijk om zich te richten op onbesliste kiezers, maar ook op de aanhangers van tegenstanders, wat polarisatie vermindert en de vertegenwoordiging vergroot. Sociale media zijn een tweesnijdend zwaard. Tegenstanders kunnen dergelijke reclame ook gebruiken om hun zaak te bevorderen. Er is geen ongelijkheid.

We moeten politici aanmoedigen om innovatiever te zijn in manieren om burgers te begrijpen en hen waardevol beleid aan te bieden. Daarom schrikt elke manier om politieke reclame via sociale media te verwijderen de meest ambitieuze en waardevolle kandidaten af van de politiek.

3. *Adverteren via sociale media maakt een echte, unieke dialoog met kiezers mogelijk, dankzij opmerkingen, 'vind ik leuk'-berichten en opties om te delen.*

Traditionele reclame (banners, tv-spotjes, advertenties in kranten) heeft geen onmiddellijke interacties mogelijk gemaakt, wat een vals beeld van overeenkomsten en gelijkenissen heeft gecreëerd, terwijl de maatschappij en zeer divers is en meer conversaties nodig heeft.

Stelling

Dit Huis geeft de voorkeur aan een wereld zonder door de staat gefinancierde nieuwsorganisaties (bijv. SABC, BBC, AlJazeera, Deutsche Welle, etc.).

Context

Nieuwsorganisaties zijn meestal eigendom van de staat, privé-eigenaren of belangengroepen. Voorbeelden van door de staat gefinancierde media zijn onder andere: BBC in het Verenigd Koninkrijk, Deutsche Welle in Duitsland, TVP in Polen, SABC in Zuid-Afrika, Al Jazeera in Qatar, CBC in Canada.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Door de staat gefinancierde media zijn breed toegankelijk, gratis en een algemene informatiebron voor burgers. Er is echter een sterke prikkel voor de overheid om dergelijke media te beïnvloeden door het opstellen van agenda's, het instrueren van zachte of harde propaganda en het manipuleren van de markt met oneerlijk voordeel. Als de officiële eigenaar of de belangrijkste financierende instelling kan (maar dat hoeft niet) de staat de raad van bestuur, hoofdredacteurs, bepaalde journalisten kiezen en terugtrekken of het programma beïnvloeden. Daarom kunnen door de staat gefinancierde media enorme voordelen opleveren voor de democratie of de eerste nagel aan de doods-kist van de democratie zijn.

Wat zijn de lasten?

De stelling moet bewijzen dat een wereld zonder door de staat gefinancierde nieuwsorganisaties beter zou zijn. De stelling moet laten zien en karakteriseren hoe de wereld eruit zou zien zonder door de staat gefinancierde media. Wie zou hun plaats innemen? Hoe zou de mediaconsumptie veranderen?

De oppositie moet bewijzen dat de status quo met door de staat gefinancierde media relatief beter zou zijn. Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Zonder door de staat gefinancierde media (PROP)	Met door de staat gefinancierde media (OPP)
Wie?	Deelstaatoverheid	Meestal particuliere eigenaren (particuliere bedrijven, particulieren, aandeelhouders)
Wat?	De wereld verandert als bij toverslag en door de staat gefinancierde nieuwsorganisaties	Status-quo.

	verdwijnen.	
Wanneer?	Begint morgen. Een toekomstgericht debat	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	De staat financiert geen media, maar kan wel zijn eigen communicatiekanalen hebben (zoals websites, sociale media-accounts, persconferenties en officiële aankondigingen). De staat zou waarschijnlijk veel aandacht krijgen van verschillende particuliere media met verschillende perspectieven.	De staat financiert sommige media en heeft er verschillende niveaus van controle over. Hoe democratischer de staat, hoe groter de kans op onafhankelijke staatsmedia.
Uitersten uitsluiten	We verdedigen niet elke privé-eigenaar (zoals de familie Murdoch en Fox News).	We verdedigen geen staatsmedia in niet-democratieën zoals Noord-Korea of Rusland.
Werkende voorbeeld en of analogieën	De mediemarkt in de VS wordt gedomineerd door particuliere entiteiten zonder grote staatsnieuwsorganisaties.	BBC en Al-Jazeera zijn geweldige voorbeelden van door de staat gefinancierde journalistiek van hoge kwaliteit.

Mogelijke argumenten

Stelling

- 1. Door de staat gefinancierde media zijn inherent bevooroordeeld en gevaarlijk voor de vrijheid van meningsuiting. Zelfs de beste regelgeving is niet in staat om eerlijke en objectieve berichtgeving te leveren, waardoor het onwettige overheidsuitgaven zijn. De overheid heeft een sterke drijfveer om de berichtgeving te beïnvloeden en zelfs als ze dat niet doet, kan het een afschrikkend effect hebben op journalisten. In privémedia is de belangrijkste beoordelaar en bepaler van het werk de uiteindelijke kijker (ook wel de burger genoemd). In publiek gefinancierde media kunnen politici beslissen over het verlagen of herstructureren van het budget.*
- 2. Particuliere media vertegenwoordigen het publieke belang veel beter.*

Door de staat gefinancierde media moeten zich richten op de dominante politici of politieke partijen omdat hun bestaan ervan afhangt, zoals in Qatar of Polen, dus zijn ze gemakkelijker te beïnvloeden door de overheid.

Als gevolg van marktprikkels worden particuliere media gedwongen zich te richten op de meerderheid van de burgers en vaak ook op de minder bevoorrechten (om het publieksbereik te verbreden), dus zelfs met particulier eigendom worden journalisten veel meer beïnvloed door kijkers dan door eigenaars. Zo werden bijvoorbeeld talrijke controversiële wetten die in Polen werden gestemd, doodgezwegen door de staatsmedia (geen informatie leidt tot geen protesten), terwijl ze werden gesignaleerd door de privézender TVN die eigendom is van privé-eigenaars uit de VS (informatie leidde tot straatprotesten en het intrekken van wetten).

3. Door de staat gefinancierde media schaden de concurrentie op de markt.

Het theoretisch onbeperkte budget en de mogelijkheden om het uit te breiden, maken het voor particuliere lokale, nationale en regionale nieuwsorganisaties veel moeilijker en onstabiel om te werken, wat de concurrentie verstikt en onafhankelijke investeerders of belanghebbenden afschrikt om nieuwe nieuwsorganisaties op te richten. Sommige door de staat gefinancierde media domineren ook het regionale en mondiale publieke discours (zoals BBC, Al-Jazeera, Axel Springer-Politico) en hebben weinig mogelijkheden om de markt te betreden voor andere organisaties.

Oppositie:

1. De media in privébezit zijn nog partijdiger en gevaarlijker.

Particuliere bedrijven of individuen geven het verhaal vorm in overeenstemming met hun belangen en winsten. Internationale mediaconglomeraten zoals Axel Springer (Duits kapitaal) zijn bijvoorbeeld in staat om de publieke discussie vorm te geven voor hun eigen zakelijke belangen in verschillende Europese landen (zoals Polen).

Jeff Bezos (eigenaar van de Wall Street Journal) is in staat om het onderzoek en de kritiek van journalisten op zijn ondernemingen in de kiem te smoren en gepubliceerde argumenten over herverdeling van rijkdom (bijv. belasting of inkomensplafonds) te verminderen. De invloed van de WSJ is niet alleen in de VS, maar ook in andere delen van de wereld, waar het vaak wordt geciteerd.

2. Door de staat gefinancierde media worden beter gecontroleerd door het democratische proces.

Alle politieke partijen en burgers hebben er duidelijk belang bij dat manipulatie en censuur niet worden toegestaan. Daarom zorgen wet- en regelgeving voor de onafhankelijkheid van de media, zoals bij BBC.

3. *Door de staat gefinancierde media behandelen en vertegenwoordigen de belangen van de samenleving.*

Particuliere media worden bijvoorbeeld weinig gestimuleerd om de wereldwijde klimaatverandering te verslaan (vanwege de lage artikelprestaties en dus de winsten). Staatsmedia hoeven zich geen zorgen te maken over het kijkerspubliek en kunnen het publieke bewustzijn vormgeven in plaats van er alleen maar op te reageren. Aan de andere kant wordt van staatsmedia meestal verwacht dat ze onderwerpen behandelen die belangrijk zijn voor een zo breed mogelijke groep in een bepaald land, ongeacht hun status of mening.

4. *Door de staat gefinancierde media vormen een noodzakelijk tegenwicht tegen polariserende particuliere media*

Marktprikkels voor particuliere media moedigen polariserende boodschappen en berichtgeving aan. Het gebrek aan alternatieven in de vorm van nieuws zonder winstoogmerk dat door de staat wordt gesubsidieerd, zou de verdeeldheid binnen de samenleving nog verder vergroten.

New Global Learning

Identity, Culture, Religion, and
Border Crossings

Identiteit, cultuur, religie en grensoverschrijding

Motie: Dit Parlement moet verplichte diversiteitstraining op de werkplek invoeren.

DEEL I:

- *Oefening: Groepsdiscussie*

De debaters worden verdeeld in kleine groepen van 4 (bij onvoldoende debaters in groepen van twee).

De helft van elke groep moet zoveel mogelijk voordelen bedenken (zonder argumenten te geven) en de andere helft moet zoveel mogelijk nadelen bedenken.

Na 5 minuten kondigt de coach aan dat ze, opnieuw als hele groep, het 1 belangrijkste voordeel en nadeel moeten kiezen.

Vervolgens maakt de coach met elke groep een analyse van de voor- en nadelen en zoekt hij naar een reden waarom hij voor die groep heeft gekozen.

Specifiek:

- Waarom is dit voordeel/nadeel belangrijker dan andere?
- Is het een voordeel/nadeel voor slechts één groep (het bedrijf als geheel/management/werknemers)? Of heeft het invloed op meerdere belanghebbenden? Zo ja, hoe?
- Kan een voordeel ook een nadeel zijn? (en vice versa)
- Kun je een andere manier bedenken om dit voordeel/nadeel te bereiken dan verplichte diversiteitstraining?

- *Oefening: Rollenspel*

De debaters kruipen in de huid van een manager en zijn/haar ondergeschikten, waarbij de trainer hen opeenvolgende problemen op de werkvloer toebedeelt (met de nadruk op culturele en religieuze verschillen) en de debaters deze moeten oplossen. De trainer wijst enkele van de voorbeeldsituaties toe aan de werknemers en de manager moet ze oplossen.

Nadat het probleem is opgelost, is er een groepsdiscussie over of de debaters het eens zijn met de oplossing, wat de manager fout heeft gedaan en welke risico's de oplossing met zich meebrengt.

Na de discussie neemt een andere debater de rol van manager op zich, de coach stelt een ander probleem aan de orde en weer is het aan de manager om het op te lossen. Specifieke situaties:

- Het collectief maakt ongepaste grappen over het geloof van een van de werknemers.

- Het collectief is verdeeld in homogene groepen op basis van etniciteit. Individuen hebben moeite om met anderen te praten, ze weten niet waarover ze moeten praten. Werknemers klagen over een collega die verlof neemt vanwege religieuze feestdagen, die de meesten van hen niet vieren.
- Sommige medewerkers pesten een nieuwe collega omdat hij de taal niet zo goed spreekt als anderen. Een deel van het team zou de collega willen verdedigen, maar ze zijn bang dat ze zelf het slachtoffer worden van pesterijen.

- *Langetermijnoefening: Contact opnemen met een bedrijf dat al een verplichte diversiteitstraining heeft geïmplementeerd*

De debaters worden verdeeld in verschillende groepen (afhankelijk van het totaal aantal debaters).

Elke groep richt zich op een specifiek bedrijf dat al diversiteitstrainingen heeft geïmplementeerd.

Als onderdeel van de samenwerking zouden de debaters de achtergrond van de kwestie leren kennen, welke concrete stappen het bedrijf heeft genomen en of het aan de verwachtingen heeft voldaan, of welke problemen er nog zijn.

De debaters analyseerden vervolgens de situatie, zochten naar misstappen, goede stappen, stelden verdere oplossingen voor hardnekkige problemen voor en evalueerden uiteindelijk hoe succesvol de oplossing was.

Tot slot presenteren ze het aan de andere debaters. Alle groepen zouden dan op zoek gaan naar dezelfde onderdelen, vergelijken of dezelfde resultaten werden behaald en zo niet, waarom deze niet werden behaald.

DEEL II: Moties voor nader onderzoek

- *THB-medewerkers die vrijwillig hun kennis over diversiteit vergroten, moeten beloond worden boven op hun salaris.*

Momenteel worden werknemers beloond met andere voordelen (pensioenbijdragen, multisportkaarten, mijn-vrije-dagen, enz. Deze voordelen zijn gekoppeld aan hun werkprestaties en de vervulling van hun taken. In dat geval zouden ze beloond worden met deze en andere voordelen (bv. voorrang in opleidingsprogramma's op anderen) als ze blijk gaven van verbetering, of van een inspanning om beter te worden in het aanvaarden van culturele verschillen. Bijvoorbeeld door vrijwillige e-learningcursussen of andere trainingsprogramma's.

Deze oplossing kan zorgen voor een hogere intrinsieke motivatie om met diversiteit te werken en zichzelf te verbeteren.

- *DIT HUIS STEUNT implementeert peer-to-peer programma's om meer inzicht te krijgen in diversiteit in bedrijven.*

Peer-to-peer programma's op verschillende basis hebben aangetoond op lange termijn effectiever te zijn dan traditionele trainingsprogramma's (vooral onder jongeren). Door dit P2P-systeem in bedrijven te introduceren, zouden werknemers meer gemotiveerd zijn om deel te nemen aan het runnen van het bedrijf, waardoor de interne relaties verbeteren en het team integreert. Er zou P2P-training onder werknemers kunnen zijn. Iedereen zou geïnteresseerd zijn in een onderwerp dat dicht bij hem staat en zijn collega's opleiden.

Een andere optie is P2P, waarbij werknemers die cultuurverschillen beter begrijpen, werknemers die hiaten vertonen coachen. Zij zouden op hun beurt niet bang zijn om hen te benaderen met een probleem of onwetendheid omdat hun collega's hen niet zouden kunnen straffen (in tegenstelling tot hun leidinggevende).

Dit systeem zou een minder heftig alternatief kunnen zijn dat meer geaccepteerd zou worden door werknemers.

Stelling

Dit Huis gelooft dat het gebrek aan kennis van cultureel en economisch verschillende landen de belangrijkste oorzaak is van mensenhandel.

Context

Mensenhandel is een wereldwijd probleem dat jaarlijks miljoenen mensen treft en volgens internationale organisaties wel 49 miljoen mensen kan treffen (STOP THE TRAFFIK UK.org). Het is vaak gekoppeld aan economische en culturele factoren die, samen met het gebrek aan kennis en begrip van verschillen, een grote bijdrage leveren aan mensenhandel. Omdat mensen zich niet bewust zijn van deze verschillen, de problemen en alles wat ze veroorzaakt, hebben ze mensenhandel niet als prioriteit. Als we het erover eens zijn dat dit de belangrijkste reden is, moeten we beginnen dit probleem aan te pakken en er vanaf komen.

Aan de andere kant kan de oorzaak ook gezien worden in puur egoïstische economische belangen van groepen. De tweede visie gaat uit van het principe dat mensen zich bewust zijn van deze verschillen, maar hun private (vooral economische) belangen boven de waarde van mensenlevens stellen. Je zou kunnen zeggen dat omdat er vraag is, er ook aanbod is. De oplossing is daarom misschien niet om het bewustzijn van verschillen te vergroten, maar om te proberen de markt in mensen te bestrijden.

Specifiek over het verlangen en de mogelijkheid om iemand te kopen (voor welk doel dan ook - vaak slavenwerk of ander ongepast werk)....

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Het belangrijkste is om de onderliggende oorzaak van mensenhandel te identificeren. Meer specifiek, of de onderliggende oorzaak een gebrek aan kennis is of een menselijk verlangen om een persoon te kopen. Dit houdt in dat we de onderliggende dynamiek en de onderliggende oorzaken van mensenhandel moeten begrijpen, zodat we effectieve strategieën en interventies kunnen ontwikkelen om mensenhandel te bestrijden.

Wat zijn de lasten?

Prop:

Het verband leggen tussen gebrek aan kennis en mensenhandel. Laten zien dat gebrek aan bewustzijn het hele probleem bagatelliseert en dat mensen daarom alleen geneigd zullen zijn het te bestrijden als ze de verbanden begrijpen.

Op:

Bewijs dat bewustzijn voldoende is, maar niet de hoofdoorzaak van mensenhandel. Het fundamentele probleem is dat mensen zich niet voldoende bewust zijn van het feit dat zelfs vandaag de dag iemand een mens wil kopen. We moeten dus de vraag bestrijden, dan verdwijnt het aanbod vanzelf.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Helpen bij veranderingen in het openbaar (PROP)	Alternatieve manieren van helpen (OPP)
Wie?	Activistische organisaties, scholen en regeringen van landen waar mensenrechten worden gerespecteerd.	Activistische organisaties, scholen en regeringen van landen waar mensenrechten worden gerespecteerd.
Wat?	Veranderingen teweegbrengen in de publieke perceptie, de belangstelling voor mensenhandel zelf te versterken en de wens en bereidheid van het publiek te wekken om mensenhandel aan te pakken.	De samenleving laten zien dat de vraag bestaat, zodat ze het als een serieuze bedreiging zien. En bijgevolg de samenleving dwingen om meer druk uit te oefenen op regeringen, multinationale organisaties en internationale gemeenschappen om ervoor te zorgen dat landen die te lijden hebben onder mensenhandel, de omstandigheden daarvoor niet toestaan.

Wanneer?	Dit kan op elk moment gebeuren en moet doorgaan tot het probleem voldoende is opgelost.	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	Prioriteit geven aan inspanningen om begrip te kweken voor cultureel en economisch verschillende landen. (omvat het implementeren van onderwijsprogramma's, bewustwordingscampagnes en grensoverschrijdende samenwerkingsinitiatieven om de kenniskloof te dichten)	Het benadrukken van het belang van het aanpakken van factoren zoals de politieke capaciteit om op te treden tegen mensenhandel in sommige landen (als gevolg van zwakke rechtssystemen of corruptie) en het geven van prioriteit aan maatregelen die rechtstreeks gericht zijn op dienstverleners aan mensenhandelaren. De methode is vergelijkbaar, namelijk door middel van lezingen, onderwijsprogramma's en bewustwordingscampagnes.
Uitersten uitsluiten	Vermijd de houding dat de enige en exclusieve oorzaak van mensenhandel onwetendheid van cultureel en economisch verschillende landen is. Je mag	Voorkom dat je de rol van kennis en begrip volledig wegwuift, bijvoorbeeld door te beweren dat er geen noodzaak is om te verbeteren. Je moet erkennen dat de economische

	Geef toe dat het niet de enige is, maar wel de belangrijkste.	situatie kan de reden zijn, maar blijf bij je vraag en aanbod redenen.
--	---	--

Voorbeelden of analogieën	Een scenario waarin een persoon 's nachts door de duisternis loopt. Door zijn onwetendheid over de gevaren van onbekend terrein loopt hij een hoger risico op letsel, dus kan hij tegenstribbelen. Als hij wist welke gevaren zich zouden kunnen voordoen, zou hij zich erop voorbereiden en ze actief bestrijden. Op dezelfde manier dwingt zijn gebrek aan kennis over culturele en economische verschillen hem niet om er iets aan te doen. Als hij meer zou weten, zou hij meer redenen hebben om er iets aan te doen.	Klassieke geldige economische theorie van vraag en aanbod. Als de vraag naar iets stijgt, stijgt het aanbod. Wanneer de vraag volledig verdwijnt, verdwijnt het aanbod. Wanneer de vraag niet mag ontstaan, ontstaat er geen markt.
----------------------------------	--	---

Mogelijke argumenten

Stelling:

Bewering: Gebrek aan culturele en economische kennis leidt tot wervingskanalen

Rechtvaardiging: Onvoldoende kennis van cultureel en economisch verschillende landen creëert rekruteringskanalen voor mensenhandelaars. Mensenhandelaars maken gebruik van de kwetsbaarheid die voortvloeit uit het gebrek aan kennis om potentiële slachtoffers te misleiden en te manipuleren. Ze kunnen bijvoorbeeld valse beloften doen over werkgelegenheid of huwelijksvooruitzichten in landen met andere culturele normen, waarbij ze profiteren van het beperkte begrip van de slachtoffers om hen in uitbuitingssituaties te laten belanden.

Voorbeeld: Mensenhandelaars richten zich vaak op mensen uit economisch achtergestelde milieus of regio's met beperkte toegang tot onderwijs en informatie. Kinderhandel is bijvoorbeeld een ernstig probleem in sommige Afrikaanse landen die te kampen hebben met een gebrek aan onderwijs en armoede in het algemeen. Of het nu gaat om de verkoop van kinderen aan paramilitaire organisaties of om seks-slaven.

Claim: Plicht om cultureel begrip en respect te bevorderen

Rechtvaardiging: Het is onze morele plicht om cultureel begrip en respect voor de waarden en rechten van individuen uit verschillende landen te bevorderen. Gebrek aan kennis over cultureel en economisch verschillende landen belemmert ons vermogen om hun rechten te herkennen en te respecteren, wat leidt tot potentiële uitbuiting. Door prioriteit te geven aan kennis kunnen we de waarden van mensenrechten, diversiteit en gelijkheid hoog houden.

Voorbeeld: De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens benadrukt het belang van culturele rechten en de noodzaak van wederzijds begrip en respect tussen naties. Door kennis en begrip van verschillende culturen te bevorderen, kunnen we bijdragen aan de vervulling van deze rechten en ervoor zorgen dat mensen worden beschermd tegen uitbuiting en mensenhandel.

Het is onze morele plicht om cultureel begrip en respect voor de waarden en rechten van individuen uit verschillende landen te bevorderen. Gebrek aan kennis over cultureel en economisch verschillende landen belemmert ons vermogen om hun rechten te herkennen en te respecteren, wat leidt tot potentiële uitbuiting. Door prioriteit te geven aan kennis kunnen we de waarden van mensenrechten, diversiteit en gelijkheid hoog houden.

Oppositie:

Stelling: Mensenhandel wordt beïnvloed door meerdere factoren naast het gebrek aan kennis over cultureel en economisch verschillende landen.

Rechtvaardiging: Mensenhandel is een complex fenomeen dat wordt beïnvloed door een aantal sociaaleconomische, politieke en individuele kwetsbaarheden. Het is belangrijk om te erkennen dat factoren zoals armoede, genderongelijkheid, gewapende conflicten en zwak bestuur ook aanzienlijk bijdragen aan de prevalentie van mensenhandel. Als we ons alleen richten op hiaten in de kennis, gaan we voorbij aan deze onderliggende oorzaken en beperken we ons begrip van de bredere dynamiek. Als de problemen met betrekking tot de levensstandaard zouden worden aangepakt, zou er zelfs geen reden zijn om mensenhandel in het leven te roepen als middel om de economische situatie te verbeteren.

Bewijs: Internationale organisaties (bijv. de VN) benadrukken de rol van extreme armoede en gebrek aan werkgelegenheid als belangrijke aanjagers van mensenhandel.

Bewering: Gebrek aan vraagbeperkingen in landen waar handel plaatsvindt.

Rechtvaardiging: Omdat er onvoldoende wettelijke maatregelen zijn in landen die te lijden hebben onder mensenhandel (en er een gebrek is aan sancties) zorgt dit ervoor dat de marktomgeving voor mensenhandel blijft bestaan en zich uitbreidt. Gebrek aan bewustzijn van het bestaan van vraag en landbouwgrond daarvoor betekent dat de vraag hoog blijft. Als mensen zouden weten dat dit een echt probleem is, zouden ze effectiever druk kunnen uitoefenen om de vraag in te dammen. Stelling

Dit huis vindt dat EU-landen zich eensgezind moeten richten op de culturele integratie van vluchtelingen van buiten de EU.

Context

De afgelopen jaren heeft de EU elk jaar te maken gehad met een toenemende instroom van migranten van buiten de EU. Hoewel de EU eensgezind is in het toelaten van vluchtelingen, is ze niet zo eensgezind als het gaat om latere inclusie en goede integratie in de samenleving. Dit betekent dat sommige landen het beter doen dan andere. Dit voorstel beoogt de eenmaking van alle integratieprocedures in de hele EU.

Alles zou worden geüniformeerd, van de registratie van nieuwe inwoners in nationale verzekeringsstelsels tot een uniform curriculum in taalprogramma's en de uniformering van het sollicitatieproces. Er wordt verwacht dat met een eengemaakt proces de integratie beter zal worden beheerd en dat er geen risico zal zijn op plaatsen met een onbeheerde integratie.

Aan de andere kant kan een individuele aanpak door elk land in sommige opzichten voordeliger zijn, omdat elk land zich beter kan aanpassen aan specifieke punten. Of het nu gaat om de diversiteit van nieuwkomers, verschillen in onderwijssystemen, het zoeken naar werk of andere verschillen in het systeem.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

De hamvraag is of een uniforme aanpak van het hele integratieproces het niveau kan verhogen en het risico van ongecontroleerde migratie kan vermijden. Of is het verstandiger om alle organisatorische bevoegdheden aan de afzonderlijke staten over te laten, waarbij ook rekening moet worden gehouden met de vraag of er überhaupt een positieve verandering zou zijn.

Wat zijn de lasten?

Prop:

Laat zien waarom het huidige systeem niet werkt, wat de voordelen zijn van een veranderd inclusieproces en hoe het effectiever zou zijn dan het huidige systeem.

Op:

Bewijzen dat het proces om een uniform systeem aan te passen veel tijd zou kosten, inefficiënt was en geen rekening hield met de individuele behoeften en verschillen van het systeem van elk land.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Legale arbeidsmigratie (PROP)	Status Quo (OPP)
Wie?	Leiders van de EU die opdrachten delegeren aan de regeringen van de lidstaten.	De regeringen van de EU-landen zelf.

<p>Wat?</p>	<p>Verenigde uitvoering van beleid dat middelen verstrekt en integratiemaatregelen stimuleert om ervoor te zorgen dat vluchtelingen in hun nieuwe gemeenschappen worden opgenomen en gesteund.</p>	<p>EU-landen moeten een onafhankelijke manier hebben om vluchtelingen van buiten de EU cultureel op te nemen, door de beste bronnen van elk EU-land te gebruiken.</p>
<p>Wanneer?</p>	<p>Dit beleid moet zo snel mogelijk worden ingevoerd om het zo effectief mogelijk te maken. Januari 2024 lijkt een concreet en realistisch getal.</p>	
<p>Hoe zou het er in de praktijk uitzien?</p>	<p>Het voorstel zou leiden tot de ontwikkeling van alomvattende integratieprogramma's voor vluchtelingen, taalcursussen, culturele oriëntatie en toegang tot onderwijs en werkgelegenheid. Landen moeten samenwerken bij de toewijzing van bronnen, resultaten delen en ondersteunende netwerken opzetten om te zorgen voor een uniforme en effectieve aanpak voor de beste culturele inclusie.</p>	<p>Omdat een uniform proces te inefficiënt is (implementatie zou lang duren en duur zijn), is het beter dat landen hun eigen manier van integreren hebben. Landen werken alleen samen aan het immigratieproces. Elk land bereikt zijn integratiedoelstellingen onafhankelijk van de andere, volgens de behoeften van elke groep nieuwe immigranten, waardoor rekening kan worden gehouden met de verschillende werking van de systemen van elk land (verzekering, medische zorg, arbeidsbureau).</p>
<p>Uitersten uitsluiten</p>	<p>Het voorstel moet geen onrealistische ideeën naar voren brengen, zoals dat zonder een verenigd integratieproces integratie volledig disfunctioneel is. Het moet laten zien waarom een verenigd integratieproces beter is dan een individueel integratieproces. Het moet ook rekening houden met het feit dat het verondersteld wordt verenigd te zijn in alle EU-landen, maar niet precies hetzelfde gedrag.</p>	<p>De oppositie kan niet met onrealistische scenario's, samenzweringen en populistische beweringen komen. Ze kan niet zeggen dat het hele integratieproces moet worden afgeschaft of dat de invoering ervan onrealistisch is. Ze moet aantonen dat het voor de regering effectiever is om haar eigen programma te hebben, dat flexibeler is en zich beter kan aanpassen.</p>

Voorbeelden of analogieën	EU-landen zijn al bezig met het opzetten van gespecialiseerde vluchtelingencentra die integratieprogramma's op het gebied van onderwijs aanbieden, mensen helpen zich in de regio te vestigen, enz.	Zoals uiteengezet in het voorstel. Sommige landen hebben al integratieprocessen, maar op individuele basis. Als ze niet effectief zouden zijn, zouden ze meer aandringen op unificatie, maar op deze manier hebben ze ze ingesteld volgens hun behoeften en voorkeuren. Zo bewijzen ze hun functionaliteit.
----------------------------------	---	---

Mogelijke argumenten

Stelling:

Stelling: Een gezamenlijke focus op de culturele integratie van vluchtelingen bevordert de sociale cohesie en vermindert het risico op spanningen tussen groepen.

Rechtvaardiging: Door culturele integratie actief te bevorderen, kunnen EU-landen een omgeving creëren waarin vluchtelingen zich welkom en aanvaard voelen, waardoor de kans op sociale verdeeldheid en conflicten afneemt.

Voorbeeld: Inclusief integratiebeleid in Duitsland resulteerde in een hogere sociale cohesie in de Duitse mentaliteit ten opzichte van vluchtelingen.

Bewering: Verenigde opnameprocessen verlagen de kosten voor elk land.

Rechtvaardiging: Individuele landen hoeven niet hun eigen onderwijsmateriaal te ontwikkelen, hun eigen projecten op te zetten, complexe personeelsstructuren op te zetten en andere ingewikkelde zaken te regelen die duur zijn om te implementeren. Een ander voordeel is dat het gemakkelijker zou zijn om individuele medewerkers te verplaatsen tussen kantoren in een land of zelfs in het buitenland indien nodig. Ze zouden niet alles helemaal opnieuw hoeven te leren, maar ze zouden de basiskennis al hebben.

Bewijs: Sommige grote organisatiestructuren die zo efficiënt mogelijk moeten werken, werken al volgens uniforme regels. Binnen de NAVO is het dankzij uniforme procedures mogelijk dat een Tsjechische groep soldaten onder leiding staat van een Duitse officier en toch even efficiënt kan werken als een Amerikaanse eenheid. En dat komt door de uniforme procedures.

Bewering: Culturele integratie sluit aan bij de waarden van mensenrechten en gelijkheid.

Rechtvaardiging: De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van de Verenigde Naties benadrukt het recht op culturele participatie en non-discriminatie. Door prioriteit te geven aan culturele inclusie houden de EU-landen deze fundamentele rechten in stand en tonen ze hun inzet voor gelijkheid en eerlijkheid. Bovendien bevordert culturele inclusie empathie en begrip tussen verschillende bevolkingsgroepen, waardoor een meer inclusieve en harmonieuze samenleving wordt bevorderd.

Oppositie:

Stelling: Een gezamenlijke focus op de culturele integratie van vluchtelingen kan middelen afleiden van de aanpak van interne sociale en economische problemen.

Rechtvaardiging: Prioriteit geven aan culturele integratie-initiatieven voor vluchtelingen van buiten de EU kan de toch al beperkte middelen onder druk zetten en de inspanningen om de bestaande sociale en economische problemen in de EU-landen aan te pakken, belemmeren. Ze zijn van mening dat het toewijzen van middelen aan interne uitdagingen zoals werkloosheid of armoede een directere en directere impact zou hebben op het welzijn van de burgers.

Voorbeeld: Gebrek aan financiële bronnen in sommige landen, die zich niet kunnen richten op de vluchtelingencrisis (bijv. Roemenië of Bulgarije).

Bewering: Culturele integratie van vluchtelingen kan nationale identiteiten en culturele waarden doen verwateren.

Rechtvaardiging: Een uniforme culturele integratie van vluchtelingen kan leiden tot een verwatering of uitholling van de nationale identiteit en culturele waarden in de EU-landen, omdat de oorspronkelijke sociale gevoeligheden en banden van het land niet worden gerespecteerd. Een focus op de uniforme aanvaarding van verschillende culturen kan de noodzaak verdoezelen om het culturele erfgoed en de tradities van de gastsamenlevingen te bewaren en te beschermen, die minder rekening houden met uniforme praktijken dan individuele landen.

Stelling: Een gedwongen culturele assimilatie van vluchtelingen in Europese samenlevingen kan leiden tot sociale spanningen en conflicten.

Rechtvaardiging: Een uniforme focus op de culturele integratie van vluchtelingen die de verschillen tussen landen negeert, kan sociale spanningen en conflicten tussen Europese landen veroorzaken. Door een meer geïndividualiseerde systemische aanpak toe te staan, wordt beter rekening gehouden met de verschillende behoeften en capaciteiten van de verschillende EU-lidstaten, waardoor het risico op sociale verdeeldheid en conflicten afneemt. Stelling

Dit Huis wil verplichte lessen over alle religies op school invoeren.

Context

In een context van toenemende religieuze diversiteit en pluralisme is bezorgdheid geuit over het gebrek aan kennis en begrip van verschillende religieuze tradities onder jongeren. Als gevolg van de globalisering krijgen landen die traditioneel homogeen zijn op religieus gebied steeds meer kleinere religieuze stromingen en overtuigingen over de vloer. (Bijvoorbeeld in landen die bijna uitsluitend christelijk waren, neemt het aantal moslims toe, of verschillende niet-Abrahamitische religies zoals boeddhisme of taoïsme. Ook bekeren veel meer mensen zich van reguliere kerken tot kleinere en hervormingsgezinde stromingen).

Het probleem is vooral het niet kennen van de verschillen tussen de verschillende religies en de daaruit voortvloeiende angsten. Dit is voornamelijk te wijten aan ongeschikt onderwijs dat zich alleen richt op de belangrijkste religieuze stroming(en) of dat het onderwijzen van religie helemaal achterwege laat. Dit alles is akkerland voor de populistten.

Verplichte godsdienstlessen op scholen kunnen hierbij helpen, maar er kleven ook risico's

aan. Ten eerste zal het vervangen van het godsdienstonderwijs door geschiedenis of sociale wetenschappen ervoor zorgen dat er meer tijd kan worden besteed aan de kerninhoud van het curriculum (geschiedenis, gedrag, sociologie, enz.). Er kan ook meer aandacht worden besteed aan de kwaliteit van het onderwijs van elke religie en alles kan nauwkeuriger worden beschreven.

Het probleem kan de kwaliteit van de leraren zijn en de manier waarop ze lesgeven. Er moeten voldoende professionals in hun vakgebied zijn. Ook moet gecontroleerd worden of de manier van lesgeven niet eenzijdig is of een religie in diskrediet brengt.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

In het debat moet het risico van een verkeerde voorstelling van zaken en een verkeerd begrip van feiten, dat nu al bestaat, worden vergeleken met het potentiële risico van inadequaat en doelbewust in diskrediet brengen van het godsdienstonderwijs als er lessen zouden worden ingevoerd. De voordelen van nieuwe kennis uit de godsdienstlessen, de tijd voor het vullen van andere vakken en de kwaliteit van het onderwijs moeten ook worden bekeken, net zoals ze moeten bepalen in hoeverre de staat/andere hogere macht moet ingrijpen om hun bewustzijn te verbeteren.

Wat zijn de burdons?

Prop:

Het risico van een lage kwaliteit van de kennis van leerkrachten over religie aanpakken. Zoek ook een manier om leerkrachten te begeleiden zodat ze bepaalde religies niet discrimineren.

Op:

Bewijzen dat de kwaliteit van het onderwijs (en andere controle) moeilijk te implementeren is, ook dat er een gebrek aan motivatie en tijd zal zijn om studenten te onderwijzen, en hun eigen overtuigingen kan beschadigen.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Verplichte lessen op school (PROP)	Status Quo (OPP)
Wie?	Regeringen in de landen van de functionerende democratieën, activisten die inclusie ondersteunen, progressieve burgers.	Regeringen in de landen van de functionerende democratieën, activisten voor inclusie, conservatieve burgers.

Wat?	Invoering van verplichte lessen over alle religies op scholen, opleiding van jongeren en leraren voor een minder stereotype samenleving. De frequentie van de lessen hangt af van de klas.	Onderwijs gebaseerd op de vrijwilligheid van individuen, waarbij bevoegdheden alleen binnen de grenzen van individuele schoolcurricula blijven.
Wanneer?	Dit beleid zal in het komende schooljaar worden geïmplementeerd, waarbij de overheid in de eerste jaren toezicht zal houden.	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	Vergelijkbaar met andere schoolvakken zoals gymnastiek, geschiedenis of wiskunde. Minstens een uur per week (of gelijkwaardig). Afhankelijk van het schooltype, de klas of de ijver van de schoolkinderen.	Net zoals de status quo (of bijna), waar het onderwijzen van religie afhangt van individuele regeringen, scholen, leraren en studenten. Alles gebaseerd op vrijwilligheid en bereidheid om te leren.
Uitersten uitsluiten	Het voorstel steunt geen gedwongen adoptie/afwijzing van religie en houdt zich aan de fundamentele mensenrechten.	Ik ben geen voorstander van het verbieden van religie op scholen (inclusief SQ zoals het onderwijzen van religie in geschiedenislessen), of het onderwijzen van slechts enkele religies op een niet-objectieve manier. Maar de vrijheid van godsdienst en geloof moet worden gehandhaafd.

Voorbeelden of analogieën	In Noorwegen wordt het vak "Religie en Ethiek" onderwezen, dat de studie van religie moet combineren met de studie van filosofie en ethiek.	Hersenspoeling door extremistische groepen die religie onderwijzen (bijv. in Hongarije) waardoor vooroordelen en angst voor andere religies toenemen.
----------------------------------	---	---

Mogelijke argumenten

Stelling:

Stelling: De invoering van verplichte lessen over alle religies op scholen komt tegemoet aan de behoefte aan culturele en religieuze geletterdheid en bevordert een meer inclusieve samenleving.

Rechtvaardiging: Vandaag de dag is culturele en religieuze diversiteit steeds gewoner en vereist meer onderwijs over verschillen, hoe ze te begrijpen en de context. Door onderwijs over alle religies verplicht te stellen, kunnen scholen leerlingen uitrusten met de kennis en

het begrip die nodig zijn om zich een weg te banen door verschillende culturele perspectieven en deze te waarderen. Leerlingen die uitgebreid godsdienstonderwijs krijgen, kunnen bijvoorbeeld een grotere culturele gevoeligheid en een meer inclusief wereldbeeld laten zien.

Bewijsmateriaal: Een onderzoek "Let There Be Light!" richtte zich op de implicaties van godsdienstonderwijs aan leerlingen van de zesde klas op een openbare charterschool. Een van de conclusies was dat het onderwijzen van religies de belangrijke verschillen zou kunnen ondermijnen en een meer multiculturele benadering van het onderwijzen van religie zou kunnen bewerkstelligen.

Bewering: De invoering van verplichte lessen over alle religies op scholen respecteert het recht op godsdienstvrijheid en bevordert cultureel begrip en tolerantie.

Rechtvaardiging: In een democratische samenleving hebben mensen het recht om hun godsdienst vrij te belijden. Door verplicht onderwijs over alle religies te geven, houden scholen dit fundamentele recht in stand en bevorderen ze tegelijkertijd cultureel begrip en tolerantie onder leerlingen. Deze aanpak sluit aan bij de principes van inclusiviteit en respect voor diversiteit.

Voorbeeld: Sommige landen zoals Noorwegen hebben inclusieve religieuze onderwijsprogramma's geïmplementeerd die tot doel hebben wederzijds respect en interculturele dialoog te bevorderen. Onderwijspraktijken zorgen ervoor dat religieus onderwijs een positieve invloed heeft op het respect van studenten voor diversiteit en hun begrip vergroot.

Stelling: De invoering van verplichte godsdienstlessen vergroot het potentiële gebruik van andere vakken.

Rechtvaardiging: In vakken die nu in meer of mindere mate met godsdienst te maken hebben (voornamelijk geschiedenis en sociale wetenschappen), neemt godsdienst, als het voldoende aan bod komt, een aanzienlijk deel van de lesstof in beslag. Als godsdienstlessen een eigen vak zouden krijgen dat niet interfereert met de andere vakken, zouden leerlingen niet verstoken blijven van materiaal uit de oorspronkelijke vakken dat op de achtergrond raakt bij het onderwijzen van godsdienst in vakken die er niet zo nauw mee verbonden zijn.

Oppositie:

Stelling: Het invoeren van verplichte lessen over alle religies op scholen roept zorgen op over indoctrinatie, vriendjespolitiek en het vervagen van de scheiding tussen religie en onderwijs.

Rechtvaardiging: Het verplicht stellen van lessen over alle religies kan onbedoeld leiden tot bevooroordeeld of partijdig onderwijs, waarbij bepaalde religies bevoordeeld worden ten opzichte van andere. Dit kan leiden tot de perceptie van religieuze indoctrinatie en de neutraliteit in gevaar brengen die scholen zouden moeten handhaven bij het geven van onderwijs.

Voorbeeld: Deze bezorgdheid kan worden waargenomen in de controverse rond religieus onderwijs in sommige regio's van de Verenigde Staten of sommige landen in de Europese Unie, waar critici beweren dat het curriculum het christendom sterk bevoordeelt, waardoor studenten met een andere religieuze achtergrond mogelijk worden gemarginaliseerd.

Bewering: Het verplichten van lessen over alle religies op scholen kan in tegenspraak zijn met het principe dat leerlingen het recht hebben om hun eigen religieuze of niet-religieuze overtuigingen te volgen.

Rechtvaardiging: Ouders hebben het recht om hun kinderen op te voeden in overeenstemming met hun eigen religieuze overtuigingen en waarden, en leerlingen hebben het recht om hun vrijheid van meningsuiting vrij uit te oefenen. Verplichte religieuze lessen kunnen een inbreuk vormen op deze rechten en leringen opleggen die in strijd zijn met de waarden en overtuigingen van gezinnen.

Voorbeeld: In sommige landen met strenge wetgeving kan een juridische strijd ontstaan over verplicht godsdienstonderwijs.

Stelling: Het invoeren van verplichte lessen over alle religies kan leiden tot conflicten in gezinnen en mogelijke marginalisatie van religieuze minderheidsgroepen.

Rechtvaardiging: Het opnemen van godsdienstonderwijs dat zich voornamelijk richt op de meerderheidsgodsdienst of onvoldoende aandacht besteedt aan minderheidsovertuigingen, kan een omgeving creëren die uitsluit en discrimineert. Dit kan leiden tot sociale verdeeldheid, spanningen en een gevoel van marginalisatie bij leerlingen met een religieuze minderheidsachtergrond.

In bepaalde regio's met een dominante religieuze meerderheid kunnen leerlingen met een religieuze minderheidsachtergrond bijvoorbeeld problemen ondervinden om hun eigen overtuigingen volledig tot uitdrukking te brengen tijdens godsdienstlessen of het gevoel hebben dat ze niet vertegenwoordigd en begrepen worden.

Stelling

Dit Parlement zou verplichte diversiteitstrainingen op de werkplek moeten invoeren.

Context

Tegenwoordig is het gebruikelijk dat werknemers met verschillende achtergronden samenwerken op het werk. Het is belangrijk dat werknemers inzicht hebben in de specifieke behoeften van anderen om het risico op shock en uitsluiting uit het team (wat kan leiden tot een overtreding van de wet) te verkleinen.

Diversiteitstraining maakt mensen bewust van hun verschillen door middel van lezingen, instructievideo's, tests (anoniem) of andere (woon een minderheidscultuurdag bij). Training maakt mensen bewust van verschillende culturen, religies, enz. Meestal wordt de training gegeven door een lid van de HR-afdeling of een gespecialiseerde buitenstaander om het risico op overtreding van de arbeidswetgeving te verkleinen.

Een alternatief hiervoor kan alleen vrijwillige training zijn, of de opvoeding overlaten aan het collectief zelf, waarbij wordt aangenomen dat de klassieke communicatie over het leven van de collega's de opvoeding zal verhogen. Het werkt volgens het principe dat wanneer iets verplicht is, mensen er weerstand tegen hebben, terwijl wanneer iets vrijwillig wordt gedaan, de kans op resultaat groter is.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Voor bedrijven die werken met mensen met verschillende achtergronden (wat er tegenwoordig steeds meer zijn), is de behoefte aan acceptatie van andere culturen belangrijk. De vraag is of diversiteitstraining de acceptatie van andere culturen en hun behoeften kan vergroten of juist het risico op discriminatie en uitsluiting verhoogt. Of dat een collectief zonder training een geschikt alternatief is.

Wat zijn de lasten?

Prop:

Laat zien dat verplichte training niet zal worden tegengewerkt omdat mensen iets niet graag doen omdat het verplicht is; dat er geen discriminatie zal zijn vanwege verschillen (die ze eerder niet zouden hebben geweten/omdat ze zonder de verschillen de training niet hadden hoeven volgen).

Op:

Bewijs dat verplichte training op weerstand stuit omdat mensen iets niet graag doen omdat het verplicht is; dat er geen discriminatie is vanwege verschillen (die ze niet eerder hadden geweten/omdat ze zonder de verschillen de training niet hadden hoeven volgen).

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Verplichte trainingen (PROP)	Vrijwillige trainingen - SQ (OPP)
Wie?	Management van bedrijven en overheden in de landen van de Europese Unie en de Verenigde Staten.	Werknemers en vakbonden van bedrijven in de landen van de Europese Unie en de Verenigde Staten.
Wat?	Verplichte diversiteitstrainingsprogramma's introduceren om het bewustzijn van culturele diversiteit te vergroten en werknemers de nodige instrumenten te geven om effectief te werken in een multiculturele werkomgeving.	Diversiteitstrainingsprogramma's alleen op vrijwillige basis van bedrijven, hun management of werknemersvakbonden.
Wanneer?	Dit beleid zal in de nabije toekomst worden geïmplementeerd, na de nodige planning en voorbereiding.	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	Verplichte training zou plaatsvinden op het moment van indiensttreding en daarna elk jaar. Vergelijkbaar met de huidige training over veiligheid op de werkplek en brandvoorschriften. Niet aanwezig zijn (en vervolgens niet trainen) zou worden beschouwd als een grove schending van de werkdiscipline, wat kan leiden tot ontslag.	Werknemers kunnen op elk moment tijdens hun dienstverband vrijwillige training krijgen, zelfs meerdere keren per jaar (afhankelijk van het bedrijfsbeleid). De training vindt plaats onder werktijd. De normale conversatie (niet alleen over verschillen) zou plaatsvinden door middel van een praatje tijdens de pauzes, zoals nu al het geval is.
Uitersten uitsluiten	Belanghebbenden (minderheden, aanhangers van verschillende religies, slachtoffers van pesten) worden tijdens de training niet specifiek genoemd of benadrukt. Het doel is om te voorkomen dat zij het doelwit worden van negatieve belangstelling van mede	Vermijd de strategie om te beweren dat het voorstel alleen training biedt, maar niets meer, terwijl de oppositie veel meer biedt. Dat is geen eerlijke benadering van het debat. Bovendien zou de Proposition kunnen reageren door niet alleen training aan te bieden, maar ook andere vervolprogramma's. Het zou een vicieuze

	werknemers die zouden kunnen leiden tot uitsluiting uit het collectief.	cirkel. Argumentatie moet alleen binnen de grenzen van het debat blijven en niet tot het uiterste gaan.
Voorbeelden of analogieën	Dit is vergelijkbaar met training over veiligheid en gezondheid op het werk. Over het algemeen is praktijkgerichte training de beste manier om er beter in te worden. Externe gespecialiseerde bedrijven met gedragsdeskundigen kunnen hierin geïnteresseerd zijn om training op een hoger niveau te bieden.	Het concept van zelfgestuurd leren zou kunnen worden overgenomen, waarbij individuen verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen groei en begrip van culturele diversiteit door middel van persoonlijke ervaringen en interacties.

Mogelijke argumenten

Stelling:

Stelling: Verplichte diversiteitstrainingen zijn nodig om culturele verschillen aan te pakken en inclusiviteit op de werkplek te bevorderen.

Rechtvaardiging: Culturele verschillen kunnen leiden tot misverstanden, conflicten en verminderde productiviteit op een multiculturele werkplek. Verplichte diversiteitstrainingsprogramma's bieden werknemers de nodige kennis en vaardigheden om effectief met deze verschillen om te gaan, waardoor een meer inclusieve en harmonieuze werkomgeving wordt bevorderd, wat leidt tot een hogere effectiviteit.

Bewijsmateriaal: Een studie van Kalev, Dobbin en Kelly (2006) onderzocht de impact van diversiteitstraining op houding en gedrag op de werkplek. De onderzoekers richtten zich op de mate waarin verplichte diversiteitstrainingsprogramma's leidden tot een significante vermindering van vooroordelen en meer begrip voor verschillende culturele perspectieven onder werknemers.

Bewering: Het implementeren van verplichte diversiteitstrainingsprogramma's is in lijn met de waarden van gelijkheid, eerlijkheid en respect voor de rechten van individuen op de werkplek.

Rechtvaardiging: Bedrijven hebben de plicht om te zorgen voor een respectvolle en inclusieve werkomgeving waar alle werknemers gelijke kansen hebben om zich te ontplooien. Door diversiteitstrainingen verplicht te stellen, laten ze zien dat ze bereid zijn om dit te realiseren. Omdat de mentaliteit van mensen meestal niet zo open staat voor vrijwillige activiteiten en kan leiden tot lagere niveaus van vervulling hiervan op de werkplek, als pesten of een andere vorm van discriminatie.

Voorbeeld: In de Verenigde Staten is er een staatsagentschap EEOC (Equal Employment Opportunity Commission) dat toeziet op gelijke kansen op de werkvloer. Tijdens het debat kunnen meningen uit hun onderzoeksrapporten of kennis worden gebruikt. (bijv:

<https://www.eeoc.gov/newsroom/eeoc-launches-diversity-equity-inclusion-dei-workshop-serie>).

Bewering: Verplichte training helpt meer vanwege hogere deelname.

Rechtvaardiging: Het probleem met vrijwillige trainingsprogramma's is een lagere deelname dan bij verplichte programma's, omdat sommige werknemers ze zien als tijdverspilling die ten koste gaat van het echte werk. Verplichte training zorgt ervoor dat alle werknemers zo actief mogelijk betrokken zijn bij het besproken materiaal. Deze verhoogde deelname verbetert het begrip voor verschillen en zal leiden tot een hoger niveau van samenwerking in de organisatie.

Oppositie:

Stelling: Verplichte diversiteitstrainingsprogramma's kunnen ineffectief zijn bij het aanpakken van culturele verschillen en het bevorderen van inclusiviteit op de werkplek.

Rechtvaardiging: De effectiviteit van verplichte diversiteitstrainingen kan gebrekkig zijn, omdat ze gemengde resultaten kunnen opleveren. Diversiteitstraining kan wijzen op de problematische kwesties op de werkvloer, waardoor ze een hogere waarde krijgen dan zou moeten en andere mensen zich erop zullen richten. De effecten ervan kunnen leiden tot discriminatie (van culturele of religieuze minderheden), of zelfs tot het overtreden van de wet.

Voorbeeld: Het effect om iets negatiefs pas op te merken als er op gewezen wordt, komt uit de kindertijd. Totdat een vreemde er op wijst, negeren mensen het meestal. Maar dan richten ze zich erop, waardoor er meer druk ontstaat (en dus meer pesten).

Stelling: Verplichte diversiteitstraining kan de persoonlijke overtuigingen van individuen doorkruisen.

Rechtvaardiging: Hoewel het bevorderen van inclusiviteit belangrijk is, kunnen verplichte diversiteitstrainingen gezien worden als dwingend en de rechten van individuen beperken om er andere meningen of overtuigingen op na te houden. Het is gevaarlijk om de grens tussen diversiteitstraining en discriminatie niet te overschrijden. Het kan beter zijn om de autonomie van individuen te respecteren en een open dialoog toe te staan zonder verplichte trainingsprogramma's op te leggen.

Stelling: Het implementeren van verplichte trainingsprogramma's kan onbedoelde gevolgen hebben.

Rechtvaardiging: De psychologie suggereert dat mensen over het algemeen een sterke psychologische reactie hebben als hen verteld wordt wat ze moeten doen, ook al genereren ze er weerstand tegen. Als iets verplicht is, maakt het inbreuk op het gevoel van autonomie en keuzevrijheid en hebben mensen meer de neiging om het resultaat te

saboteren. Een betere manier is om vrijwillige trainingen te implementeren, waartegen werknemers niet zo'n sterke weerstand zullen hebben. Bovendien kan het de wil vergroten om meer te leren over verschillen, omdat werknemers het kunnen volgen wanneer ze willen en het als een rustactiviteit kunnen beschouwen.

New Global Learning

Young people are taking on today's most pressing issues - they are advocating for a greener, sustainable future, women's, LGBTQ, and minority rights, an end to discrimination, and wealth inequality. Some question or even oppose those movements. Unfortunately, they have more access to fake news and echo chambers perpetuating specific points of view than they do to education that tackles the local and global issues that are relevant now.

Formal education available to the youth, especially in lower-income EU countries or countries where populist policies have a strong influence on education, often does not cover present-day or "controversial" issues. Non-formal education can fill that gap and provide for exciting global learning opportunities in areas where there are currently no such options. However, these issues are transdisciplinary, complex, and difficult for youth workers to tackle and support young people in navigating them without proper support.

This project was created as a direct response to youth workers' needs. Supporting learning and informed discussion on a wide range of topics such as artificial intelligence, gender norms, different approaches to the climate crisis, or the friction between some cultural practices and European values is proving to be difficult, especially considering the fact that youth workers themselves are coming from highly specialized formal educational backgrounds where a narrow scope of topics was covered. What youth workers need is a set of methods, case studies, and exercises they can use to analyze those topics when working with young people.

All of these topics fall under the umbrella of global learning, an established educational concept denoting teaching and learning processes that aim to increase global awareness, tolerance and responsibility, sustainable development and green transformation, support young people in approaching the world's challenges and opportunities from multiple perspectives, and wrestling with the ethical implications of differential power and privilege across the globe. It has the potential to create a firm foundation for responsible and active citizenship.

While general global learning guidelines for educators exist, this project sets out to build on those foundations through innovative and digital methods, as well as by providing youth organizations with replicable training modules for youth workers and trainers.

This project supports the production of:

- Training modules for youth workers and trainers;
- A youth worker toolkit on approaching contemporary issues;
- A digital learning environment.